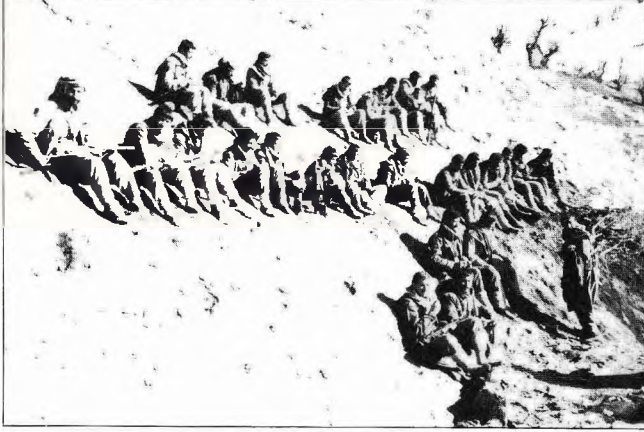


Kurtuluş savaşımız Türk egemenliğini sarsıyor

Botan özgürlüğe doğru...

- Botan'da Mayıs ayı sonlarında yükselen savaş şiddetlenerek sürüyor. Türk sömürgeci işgal kuvvetleri bugüne kadarki en büyük darbeleri yediler.
- Kürdistan'a yeni kuvvetler sevk eden sömürgeci operasyonlarına hız verdiler.
- Şırnak'ta operasyon birliklerine büyük darbeler vuruldu. Sömürgeci ordu panik içinde.
- Türk devleti savaşta Genelkurmaylık düzeyinde mudahale etti. Orgeneral Torumtay Kürdistan'da.
- "Kürt intifadası" Hakkari'de patlak verdi. Hakkari halkı taşlarla sömürgeci işgal kuvvetlerini üzerine yürüttü.



Günümüzde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi tarihinin en önemli gelişmelerini yaşıyor. Kürdistan'da ARGK birliklerinin sömürgeci işgal güçlerine karşı savaşına bugüne kadarki en yüksek boyutlarına ulaşmış bulunuyor. Bahar ayları ile birlikte başlayan ulusal kurtuluşçu atılım yaz aylarında daha da hızlanıp güçleniyor. Mayıs ayı başlarından itibaren yaygın ve sürekli savaş boyutuna ulaşan gelişmeler günden güne artarak devam ediyor. Kürdistan geniş çaplı, yoğun ve nitelik dönüşümleri ortaya çıkarmaya gebe gelişmeleri yaşıyor.

Savaş tüm Kürdistan sathına

Devamı 3. sayfa

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın "Nisan Çözümlerini"nde yer alan aşağıdaki değerlendirmeyi, Türkiye'deki 26 Mart Mahalli Seçimleri ardından ortaya çıkan süreçte çıkması ve güncelliğini koruması nedeniyle kamuoyuna sunmayı bir görev biliyoruz.

DÜŞMAN CEPHESİNDEKİ SON SİYASAL GELİŞMELER VE ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZ ÜZERİNDE OLASI ETKİLERİ

Özellikle düzen içi güçlerin, aralarındaki çelişkilerin çözümünde bir değeri olsa da, bir nabız yoklaması olarak ele aldıkları 26 Mart mahalli seçimlerinin sonuçları, çeşitli açılarından, 12 Eylül faşizminin düzenlenişinin büyük bir gerileme içine girdiğini ama, buna rağmen halen onun yerini tutabilecek güçlerin ortaya tam çıkmadıklarını göstermektedir. Bu anlamda siyasi düzeyde de uç veren bir bunalmış kendini açığa ortaya koydu ve bu anlamda yeni bir dönem için gerimeken bahsetmek gerektiği söylenebilir. Yürüttüğümüz ulusal kurtuluş hareketimizin ortaya çıkan bu dönem direkt etkilemesi kadar ondan önemli oranda etkilenmesi de söz konusu olacaktır. Denilebilir ki, bu gelişmeler yakın Türkiye tarihinin her döneminde olduğundan daha fazla mücadelemizin etkisi altında ortaya çıkan gelişmelerdir. Bunun sonuçlarını her yönüyle değerlendirip en uygun mücadele taktikleriyle karşılamak gerekmektedir. Dolayısıyla güncel durum değerlendirmesi bu yeni gelişmelerin ışığında yapmak yarar vardır.

12 Eylül faşizmi, baş çelişki belletildiği PKK önderlikli ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yürüttüğü topeklin savaşını istediği sonuca ulaştırması gürda kaian. Türkük tarihinde beklenmedik bir durumla karşılaşmıştır. Özellikle bütün gücüyle örtbas etmeye çalıştığı, bu temelde sonuç almak istediği bir gerçeğin çarpıcı bir biçimde, hem de savajır bir kuvvet halinde karşısına dikilip, uzun vadeli bir savaş gücü olarak ayakta durmasıyla yüz yüze gelmiştir. Bir de bu durum ortaya çıktığında, içte ve dışta söz verildiği, ulaştırıldığı kadar kuvvet varsa hepsiyle ilişkisi bozulmuş; dolayısıyla, yaptığı bütün bozulmuş cadı kararsız durumuna düşmüştür. Şimdi herkes soruyor: "Biz sana bu kadar kredi verdik, bu kadar

Devamı 5. sayfa

PKK-Davası tutuklularının açlık grevi ve ölüm orucu eylemleri sonuçlandı

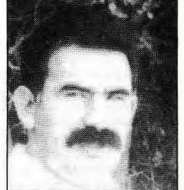
Batı Almanya cezaevlerinde insanlık ve hukuk dışı koşullar altında tutuklu bulunan Kürdistanlı politikacıların direnişlerine bir yenisi eklendi.

20 Mart'ta Ali Haydar Kaytan, 10 Nisan'da Hasan Hayri Güler, Selahattin Çelik, İbrahim Kaday, ve Selman Arslan, Alman emperyalizminin insanlık dışı uygulamalarının kaldırılması için açlık grevine başladılar. Daha sonra tutuklu bulunan diğer devrimciler de açlık grevine katıldılar. Bir kısım tutuk-

lunun ölüm orucu şeklinde devam ettirdiği eylem, 40. gündünden sonra, belli hakların alınmasıyla sonuçlandı.

Bundan önce de çeşitli defalar açlık grevi yapan Kürt politikacıların isteklerini kabul ettiği açıklayan Federal Savcılık, daha sonra bu sözlerini yerine getirmeyerek, tutuklular üzerindeki anti-demokratik uygulamalarını devam ettirdi. Kendi yasalarını bile çiğneyen Alman Federal Savcılık tutuklu devrimcileri tamamen bir-

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaş değerlendiyor



Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin geliştirmek istedikleri ulusal-kültürel özerklik üzerine

"Özellikle mücadelemizin tarihinde bir dönem olan 1988 ile birlikte, özellikle ABD, genelde emperyalizmin geliştirmek istediği bir yaklaşıma söz konusu. Veya daha önce gültüce yürütülen ama bu tarihten itibaren açıkça gündeme getirilerek hayata geçirilmeye istenen ve 'Kürt meselesine evet, PKK ye hayır' biçiminde formüle edilen bir taktik söz konusudur."

Orta sayfa

İRAN'IN DİNİ LİDERİ AYETULLAH HUMEYİNİ ÖLDÜ

İran'da Şahlık'ın yıkılması ardından hüküdar gelen Ayetullah Humeyni, yonetimein 10. yılında yaşamını yitirdi. 10 yıldır, İran'ın iç ve dış politikasında söz sahibi olan Humeyni'nin ölümü İran'da ne gibi gelişmelere yol açacaktır? Daha Humeyni'nin sağlığında tartışılan bu soru, ölümü ardından artan bir yoğunlukla tartışılmaya başlandı.

Humeyni, 10 yıldır İran'ın iç ve dış politikasında esas rolü oynamış ve yönetimi gücüyle, İran'ı kendi etrafında birleştirmeyi başarmıştır. Zaman zaman dışa yansıdığı gibi, İran'ın kendi yönetim gücü içerisinde bastırılan çelişkileri ullaştırabilen bir kişiliğe sahip olan Humeyni, İran'ın yönetimini dengelemeyi de bilmiştir. Bir de Humeyni'nin Şahlık'ın yıkılması ardından

iktidara gelmesi, halk ayaklanmasının önderi olarak da otoritesini güçlendirmesinde rol oynamıştır. Humeyni'nin İran açısından ö-

Devamı 21. sayfa

Bayrampaşa Cezaevindeki PKK'lı savaş esirlerinde Seyyidin Rüzgar ve Mehmet Eksen bildiriyor:

Devrimci-demokratik kamuoyuna, dünya ilerici insanlığına ve yurtsever halkımıza!

Cezaeilerinde direnişimizi doğuran, kazanılan haklarımızın işkence ve kanla elimizden alınmak istenmesi

18. sayfa

Faşist Türk devletinin ikiye bölünmesi ve Bulgaristan'daki "azınlık Türkler" meselesi

Faşist Türk devleti, Bulgaristan'daki "azınlık Türkler" meselesini son günler içerisinde yeniden alevlendirerek, kamuoyunu bu meseleyle meğgul etmeye başladı. Şovenizm duygularının yeniden şahlandırlarak, haklara karşı düşmanlığın körkleendiği son gelişmeler karşısında TC'nin çarpıttığı ger-

çekleri gözler önüne sermek kaçınılmaz bir görevdir. Aynı zamanda faşist Türk devletinin sahtekarlığını ve ikiye bölünüşünü de çok açık bir şekilde ortaya koymak gerekmektedir.

Her ne kadar öteden beri, faşist Türk devleti Bulgaristan'daki "azınlık Türkler" meselesini canlı tutmak-

Devamı 21. sayfa

birinden ve cezaevi kitesinden tecrit ederek savunma hazırlıklarını engelledi. Tutukluların eline kitap, gazete vb. gibi yayınların ulaşmasını da engelleyen Alman emperyalistleri, anti-demokratik uygulamaları son dönemlerde daha da arttırdılar.

Tutuklu Kürt politikacılar, bu uygulamaların kaldırılması, savunma haklarının engellenmemesi için açlık grevine başladılar. Alman emperyalistleri tutuklular üzerinde uyguladığı anti-demokratik uygulamalarını eylem boyunca da devam ettirdi. Psikolojik işkencenin her türünü uygulayan Alman emperyalistleri, Ali Haydar Kaytan'ın akıl hastanesine kapama girişiminde bulundu. Yine, diğer tutuklular üzerinde benzer uygulamalara basvırdı.

Bütün bu uygulamalara karşın, tutuklular eylemlerini kararlı bir şekilde sürdürdüler. Selahattin Erdem, Meral Kır, Hasan Hayri Güler eylemlerini ölüm orucuna dönüştürdüler. Eylemin 40. gündünden tutukluların durumu ağırlaştı ve hastaneyi kaldırıldı.

Alman emperyalistleri ilk dönemlerdeki tavırlarını bırakarak, belli konularda anlaşmaya varmaya yansıttı. Tutukluların cezaevinde sosyal faaliyetlere katılmalarının serbest bırakılması, yayın almasına izin verilmesi ve ayrıca gazetelere yazı göndermelerinin engellenmeyeceğinin açıklanması üzerine, eylem de sona erdi.

Ancak, tutuklular üzerinde anti-demokratik uygulamaları tümenden kaldırmış değildi. Halen mahkemeler başlatılmayarak, tutuklular üzerinde uygulamaları sürdürdüler. Hiçbir hukuksal gerekçeyle idare edilemeyecek bir şekilde, mahkemeleri geçtikten Federal Savcılık yeni tutuklamalara girişerek, davayı sürekli geciktirmekte ve böylece yurtsever-devrimci Kürt politikacıların tutukluluk süresini uzatmaktadır.

Kurtuluş savaşımız Türk egemenliğini sarsıyor

Bağlar 1. sayfa

son haftasından itibaren bugüne kadar ki en yüksek boyutlarına ulaşmaya başladı. Eruh ve Şırnak'ın içine alan dağılan başlangıç savaş günden güne kızgınlara ve daha geniş alanları kapsayarak devam ediyor. Cudi, Gabar, Harek, Çirav, Şeyh Ömer Dağında peşpeşe ve günlerce süren çatışmalar yaşanıyor, yaşanıyor. Mayıs ayı sonunda yoğunlaşan çatışmalarda ARGK güçleri sömürgeci orduya en büyük darbeleri indirdi. Bu süreçte, 250'nin üzerinde düşman askeri öldürüldü, 4 helikopter düşürüldü ve 5 yüksek rütbeli subay ARGK gerillalarının esir alındı. Haziran ayı boyunca devam eden çatışmalar 22 Haziran'da Cudi Dağı'nın Mağaralarını mevkisinde sömürgeci operasyon birliğinin pusuya düşürdükleri 1'i subay 11 askerin öldürülmesiyle doruk noktasına vardı. Şimdiye kadar çatışmalarda düşmanın 500'ün üzerinde askeri öldürülmüş, yüzlerce yaralanmıştır. Dağlarda yaşanan savaş şehir merkezleri ve kırsal alanda da sürüyor. Bu süreçte başta Silopi, Şırnak, Beytüşşebap olmak üzere birçok ilçe merkezinde sömürgeci güçlerini yerleşim alanlarına yönelik birçok eylem gerçekleştirildi, onlarca ajan cezalandırıldı ve yüzlerce kocunun silahsızlandırılması sağlandı.

Ulusal kurtuluş savaşımızdaki bu gelişme sömürgeci panik i çerçesine soktu. Kürdistan'a yeni askeri güçler ve zirhli araçlar sevk eden sömürgeci büyük operasyonlara giriştiler. Genelkurmay Başkani Necip Toruntay, 2. Ordu Komutanı, 7. Kolordu Komutanı ve Özel Kolordu Komutanı çatışmaların sürdüğü Eruh ve Şırnak'a giderek operasyonları bizzat denetlemeye ve yönetmeye başladılar. Kürdistan'daki savaş ilk kez Genelkurmay Başkani'nin bizzat müdahale etmek zorunda kalması savaşın boyutlarını ve sömürgecinin büyük paniğini ele veren bir gelişme oldu.

Çatışmalarda birçok helikopterin peşpeşe düşürülmesi, sömürgeci bir en çok bel bağladıkları silahların da işlemeziğinin ortaya çıkması onları yeni önlemler almaya götürdü. Helikopterlerin 3000 metreden aşağıda ucmayı yasaklayanlar, kursun geçirmez zirhli helikopterlerin alımı için girişimler başlattı. Böylece sömürgeci, ulusal kurtuluş savaşımız karşındaki çaresizliklerine karşı olarak bir kez daha teknolojiye bel bağladılar.

Haziran ayı ortasında çatışmalar yeniden yoğunlaşması ve Şırnak'ın sömürgeci operasyon birliklerine vurulan darbeleri sömürgeci cilerdeki panik daha da arttı. Silopi'nin Şırnak, Eruh, Pervari, Hakkâri'nin Uludere ve Mardin'in Silopi ve Cizre bölgelerinde olağüstü önlemler alan sömürgeci operasyonlarını genişlettiler. Alana yeni güçler sevk edildi. Geceleri yolculuk yapan arkaevy halinde ve jandarma gözetiminde yolculuk eylemleri başladılar. Genelkurmay Başkani Örgeneral Toruntay Diyarbakır'a geldiği gelişmeler bizzat yerinde incelemeye başladı. Gazetemizin basına hazırladığı dönemde çatışmalar yoğun bir şekilde devam etmekteydi.

Botan'da bu gelişmeler yaşanırken ülkemizin diğer alanlarında da mücadelemizin güçlü gelişmeler yaşamaya devam ediyor. Sömürgeciğin özel önlemleri savaşın

dışında tutmaya çalıştığı Türkiye ile sınır illerimizde de mücadelemiz atılım kaydedti. Bu gelişme karşısında sömürgeci basın endişelerini, "PKK batıya kayıyor" sözleriyle yansıtmaktaydı. Bu durum Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yaygınlaşması gerçeğini belgeliyordu.

Diğer taraftan turistlik tesislere ve askeri depolara yönelik saldırılar ihtimaline karşı sömürgeci sınır bölgelerindeki askeri güçlerini alarma geçirdiler. E-5 Karayolu'nda önlemler aldılar ve turistlik tesislere yönelik yoğun koruma tedbirleri geliştirtiler. Bu, savaşın her alanında yaşandığını ve sömürgeci lerin yalnızca Kürdistan'da değil, Türkiye'de de kendilerini güvence altına almadıkları ortaya koyuyor.

Sömürgeciğin bu korkusu boşuna değildir. Çünkü gelişmeler mücadelemizin kitleler içinde derinliğine kök salarak kırsal alanları

dan sonra şehirlerde de sömürgeci güçleri tehdit ettiğini ortaya koymaktadır. 14 Haziran'da Hakkâri'de yaşananlar bunun açık belgesi oldu. Hakkâri halkı sömürgeci işgal güçlerinin uygulamalarına karşı isyana kalkarak gösteri düzenledi, polis ve jandarma binalarına yürüdü; kolluk kuvvetleriyle çatıştı, taşlar ve sloganlarla onları köşeye sıkıştırdı. Sömürgeci karşı haykırışı sloganlar ve isyanıyla Kürdistan'daki halk ayaklanmasının fitilini ateşledi. Bu gelişme sömürgeci en çok korkutan gelişmelerden biri oldu. Zira "Kürt intifası" patlak vermişti ve bu ilk adım yankı büyük patlamanın boyutlarını gözler önüne sererek nitelikteydi.

Evel, Kürdistan'da halk savaşının yüksek bir boyutlarına ulaşması namulnamlara halkımızın intikam sloganları eşlik ediyor. Gelecek günler Kürdistan'da tüm dünyayı sarsacak gelişmelere gebe.

SÖMÜRGEÇİLERİN KORKULU RÜYASI ŞIRNAK'TA EYLEM ÜSTÜNE EYLEM GELİŞTİRİLİYOR



Tüm Kürdistan halkının ve ulusal kurtuluş mücadelemizin kalbi nablı ki Botan'da atıyorsa, Botan'ın kası bel diyeline Şırnak'ta atar. Şırnak, mücadelemizin 15 Ağustos Atılımıyla alanda gelişmelerden bu yana sömürgeci için en büyük munda olmuştur. Sömürgeci ler en zorlu mücadeleleri burada yaşamış ve onlara en büyük darbeleri yine burada vurulmuştur. Ve hiçbir zaman Şırnak'ın mücadeledeki bu zaferiyle sarsılamamıştır. Nitekim, savaşın en üst boyutlara çıktıkları ve önemli güç yığınağı ile Botan'ın ablukeya aldıkları dönemlerde dahi, bizzat Sömürge Valisi Hayri Kozaçoğlu'nun ağzından, Şırnak'a hakim olmadıkları bir itiraf etmişlerdir.

Adeta kurtarılmış bir alan olarak ulusal kurtuluş mücadelemizi başına basan, besleyen, büyüten ve sömürgeci güçlerine tuzak üzerine tuzak kurmuş Şırnak, 22 Haziran günü bir kez daha sömürgeci işgal güçlerine vurduğu görkemli darbeye adından söz ettirdi.

Mayıs ayı başlarından bu yana tüm Botan'ın kapsayen ve özellikle Eruh-Şırnak alanlarında yoğunlaşan sömürgeci operasyonlar sürerken, ARGK gerillalar üstünlemler, sömürgeci kolluk kuvvetlerine pusulalar-baskınlarla peşpeşe darbeler vurarak sömürgeci orduyu hareket edemez ve berramaz duruma getirmektelerdir. Bir yandan gibi büyüyüp genişleyerek tüm

Mezraa çevresinde yaşanıyor. Şırnak-Uludere arasındaki dağlık bölgede, Uşaklı Mezraa civarında ARGK birlikleri ile sömürgeci birlikleri arasında başlayan savaş aralıksız günlerce sürüyor ve sömürgeci ler burada da ağır darbeler vuruluyor. Çatışmalarda inisiyatif ellerinde bulunan ARGK gerillaları sömürgeci lerle darbe üstüne darbe vururken, kendileri ise usta manevra yetenekleri ile her çatışmada ustaca sıyrılıp yeni pusular ve zaferele hazırlanmak üzere ilerliyorlar.

Savaşın son günlerinde yücüneştikleri Şırnak, eylemliliğinin zirvesini yaşıyor. Bahar Atılımının başından bu yana eylemsiz gün yaşamayan Şırnak'ta daha önceki süreçte geliştirilen eylemler ise şöyledir:

Mayıs ayı sonlarında, Cudi Dağı eteklerinde Gevizdüzü mevkisinde sömürgeci operasyon birliğine pusuya kuran ARGK güçleri 5 sömürgeci askeri ölüme cezalandırıp çok sayıda askeri de yaraladılar.

Aynı dönemde, Şırnak şehir merkezinde İsmail Kuran isimli ajanın evine yönelik bir eylem gerçekleştirilen gerillalarımız, maddi hasar veridirek sömürgeci lerin ajanlık vazifesine için itihada bulundular.

Sömürgeci ordu güçlerini topraklarımızdan söküp almak için onların her türlü yaşam koşullarını tıkanmaya yönelik eylemler gerçekleştirilen ARGK birlikleri Mayıs ayı sonlarında, Balıkkaya köyünde konulan askeriye yiyecek taşıyan 6 traktörü yakıp yitirecek kamaştırdılar. Şırnak odun deposunda Balıkkaya karakoluna yiyecek taşıyan traktörleri Şırnak-Tophyul yolu ayrımında durduran ARGK gerillaları traktörleri imha ettikten sonra sörforleri de kendileriyle birlikte götürdüler.

27 Mayıs günü Şırnak Kömür Ocakları servisi otobüsüne yönelik eylem gerçekleştirilen ARGK gerillaları, tüm ihtirara rağmen, sömürgeci lerin işbirliği içinde caka çatışmaya devam eden 3 kişiyi ağır yaraladılar. Bilindiği gibi, Şırnak Kömür Ocakları, sömürgeci lerle hain işbirlikli Alihan Tatar'ın denetiminde bulunan ve zengin kömürleri sömürgeci ler peşkeş çakan önemli bir ekonomik zenginliğimiz. Ekonomik değerlerimizin sömürülmesini ve ajan faaliyetlerini hızmeyinde kullanılması en engellemek için buğüne kadar Şırnak Kömür Ocaklarına yönelik çok sayıda eylem gerçekleştirilmiş ve sonunda sömürgeci lerin gecen ay, can güvenliği bulunmadığı için ocakların kapatılması kararlaştırılmış. Bu kararın sonra her ne pahasına olursa olsun çatışmaya devam etmeye kalkın işbirlikçileri yönelik gerçekleştirilen yukarıdaki eylemler ARGK otoritesinin hakim kılınmasında yeni bir adım atılmış oldu.

29 Mayıs akşamı Cudi Dağı eteklerinde Anıtlık köyüne bir baskın düzenleyen ARGK gerillaları halk kitleleri ile toplantı düzenlediler, halkın da onay ile 3 hain ölüme cezalandırıldı ve 2'li beyan 8 savışıçı saflarına katıldılar.

İşbirlikçi-ajan Tatar ailesinden suçlarının hesabını sormak ve Şırnak'ın başına bir Truva Atı misali örkelemlenmiş olan bu gruhu topraklarımızdan sürüp çıkarmak için yapılan eylemlere bu süreçte yenileri eklendi. Haziran ayı ortalarında bir ajan gruhu atı 200 dönümlük ekili alanı ateşe veren ARGK gerillaları, 18 Haziran gecesi de aynı

alenin Balveren köyü Uşaklı mezraasında bulunan odun deposunu ateşe vererek 600 ster odunu imha ettirler. Ormanlarımızı kesip hem maddi olarak palazınmaya ve hem de gerillalarımızın bu doğal korunağına imha etmeye çalışan işbirlikçilere böylece çok amaçlı bir darbe daha vurulmuş oldu.

Haziran ayı başlarında gerçekleştirilen bir diğer eylemde, Karayolları Bakimevi'nde üstünlemler bulunan bir sömürgeci birliğe yönelik roketatarı ve bombalı bir saldırı gerçekleştirilen ARGK gerillaları, çok sayıda askeri öldürüp, bir kısmını yaralarken ayrıca büyük maddi hasar da verdilerdir.

Aynı dönemde gerçekleştirilen bir diğer eylemde sömürgeci asimilasyon politikasına yeni bir darbe indirildi. Sardallı köyünde köylülerle bir toplantı gerçekleştirilen ARGK gerillaları köy okulu da yakarak imha ettirler. Eylemden sonra bir genci de saflarına katan ARGK birliği, başşayla alandan uzaklaştı.

20 Haziran gecesi Şırnak'ın, aralarında Delazi ve Razik mezraalarının da bulunduğu 4 yerleşim alanına baskın düzenleyen ARGK gerillaları buralarda halka yönelik propaganda amaçlı toplantılar düzenlediler ve 11 kişiyi saflarına katıldılar. Böylece ARGK saflarına akin eden gençlere yenileri eklenmiş oldu.

21 Haziran günü Şırnak'ın Balveren köyü Uşaklı ve Beşta mezraaları arasındaki dağlık kaimde ARGK gerillaları ile sömürgeci güçler arasında çatışma çıktı; çatışmada 3 sömürgeci askeri yaralanan ARGK gerillaları çatışma-



dan kayıp vermeden çıktılar. Şırnak'ta sömürgeci ordu birlikleriyle yoğun bir savaş yaşanırken bir yandan da onların uzantıları adım adım temizleniyor. Çarpışmaların şiddetlenerek sürdüğü bir dönemde, 23 Haziran günü sömürgeci lerin alanlarına atı bir özel otomobili tarayan ARGK gerillaları 5 ajani öldürdükleri bildirildi.

Şırnak'a bağlı Arakudy yakınlarında bir otomobil otomatik silahlarla tarayan ARGK gerillaları ajanı öldürdükten otomobili de tahrip ederek eylem alanından hiç kayıp vermeden uzaklaştılar. Eylemden sonra sömürgeci ler alanda da operasyonlara başladılar, ancak hiçbir sonuç elde edemediler.

Alanda çarpışmalar ve sömürgeci ile işbirlikçilerine yönelik eylemler peşpeşe devam ediyor.

Uludere ARGK gerillalarının denetim altına alındı

Son aylarda şehir merkezlerine peşpeşe baskınlar düzenlenerek kısa sürelerle denetim altında bulunan ARGK gerillaları Uludere baskını ile bu eylemlerine bir yenisini eklediler.

Haziran ayı başlarında Uludere'yi basan gerillalar, Uludere Emniyet Amirliği binası ile polis lojmanlarını tarayarak ağır maddi hasarın yanı sıra, çok sayıda polisi de yaraladılar. Ölüler konusunda hiçbir açıklama yapmayan sömürgeciler eylemin boyutları ve sonuçları gizlemek için büyük bir çaba içindeydiler. Ancak buna rağmen eylemin yarattığı güçlü yankının d-

nüne geçemediler.

Sömürgeci zor güçlerine karşı gerçekleştirdikleri silahlı-bombalı saldırının yanı sıra şehir bir süre denetim altında tutan gerillalar, gösteri yaparak birçok alanı soganlar ve pulları donatılar. Kitlelerin yoğun ilgi ve desteğini kazanan eylemlerini başarıyla sonuçlandıran gerillalar, şehir birkaç saat denetim altında tuttukları sonra geri çekildiler.

Korku ve panik içinde kırıncayacak gücü dahi kendilerinde bulamayan sömürgeci kolluk kuvvetleri ancak ertesi gün çevre alanlardan da çok takviyesi yaparak operasyonlara giriştiler.

Beşüştübeş Jandarma Bölük Komutanlığı'na baskın



Geçtiğimiz günlerde peşpeşe gerçekleştirilen şehir baskınlarına Beşüştübeş baskını da eklendi. Sömürgecilerin tüm zor güçleri ile önemli bir kurulumu yarattıkları ve kendilerini nispeten güvenli içinde hissettikleri şehir merkezleri de kendileri için kızgın sava dönüşüydü. Dağlık ve kırsal alanlarda ototile ve insiyatifi önemli oranda ele geçiren ulusal kurtuluş güçlerimiz şehirlere de düşman için birer tuzağa dönüştürmeye başladılar. Nitekim, son geliştirilen eylemlilik süreci şehir alanlarını da sömürgeciler için korkulu alanlar haline getirdi.

20 Haziran gecesi Beşüştübeş Jandarma Bölük Komutanlığı'na yönelik bir saldırı eylemi gerçekleştiren ARGK birlikleri roketatarlar ve bombalarla tahrip ettikleri binayı aynı zamanda yayılım ateşine de tutarak sömürgeci ordu mensuplarına ağır darbe verdiler. Ölü ve yaralıların gizlenen sömürgeciler, eylemden sonra tüm şehirden sokak çıkarak yasadışı olarak operasyonlara giriştiler. Hareket serbestileri önemli oranda elelerinden alınan ve ilerine kapamak zorunda bırakılan sömürgeciler, ARGK ge-

rellerinin her anda ve her zaman eylem yapabilme gücüne erişmesiyle birlikte bu ilerinde de huzur bulamaz hale geldiler.

Şehir merkezinde gerçekleştirilen bu eylemin yanı sıra Beşüştübeş'in etrafındaki dağlık alanda da ARGK gerillaları ile sömürgeciler arasında savaş sürekli yeni yeni eylemlerle boyatılıyor. Haziran ayı ortalarında, Uludere-Beşüştübeş arasındaki Tanin Tanin Geçidi'ndeki Karayolları Bakımvevinde konuşlanan sömürgeci birliğe yönelik bir baskın eylemi gerçekleştirilmesi ardından operasyona geçen sömürgeci güçlere yönelik de mayınlı pusular gerçekleştirildi. Tanin Tanin Geçidi'nde operasyon birliğinin geçeceği güzergaha ARGK gerillalarının döşediği mayına çarpan bir asker ceme tüm den tahrip olurken, çok sayıda asker öldü ve birçoğu da yaralandı.

Diğer taraftan Beşüştübeş'in azılı çetebaglarından Tahir Adıyaman'ın çetelerine yönelik bir saldırı eylemi gerçekleştirilen gerillalar İbrahim Adıyaman isimli çeteli ölüme cezalandırıldı. Bu ajan eylemi ayrıca 200 baş koyunu imha edilerek maddi yenden de çökertildi.

Ovacık'ta sömürgeci güçlere darbe

Mücadelemizin önemli gelişme kaydettiği alanlardan biri olan Dersim'in Ovacık İlçesi de Bahar ve Yaz aylarının güçlü geçtiği alanlardan birini teşkil etmekteydi. Geçtiğimiz süreçte bu alanda gerçekleştirilen iki yeni eylemle sömürgeci kolluk kuvvetlerine önemli darbeler verildi.

İki eylem Altın, Doludibak, Garipuşağı köyleri yakınındaki dağlık alanda gerçekleştirildi. Burada operasyona girilen özel timlere karşı bu pusuy eylemi gerçekleştiren ARGK güçleri pusuya düştüklerini cemesi imha edenler içinde bulunan 4 polisi öldürdüler. Baskında birçok

asker de yaralandı.

ARGK gerillalarının çüçenen saldırılar karşısında aceze düşen sömürgeci çareyi ormanlarımızı bombalayarak gerillaların barınma koşullarını ortadan kaldırma çalışmaları buldular. Geçmişten beri ormanlarımızı imha faaliyetini sistemli olarak sürdüren sömürgeci güçlerimiz günlerde de Ovacık ve Pertek alanlarındaki ormanlarımızı napalm bombalarıyla atarak ormanları yakmaya başladılar. Sömürgecilerin aczinin en büyük belgesi olan bu girişim, sömürgecilerin her şeyiye Kürdistan'ı imha faaliyetinin bir örneğini daha gözler önüne serdi.

Eruh'ta savaş yoğunlaşıyor



Bahar ve Yaz aylarımız en çok gelişme kaydettiği alanlardan biri olan Eruh, yaşadığı yoğun eylemlilikle ulusal kurtuluş mücadelemizin en dikkat çekici alanlarından biri olmaya devam ediyor.

Mayıs ayı sonlarında başlayarak Haziran ayı boyunca da devam eden savaşın en çok yoğunlaştığı alanlardan biri de Eruh oldu. Çarpışmaların merkezlerinden biri olan Eruh'ta peşpeşe gerçekleştirilen eylemlerle sömürgeci ve işbirlikçilerine ağır darbeler vuruldu. Mayıs ayında çarpışmaların en çok kızıştığı bir anda Şeyh Ömer Dağı'nda sömürgeci ordu birlikleri ile ARGK güçleri arasında gün boyu süren bir çarpışmada onlarca sömürgeci asker öldürüldü ve onlarca yaralandı. Bu çarpışmada 4 ARGK savaşçısı da şehitler kurbanına katıldı.

Aynı dönemde yola düşen mayına basan bir ajan ölüren, Toptepe köyünde de 2 ajan ölüme cezalandırıldı. 20 Haziran günü ise, aynı şekilde, ARGK gerillalarının Dönerdöver köyü civarında düşen mayına basan 2 ajan daha öldü.

Pervari'de mücadelemiz güçleniyor



Botan alanında gelişen savaşımıza paralel olarak Pervari'de de gittikçe daha da güçlenen bir yapı ortaya çıkıyor. Bu süreçte Pervari'de sömürgeci birlikleri önemli darbeler vuruldu. 11 Haziran gecesi Pervari'nin Yaprakpete köyü Döğüncüler mezarında bulunan geçici karakola karşı bir baskın eylemi gerçekleştirilen ARGK birliği sömürgeci zor güçlerine ağır darbeler indirdi. Köyün etrafını tutarak karakola ve nöbetçi mevzilerine karşı roketatarlar ve bombalarla saldırılan gerillalar çok sayıda askeri öldürdüler. Eylem sırasında çıkan çatışmada üstün bir savaş gücü ortaya koyan gerillalar hiç kayıptan vazgeçmeden uzaklaşmayı başardılar. Sömürgeciler kayıplarını sadece 1 asker ölü, 11 de yaralı şeklinde açıkladılar.

ARGK'nın vurduğu darbelerle önemli bir dağlama süreci yaşayan köy kucaklarındaki kucaklar de-

Cizre'de ajan kurum ve kişilere yönelik eylemler artıyor

Kendi çağıdır: sömürgeciyi yasatılabilmek uğruna ülkemizi bir ajanlar yatağı haline getirmek için elinden gelen her şeyi yapan sömürgecilerin ajan faaliyetlerini boş bırakmaya yönelik eylemler giderek hız kazanıyor. Bu faaliyetlerin en çok yoğunlaştığı alanlardan biri olan Cizre'de Haziran ayı ortasında peşpeşe iki eylemle ajan kipi ve kurumlarına darbe indirildi.

İki eylem Cizre-Silopi karayolu üzerindeki bir konaklama tesisine yönelik olarak gerçekleştirildi. Ajanların üstündeki ve faaliyetlerinde kullandığı bir alan olan konaklama tesisine gelecek kimlik kontrolü yapmak isteyen gerillalar, engellemeye çalışmaları üzerine ateş ederek düşmana işbirlikçilik yapan 2 kişiyi öldürdüler. 3'ünü ise yaraladılar.

İdil'de çetecilik çöküyor



Son aylarda köy kucaklarını silahsızlandırma faaliyetlerinde ortaya çıkan hizmanın etkisini İdil'de de gösterdi. 1987'den bu yana köy kucaklarında indirilen darbelerin etkisiyle önemli gerileme düşen köy kucakları sisteminde son eylemlerle, birlikte daha da büyük gedikler açıldı. Köy kucaklarını taşıya hareketinin bir parçası olarak, İdil'de de 15 kucakların silah kamulaştırıldı.

Bu ihanet girişimini kaynağın-

Aynı akşam Cizre merkezindeki Milli İstihbarat Teşkilatı binasına yönelik olarak da bir bombalama eylemi gerçekleştirildi. Eylemde MIT binası hasar gördü. Halkımızın ajanlara yönelik kin ve nefretini olduğu kadar, bu kurum ve çalışanlarının her veremekte kurtulmamacaklarını da ortaya koyan eylemler halk üzerinde büyük etki yaratarak sömürgeci ve işbirlikçilerini ise paniğe bozdular.

24 Haziran günü Cizre'nin Kurtuluş köyüne yönelik olarak düzenlenen bir eylemde ise, ARGK gerillaları köy halkını bir araya toplayarak propaganda yaptılar. Daha sonra Türkiye Elektrik Kurumu'na ait trafo ve malzemeleri tahrip ederek sömürgeci ağır maddi hasar verdiren gerillalar eylem yerinden başarıyla ayrıldılar.

dan kurutmaya hedefleyen ARGK gerillaları, kucaklı örgütlenen bir köy ağasını da ölüme cezalandırdılar. Gerçekleştirilen bu eylemle kucaklı son kalıntıları da büyük sansını geçirmeye başladı.

Nizip'te ajanlara darbe

Ulusal kurtuluş mücadelemizin son aylarda atılım kaydettiği alanlardan biri de Nizip'tir. Kürdistan proletaryasının en önemli merkezlerinden biri olan Nizip, cuntla önemli dönemde mücadelemizin seşinin en çok yankılandığı alanlardan biriydi. Uzun bir aradan sonra yine Nizip'te ulusal kurtuluş namuluar ses vermeye başladı. Mayıs ayı içinde Nizip'te bir kahvehaneyi baskın düzenleyen ARGK gerillaları bir Belkis Mahalesi Muhtar, bir diğeri cami hocası olan 3 ajanı ölüme cezalandırdılar. Eylemde 7 kişi de yaralandı.

Şehir merkezindeki kahvehaneyi basan gerillalar, kahvehanede bulunanlara yönelik ulusal kurtuluş propagandası yapıp ajanların suçlarını açıkladıkları sonra, infazı gerçekleştirdiler. Sözkonuşu ajanlar cunta öncesi ve sonrasında yaptıkları ihanetlere halka büyük acılar çekti, tehditlere halkı medli olarak da haraca bağlamışlardı. Gerçekleştirilen eylem bu halk düşmanlarının cezalandırılması halk kitlelerinden derin etkiler yarattı; suçluların cezasız kalmayacağı bir kez daha netleşti.

Silopi'de bir ajan ölüme cezalandırıldı

Sömürgecilerle ayanlık yaparak halkımızın bağımsızlık ve özgürlük davasını satan ajanlardan biri daha İdil'de ölüme cezalandırıldı. 17 Haziran akşamı bir kahvehaneden çıkan iki ajanla yönelik cezalandırma eylemi gerçekleştirilen ARGK gerillaları bir ajanı öldürdüler, birini de yaraladılar.

Yurtsever-ilerici kamuoyuna

1989, KÜRDİSTAN'DA ÖZEL SAVAŞIN FELÇ YILI OLACAKTIR!

Düşmanın PKK'yi imha etmeye yönelik faaliyetlerini ayıyuka çıkararak 1988 yılı, Partimiz açısından, sadece düşmanın bu hesaplarını boş çıkarıldığını değil, direnişin de çok yükseldiğini, safilerin sağlamlaştığını ve 1989 yılını kesin kazandıracak önemli ve kapsamlı hazırlıklarını yapıldığı bir süreç olarak yaşandı. '89 Bahar Atılımı sürecine girilirken ülke genelinde atılan adımlar bunun en somut maddesi ve kanıtı olmuştur. Silopi baskınıyla iletilen mesaj, Dersim Cephesinde olumlu yankısını buldu. Başından beri TC'nin mücadelemizi Güney'e hapsederek tecrite alma ve bunun için ne gerekiyorsa onu yapma biçimindeki politikalarının bir sonucu olarak, Dersim'deki gelişmeler, devrimci intikam eylemlerimiz ısrarla kamuoyuna yansımıştır. Hele özel savışımda daha sistemli uygulandığı 1987'den itibaren bu uygulama daha katı ve sistemli bir hal aldı. Buna bir de devrimci sınısı güclendirmeye ve habesleme sisteminin geliştirilme noktasındaki eksikliklerimiz ekleneince, Parti basını ve dolayısıyla ulusal kuruluşlarımız kitemiz, bölgedeki gelişmeler zamanında, doğru ve yeterli bir biçimde öğrenemekteyiz. Ancak buna rağmen yaşanan pratik süreç, ülke genelinde olduğu gibi, Dersim eylemlerinde de önemli atılımlara tanıklık etmektedir ve edecektir.

Düşmanın içten ve dıştan yönelttiği saldırılara rağmen, sağlamlaştıran örgüt yapı, yüksek bir moral gücü ve ataklık ruhıyla 1989 bahar sürecine adım adım giriltili birliğimiz, bu yıl özel savışımda uğradığı sürece halinde getirme kararlılığındadır. Başta silahlı mücadele, silahlı eylem olmak üzere taktik planlarını tüm sahalarında doğru bir çalışma tarzını uygulama iddiasıyla başlatılan bu sürecin ilk

adımın olumlu ve etkili sonuçları yaratmıştır. Nisan ayı atılımı olarak yaşanan dönem içerisinde gerilla birliğimize şu eylemleri yapmıştır.

1- 13 Mart 1989 günü Övaci-Dersim Karayolu üzerinde bulunan Wenk köprüsüne pusuya gelen bir düşman birliğine, ARGK gerillalarının saldırı düzenlenmiştir. Olayda 4 düşman askerinin öldüğü öğrenilmiştir.

2- 26 Mart 1989'da (yerel seim günü) Dersim-Övaci yolu kesilmiştir; üzerinde "Yaşasın Newroz!" "Yaşasın Başkan APOİ" "Yaşasın Zindan Direnişimi!" sloganlarının yazılı olduğu bombalı bir pankart asılmış ve mayın döşenmiştir. Eylem nedeniyle ulaşım uzun bir süre durmuştur.

3- 29 Mart 1989'da Övaci ilçesine bağlı Yenışöğüt köyündeki ajan Kazım Kandil, gerilla birliğimizin köye yaptığı baskında ele geçirilerek ölüme cezalandırılmıştır.

4- 1 Nisan 1989 günü Dersim-Övaci yolu yeniden ulaşılma kapalıdır. Araçlar durdurularak yolculara toplantı yapılmış ve araçlara pullamalar yapılarak ilçe merkezine gönderilmiştir. Pullarla şehir giriş araçları, halkı coşku ve sevinçle izlemiştir.

5- 2 Nisan 1989 günü Dersim merkezinde bağlı Teşvik Modern Telefon Santrali bombalanıp yakılarak tahrip edilmiştir. Devlet milliyonlarca lira zarara uğratmıştır.

6- 5 Nisan 1989 günü Mazgirt-Xiran Vadisinde bir gerilla grubumuzla kalabalık sayıdaki düşman kuvveti arasında çıkan ve gündüz sekte sağ süren silahlı çatışmada 2 düşman askeri öldürülmüş ve çok sayıda yaralı verilmiştir. Verdikleri kayıplar yaratmış panikten dönen ormana giren yemeyen düşman, helikopterlerle ormana benzini dö-

kerək yaktırması, ancak sonuç alamamıştır.

7- 6 Nisan 1989 günü Dersim'e bağlı Geyiksu (Deşt)-Sin köyünde işbirlikçi ajan Hidir Yıldırım ölüme cezalandırılmış, evi ise yakılarak imha edilmiştir. Aile olarak ilkeliklere kadar aklanmış bu yapının tasfiye edilmesi kitledi büyük bir coşku ve rahatlama yaratmıştır.

8- 28 Nisan 1989 günü Dersim'in Çalkışın köyünde konulan düşman birliğine bir gerilla grubumuz saldırı düzenlenmiştir. Kuyularını gizleyen düşman sadece 1 askerin yaralandığını itiraf etmiştir. Aynı gece hemen yakınında bulunan bir mezardeki hain, devrimci katli Ali Bira Ergün'ün evi yakılarak imha edilmiştir.

9- 29 Nisan 1989 günü Dersim-Çiçekli Nahiyesi Zargavut mntikasında bir düşman birliği pusuya döndürülmüştür. Gerilla birliğimizin etkin saldırısı sonucu 9 düşman askeri öldürülmüş ve bir o kadar da yaralı verilmiştir. Eylemin 1 Mayıs'ın öngündünde ve ciddi tedbirlerin alındığı bir ortamda gerçekleşmesi, halkta bayram sevincini doruğa çıkarırken, düşmanı da çıldırtmıştır. Bundan dolayı Zargavut ormanları ve Dinan Vadisi güncel havan toplan, roketlerle bombalanmış ve taranmıştır. Bu olay; düşmanın gerilla taktik karşısında ne kadar yitmiş olduğunu ve teknik imkanlarına sığınmaktan başka bir şey yapamayacağı ortaya koymuştur.

10- 1 Mayıs 1989 günü Elazığ-Dersim Karayolu, Göktepe ve Perimutikasında iki ayrı noktada yakılarak ulaşılma kapatılmış; "Yaşasın PKK-ERNK" "Yaşasın Başkan APOİ" "Yaşasın 1 Mayıs ve Halk Komiteleri!" sloganlarıyla yayın bir yazılma yapılmıştır. Ayrıca değişik zamanlarda Elazığ ve Hozat merkezlerinde pullamalar yapılmıştır.

11- 9 Mayıs 1989 günü Dersim'e bağlı Varonç köyünde bulunan düşman birliğine pusuya kuran gerilla birliğimiz, 3 düşman askeri öldürmüştür. Olay, düşman tarafından gözlenmişse de başarılanmıştır. Eylem nedeniyle sürdürülen operasyonlar sonuçsuz kaldığı gibi, düşmanı maddi ve moral, güç açısından önemli zayıflatma uğratmıştır. Ayrıca bazı gözlemler notaklarını veriletilen mayın ve tuzaklar düşmanın hareket serbestliğini, önemli oranda sınırlandırmakta ve psikolojik yıkımını derinleştirmektedir.

12-Düşmana çeşitli biçimlerde işbirlikçi içerisinde olan birçok unsur, gerilla gruplarımızı kaçırması, yarılmasına sonucu para ve sürgün cezalarına karşıtların serbest bırakılması. Bu arada tüm bölgede devletin uyguladığı orman kesimi büyük oranda durdurulmuştur. Devlet, kararı boş çıkarmak için, köylüye daha fazla pay vereceğini belirtmesine rağmen, halk ERNK'nin kararını uygulamakta ısrarlıdır.

Son olarak alınan haberlere göre, birçok mntikada gerilla gruplarımız yeni eylemler gerçekleştirmişlerdir. Yükseliş devam edecektir.

Yaygın karakol sistemi, özel harekât timleri ile en gelişkin teknik imkanlarını harekete geçiren düşman, yeni darbeler almaktan kurtulamaz. Müzammaz güç dengesi değiştiği rağmen, gerillanın çalışma ve isabetli vuruş tarzı düşmanın özel savışımda yeni uğrattıkları bir özel

tektir. Düşmanın en güçlü göründüğü anda bile müzammaz zayıflıkları taşıdığı, her eylem sırasında daha net gözüne çıkmaktadır. Halkımızın daha bilinci ve artan desteği sayesinde düşmanın daha ciddi darbelerle maruz kalacağı ve nihai zaferinde daha da yakınlaşacağı kesindir. Bu sonucu ulaşmak için özellikle yurtsever

gençlerimizin ARGK safilerine katılmaları, savaşmaları; halkımızın millî görevlerini zaman kaybetmeden üstlenmesi ve yerine getirmesi tarihi ve vazgeçilmez bir yurtseverlik görevidir.

ARGK Kuzey Eyalet Komutanlığı
15 Mayıs 1989

ERNK Dersim Bölge Komitesi imzasıyla Dersim'de dağıtılan ve gazetemize de ulaştırılan bildiriyi yayınlıyoruz.

YURTSEVER HALKIMIZ!

Gizli Kelle Avcılığına Dikkat!

Faşist Türk sömürgeciliği karşı gelilen ulusal bağımsızlık ve özgürlük savaşımız her düzeyde yoğunlaşan şiddetli karşımlarla gelişmeye devam etmektedir. Bugün arka doğrudanlık, halkların ve yemilemezliğin tüm dünyaya kabul ettiren ulusal kurtuluş savaşımız, Türk sömürgecileri ve işbirlikçilerini çilgine çevirmiştir. Bundan dolayı TC, her türden işbirlikçileri elele vererek ve en alçakça yöntemlere başvurarak mücadelemizi ve öncülerini ortadan kaldırmaya yoğun bir çabası içindedir.

Bilindiği gibi, özellikle 1987 yılından itibaren en gelişkin düzeyde uygulamaya konulan "özel savış"ın en temel amacı, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını ve öncülerini imha etmektir. Bunun için düşman her türlü yöntem uygulamaktadır ve uygulamaya devam edecektir. Başta asker, polis gibi vurucu faşist güç vasıtasıyla gerçekleştirildiği yoğun baskı, operasyon, sindirme ve katletme yöntemi gelse de, bunun dışında daha başka yöntemlerle halkımızı ve mücadelemizi içinden parçalama, zayıf düşürme ve imha etmek istediği de bilinmelidir. Bugüne kadar yaşanan birçok acı olayda görüldüğü gibi, bundan sonra da düşmanın en çok başvuracağı yöntemlerden birisi, gizli kelle avcılığı vasıtasıyla devrimci öncülerini ortadan kaldırma yoludur. Özellikle bu yıl yitirdiği tüm Kürdistan'da olduğu gibi, Dersim'de de gizli kelle avcılarını örgütlemek için, düşmanın tüm olanaklarını seferber ettiği açık ve bu durumdaki halkımız önünde haberdardır. Düşman örgütlerine gönderdiği bazı ajanları vasıtasıyla devrimci öncülerini öldürme, vurma, gıdectığı gibi, halk içerisinde de bazı kişilikler, uşak, onurunu baş metellese insanları satın alarak, onlar vasıtasıyla devrimcileri kalesini vurdurma peşindedir. Daha şimdiden bazı hainlerin böyle bir görevi sürdürdükleri ve bunun çalışmaları içerisinde oldukları tespit edilmiştir.

Diğer yandan son zamanlarda bölgemizde düşmanın ve işbirlikçilerinin yaygınlaştırdıkları propaganda, düşmanın yeni bazı katliamlara giriştiğini ısratır. "İşte falan dağda bu kadar ceset var, falan noktada bu kadar ceset var. Bunları, Apocular öldürüp oraları gömmüştür, yakında açığa çıkaracağız" gibi yaygaralar düşmanın önümüzdeki süreçte gizli bazı katliamlara girişeceğini açık kanıttır. Ne yapacağız? Yarn dağda gördüğü yurtsever köylüleri kurşunlayacak ve gizlice toprağa gömecektir. Tutukladığı insanlarımızın bilgi alamı mı işkencede katedecek ve bugünden propagandasını yaptığı dağlara gömecektir. Ondan sonra çıkarıp, "Bakın biz demedik mi bu kadar ceset çıkacak! Alın size. Bunları, Apocular vurmuş" diyerek kendi çirkat yüzlerini gizlemeye çalışacaklardır. Daha dün Sil Beldesi Köprüsü'ndeki toplu mezarada katledilen 65 yurtseverin cesedi açığa çıkarıldı. Bunları yapanların, Türk sömürgeci celtaları olduğunu bilmeyen var mı?

Yurtseverler, ileriler, devrimciler ve demokratları

Düşmanın bu oyunlarına karşı dikkatli olun. İçimizden ya da dışımızdan hainler, kelle avcılar çıkacaktır. 1938'de Şahin Ağalari, Alişerler ve daha nicelelerin, günümüzde birçok devrimci, yığıl hain evladının kellesini varurlardan hesap soruyoruz ve bundan sonra da intikam almaya devam edeceğiz. Hangi biçimlerde olursa olsun, bu gaflet içerisinde olanlar, devrimin adalete sığın, hesap vermedikleri. Halkımız, düşmanın ve kelle avcılarının bundan sonra da yurtsever insanlarımızı gizlice katletme yoluna başvuracaklarını unutmayalım. Bunun için; ormanlarda, dağda, bir köyden bir köye ya da bir şehre giderken yalnız dolamayın. Toplu hareket edin. Kelle avcılarını açığa çıkarmak ve cezalarını vermek için gerilla birliklerimizde daha sıkı bir dayanışma içerisinde olun. Düşmanın propaganda ve oyunlarına kanmayın. PKK önderliğinde ve ERNK-ARGK safilerinde daha çok birleşin ve örgütlenin. Düşmanın oyunları ancak böyle boş çıkarılabilir. Zafer ancak böyle kazanılabilir!

—Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçi-hain takımı!
—Kelle avcılarını ölümlü!
—Yaşasın gerilla savışımda ve halk ordumuz ARGK!
—Yaşasın Önderimiz PKK ve Cepemiz ERNK!

Mart 1989
ERNK Dersim Bölge Komitesi

Mücadelemiz Pazarcık alanında da kök salıyor

Kürdistan'ın Türkiye ile sınır teşkil eden kesiminde yer alan ve bu nedenle sömürgecilerin de üzerinde önemle durarak bir tampon bölge dururuma getirmek istedikleri Pazarcık ve çevresi Bahar ve Yaz atılımımızın önemli zemin bulduğu bir alan oldu. Birçok bölgede gerçekleştirilmeye çalışılan ulusal kurtuluş savaşına çıkmak istenen Pazarcık ve çevresi, müdahale gruplarının önemli şahit düşmeleri veya ortaya çıkan kaçınılmaz örneklere nedeniyle son zamanlarda kadar oldukça durgun bir yapıda kalmıştı. Ancak, 1988 ortalarında gerilla faaliyetleri yeni bir müdahalelinin başlatılması olarak alanda yer edinmesi bu alanda da ulusal kurtuluş çalışmalarını adım adım geliştirilmesi sonucunu yarattı. Bu çalışmaları geçici olarak aydın titiren üstlerini veremeye başladı.

Elbistan alanında bir ajan muhtarın cezalandırılması ardından Mayıs ayı ortalarında da Pazarcık'ın Çiçekalan köyü eski muhtarı Yusuf Dilek ajan faaliyetleri nedeniyle ölüme cezalandırıldı. Eylem alanda büyük yankı uyandıracak ulusal kurtuluş umutları yeni den canlandırdı.

Bu eylemlerin ardından Göktepe köyü muhtarı ve korucularına yönelik bir eylem gerçekleştirildi bulunan ARGK gerillaları ile korucular arasında çatışma çıktı. Sömürgeci

askerlerin de müdahalesi ile boyutlanan çatışmaya bir süre devam ettiren gerillalar daha sonra hicim yapıp vurmeksizin geri çekildiler. Sömürgeci kendi kayıplarını kamuoyunda gizlediler.

Alanda kitle faaliyetleri de geliştirilen ARGK gerillaları aralarında Bahçe köyünün de bulunduğu birçok köye bildiri dağıtma ve pullama eylemlerini gerçekleştirildi. Bütün bu faaliyetler alan kitlelerinin uzun yıllar süren durgunluğuna sınırsız ve ulusal kurtuluşu bilince taşınmasında önemli rol oynamaktadır.

Çukurca'da sömürgeci asimilasyona yeni bir darbe

Kürdistan çapında sömürgeciliğin asimilasyon politikası ve kurullarına karşı gerçekleştirilen tasfiye hareketi sürüyor. Beyin yıkama merkezlerini bir bir yıkan ARGK gerillaları son olarak 10 Haziran günü Çukurca'nın Çınar köyünü basarak köyü okulu ve ilçedeki evraklarla birlikte ateşe verdi. Okulun tamamen yanması ile birlikte, Kürdistan'ın genç dimağlarının saptırılması faaliyetine bir darbe daha vurulmuş oldu.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yolaşın "Nisan Çözümlemeleri"nde yer alan aşağıdaki değerlendirmeyi, Türkiye'deki 26 Mart Mahallî Seçimleri ardından ortaya çıkan süreçte ısıtılması ve güncelliğini koruması nedeniyle kamuoyuna sunmayı bir görev biliyoruz

DÜŞMAN CEPHESİNDEKİ SON SİYASAL GELİŞMELER VE ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZ ÜZERİNDE OLASI ETKİLERİ

Başlangıç 1. sayılda destek verdik. Biz vadedtiklerini yeni gerçekleştirecek mi? Kaldı ki, karşındakı 'bir avuç ekipya terdrist' dediğin bir ulusal kurtuluş gücüdür. Bu imha politikasıyla, bu sahtekarlık hiç de başarı şansı olmadığı halde, sen ne diye bu sahtekarca, yalancı, çağdışı politika idare ediyorlarsın? Özele somut olarak böyle bir durum sözkonusudur. Rejimin sıkışıklığı, Evren-Özal kılığın en son içine girdiği durum, mahallî seçimlerdeki asılma durumunun en somut ifadesidir. Bugün karşısına çıkan güçler daha dün alkışlıyordı, bir an önce başarıları olsun diye her türlü krediyi veriyorlardı. Bunu Amerika'sı, Avrupa'sı, AT'si veriyorlardı. Ama bugün, "Eziz vadedtikleri, vadedtikleri zamanda yerine getiremediler" diye hesap soruyorlar. Özal diye bir şirirbaz ki, usta şirirbazlar yapıp, toplumu biraz öyle uyutmak istedi ama, bugün oyunun sonuna geldiği gibi, herkes de onu daha kazandığına nasıl yatacağını düşünüyor. Çok ilginç bir noktadır! Aslında Özal, mahallî seçimlerin sabahında istifa edip kaçacakmış! Ama yukarıdan, "Savaş meydanından istifa, kaçma anlamına gelmez. Ki, bundan baş düşmanımız yarar görecektir. Başın toplantısına güle oynaya çıkacak; 92'ye kadar varım, çekilemeyeceğim, istifa almayacağım, var mı diyecemiz" diye konuşacakmış! şeklinde emir geldi. Bu aslında basına da yansımış; "bazi güçlerin bir yontemidir" şeklinde yorumlar yapıyorlar. "Bazi güçler" dedikleri aslında özel savaş, istihbarat ve ordu güçleridir. Bu güçlerin Özal'a talimatı şudur: "Savaşta, savaşta ki komutan istifa etmez, savaşın kızgın anında son noktada kellen gindinceye kadar da varım diyecemisin!" Özal'ın kedli gibi bir adam olduğu biliniyor, neden bu kadar cesur davranıyor? Tabii Demirel "Dönkek", İnönü "Demokrasî düğmanı, diktatör, nasıl başta kalmak istiyorsun" şeklinde izah ediyorlar. Aslında bunlar hedefi şaşırmak istiyorlar. Bilerem ki veya bilmeyecek mi söylüyorlar; bu, pek o kadar önemli değildir. Biraz dürüst olsalar diğün şu çok ileri görüşlüler ki, bunlara böyle "durun" diyenler Özal'ın kendi hanedanı değildiler. Ama her şeyi hanedana yüklemek istiyorlar. Oysa aslında hanedan bir şirirbazlık kurumudur ve onu Türk faşizmi el emittir. Özal'ın gücü yoktur. Ama askerlerin çikniğilini, faşistliğini, işkenceciğini irtbas etmek için bütün günahlar bir keçiyä yüklenmektedir. O keçi de Özal hanedanı oldu. İşte, Turgut, Korkut, Borkut, Ahmet Semra, şu-bu denilerek güya hanedana oluşturulmuş! Gerçekte ise dokümtü bir aile. Malatya kopolanları bir tefeci, hatla düşkün ailenin bir dendi bir hanedanı durumuna gelmesi neye benziyor? Eğer Roma çağıda olsaydık, bunlar bir imparatorluğa elde geçirseydi belki bir "hanedan oldu" diye bilirdik. Tarihle böyle şeyler çıkmıştır. Hatırladığımız kadariyle Cemşetzekle de böyle bir hanedan ortaya çıkmış. Ama bu, kölelik çağında böyleler. Cumhuriyet'te çadına, burjuvazinin bu kadar kurumsallaştığı devlete bu kadar hakim olduğu, krallığın oaktan beri yerini yasalara terkettiği bir devlet içinde Özal'ın hanedanlık kurması sahtekarlıktan

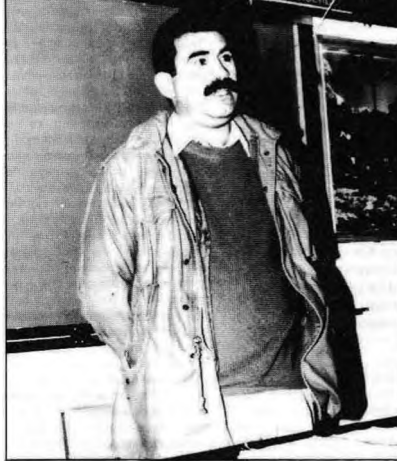
öteye bir şey değildir. Ve daha çok da aşağı tabakanın asıl düşmanı gormesini engellemek için, hedef sapırmak için, askerlerin o kırıktiktatörülüğü, faşistliğini gözardı etmek için, "vur abalıya" misalinden veya günah keçisini ortaya çıkarmak için ortaya saldıkan bir uşaktan öteye bir değildir. Özal Malatya bezirgan kafesiyle yoğrulmuştur. Biraz daha irdelenirse, özelliği şudur: Bu adam büyümeye hirsya sonuna kadar dolu ama, çok çarpık. Ailesini birleştirerek oluşturdukları tablo de aslında tam da oranın dokümtü. Yani birbirinden berber bunlar odurumlarıyla aslında bir yerde Türk kapitalizminin kel başına iyi bir mehtem olan konulmuşlardır. Sımdı her şey bu hanedana yüklenmek istiyor; sanki yenilen Özal gibi. Hayır, yenilen aslında Özal değil. Evren-Özal kılığıdır, geliştirilmek

koyduğu, aslında bütün sonuçlar değildir. Ama herkesin bu temelde bazı tahilliler geliştirdiğini gördüğümüz için biz de değerlendirmeleri yapıyoruz. Yoksa, savaşın durumuna ilişkin biz çok çeşitli değerlendirmeler yapıyoruz. Vİ-ne geleneklere uyulm basından biz de sonuçları değerlendirirken diyoruz ki; 12 Eylül faşizminin topeykin savaşımı artık bir kritik döneme geldi ve artık bu dönemde o, bu topeykin savaşını sürdürmeyeceği gibi, önemli oranda da kendini yenilmiş ve bu temelde de artık toplum tarafından desteklenemeyeceği durumda görülmektedir. Dolayısıyla, ya geri çekilecek veya yeniliğini kabul edecektir. %20'lere inen oylar aslında haliken ortaya çıkardığı bir protestodur. Bu açıdan da bu orada, belki de sifira doğru gidebilecektir. 12 Eylül faşizminin, dayattığı savaşımın zo-

mekçisinde görmediği kadar bir ücret verilmesini uğramışlardır. Kendi yaşamlarını maddi olarak yeniden üretmek bir durumdur çikmişlerdir. Ve bu özel savaşımın hatırına bu duruma gelmişlerdir. İşte daha şimdiden, en başta da bu emekçilerin dürüst olmayan sözcülerinin de dile getirdiği gibi, "Üretim duracaktır, deklarımleri vereceksiniz" demeleri bir protestodur. Yarine gelip gelmemesi ayrı bir meseledir ama, mühim olan bir dönüm noktasına gelinmiş olmalıdır. Demirel'in, İnönü'nün, "Toplum siz istemiyor, gidi" diyor. Onların daha sını söylemedikleri gerçek aslında şudur, "On yıldır bizim karhen, zorla, şöyle-böyle size verdiniz destekle siz toplumu size verdiniz çikamaz bir duruma getirdiniz. Çekilin gidin, başka güçler devreye girsin". Amerika ve Avrupa bile, "Siz bu kadar kredi verdik, borç verdik" diyor ki zaten Türkiye'yi de bunlar ipoteklendirdiler, onu tarihin en büyük bağımlılığına sürüklediler. Bu, çok önemli bir bianceodur. Buna rağmen artık, "Siz toplum istemiyor" denildiğinde göre, kendilerinin de bunları zorla yürütmesi sözkonusudur. Onların da destegi zalen tümünden kesilmiş durumdur. Geriye toren kalıyor. Bu 12 Eylül faşizminin bir anlamda, bir biçimi, bir düzenleniş tabli; faşizmin tek kuvveti bunlar değil. Türk kapitalizminin yaratmak iste-

istediğimiz gibi yürütemediğimiz, ama yenilediğimiz de söyledik. Her ne kadar yeniliği kılığıyla defalarca Partiya dayatan, yeniliği kılığıyla yaşayanlar çok olduysa da, çizgi olarak ve esas ana hatlarda uygulama olarak, Parti hareketiyle ve onun öncülüğünde ki Kürdistan ulusal kurtuluşu yenilemiş; bilakis, TC'nin büyük özelliğini, onun o çok kısa süreli savaşta yıkılması ve çarpışma tarzını geride bırakmakla, savaş deneyimi kazanması ve yepesini bir dönemin ortaya çıkmasına da yol açmıştır. Özellikle düğman açısından ortaya çıkan durum; şimdide kadarkı savaş yaklaşımıyla böyle, PKK'ı ve onun önderlik ettiği ulusal kurtuluşu direngisi, yenemeyecekleri kanıtlanmıştır. Bu ne demektir? İmha veya göçürme ile, bin yıldan beri almış olduğu sonuçları PKK önderliği bir dendiye karşı sürdüremeyeceği kanıtlanmış durumdur. Hem de on yıl gibi muazzam bir zaman süreci içinde ve savaş topeykinleştirerek yürütmesine karşın, sürdüremiştir. Buna rağmen, bizim güç kaybetmemiz zeyenik çikamızız şurda kalsın, daha fazla güç toparlamamız ve birçok alanda yenmeyle eş anlamlı gelişmeler yaşamanız sözkonusudur. Tam da düşmanın "bitirile" dediği noktada bir çıkış gerçekleştirip, onu gittikçe derinleştirmemiz, kesintisiz sürdürememiz ve her bakımdan daha iyi savaşabilir bir koruma gelmezmiş sözkonusudur.

Yine burada önemli olan, düşmanın klasik tarzda, yani karşısındaki hayat hakkı tanımama tarzındaki bir savaşımı —ki halen Kıbrıs'ta uyguluyor. Başka birçok alanlarda emekçilerine karşı da uyguluyor— artık bize karşı sürdüremeyeceğini sanıyoruz kavramıştır. Bundan böyle Türk düşünce, siyasal ve bütünüyle ulusal yaşamında yeni bir dönemin gelişmesinden de bahsedebileceğiz. Sağcısından solcusuna, faşistinden demokrate kadar tüm Türk ulusal yapısı Kürt ulusal gerçekçi karşısında yeni bir düşünce ve davranış gereğine inanamak zorunda kalmıştır. Sınıf diktatörlüğüne içte yine eski tarzda sürdürme iddiasında bütün de başarıları olmasına karşın, bütün dış politikalarında, bize karşı yürüttüğü politikaların ilk defa yelmez, sonuç getiremez olduğunu, geleneksel olarak benzer kuvvetlere karşı yürüten ve elde ettiği başarıları; bize karşı da elde etmekten çok uzak bir konuma düştüğünü görmekteyiz. Bu durum onda köklü bir kendini gözden geçirme zorunluluğuna ortaya çıkar-maktadır. Çok kötu ve hem de uzun vadeli bir savaşla sonu alamaması ona mutlak gerçekleri görmeye zorunluluğunu dayatmıştır. Bu gerçekleri görmemesi halinde kör bir savaş sürdürecektir ki, kör bir savaş sürdüremek de toptan iflas edecek ve ne için, ne de dıştan savaş sürdüremeyecek olanlarına sahip olamayacak; destek bulamayacak; dolayısıyla, stratejik bir yeniliği almazmış sözkonusu olacaktır. Şimdi yaptığımız, stratejik bir yeniliği, topeykin bir yeniliğiyle yaşamak için kendisini gözden geçirmedir. Gözden geçirme işine biraz başlamışlardır. Kürt sorunu kabul etmemizle tutalım, bazı sahte dokümanlar şimdiden aillayıp-pullayıp gündeme sürmelerine ka-



istenilen 12 Eylül faşizmindir, uluslararası emperyalist sistemin Türkiye'de yükselen son derece hoyrat, sovenist, kanıçıcı, tekelci kapilizmidir, onun dayattığı faşizmdir. Bu çok önemlidir. Ama Demirel, İnönü, Ecevit bunları böyle açıkça ortaya koyarlar mı? Açık ki, koymazlar! Onlar her şeyi Özal'ın hanedanına yüklerler. Bu temelde bir sürü kitap yazdıkları gibi, basın da bununla kaplanmış! Bunu oduğu gibi yarin da sürdürecektir. Bu çok tehlikeli bir sapırmadır. Faşizmin kendini gizlemek için çok zayıf bir oyundur. 12 Eylül faşizmi, özellikle kendini sanki yenilemiş gibi, sanki orduya hiçbir şey olmamış gibi lanse ediyor. Özal hanedanının fiğuran olarak kullanıp ateş hattında yenilen sanki oymuş gibi, bir imaj yaratıyor. Böylece sahte bir yeniliği tablosu geliştiriyor.

Evet, yenilen vardır ve bu sembolik olarak Özal hanedanıdır. Ama gerçekte yenilen, 12 Eylül faşist hamlesidir, 12 Eylülün topluma dayattığı, esas olarak da ulusal kurtuluşu çikması, Hareketimize karşı yürüttükleri özel savaşımı. Tam başarıya girmeyen, tam sonuç almayan bu savaşımın, karşı-davirimi savaşımın ta kendisidir. Yenilen şimdide daha da somutlaşmıştır; mahallî seçimlerinin bir gösterge olarak ortaya

ruyla oy oranını %90'lara çıkartarak kendisini anlayışla ve '83'lerde de kimsen zorla, kimsen de sahtekarlık ve demagogyile bunu yeniden halka anlatılmasının ardından bu oranın 1989'da %22'ye düşmesi —ki aily içinde daha da asılacaktır— onun on yıllık tüm icaralarının onaylanmaması olarak değerlendirilmelidir. Rejim, 12 Eylül'ün karşındakı güçleri tamamen muhalif güçler olarak düşünceli ve bu muhaletle de tamamen 12 Eylül'ün düzenlenişine karşı bir muhaletle olarak değerlendirilmelidir. Ortaya çıkan sonuç, on yıldır yürütülen savaşın çok ağır faturasının toplumun bütün kesimlerine en acımasız bir külfette bildirilmesine halikin bir tepkidir. Bu yürütülen savaşımı karşı toplumun gözünü yeni yeni açması, "Bu savaş yürütülmesinde benim hiçbir çıkarım yoktur. Ben mahvoluyorum" demesi anlamına gelir. Daha buğünden, sahtekarca da olsa Türk-İç, 650 bin emekçiyi kastederken "büyük-kemige dayandı. İstediklerini kesin vermezseniz, emekçiler üretimi durduracak" diyor. Aslında bu, şu demektir: "On yıldır bendin aldıklarını artık vereceksiniz" veya bir anlamda, "On yıldır yürütülen özel savaşımı benim verdiklerini primler yeterlidir!" Gerçekten Türkiye emekçileri, dünyanın hiçbir işçi sınıfında e-

diği faşizmin, Turancılıkın tutulmı SHP içindekine kadar. Doğru Yol'dan tutulmı Refah Partisi'ne kadar hepesinde tutulmaları vardır. Birisi kurur, diğeri illizlenir. Ama mühim olan; burda orduya dayalı, devlet kuvvetlerine dayalı ve on yıldır tam hakim resmi güç olan faşizmin kurumasıdır, aşılmasıdır, yenilmesidir. Şüphesiz bu, ortaya yeni bir durum çıkması anlamına da gelecektir.

Şu açık ki, özellikle biz ilgilendiren yönüyle, bizim için ulusal kurtuluş savaşımı bu özel savaşma karşı; biz böyle ayakta kalmakla ve hatta kendimizi daha iyi savaşabilir bir konuma getirmek, önemli bir aşamayı geride bırakmış oluyoruz. Savaş biz bahsettikimiz çepçevde yürütmekle birlikte, aslında

rak, politika değişikliğini hedefliyorlar. İşte icine girdikleri bir durum da budur. ABD Türkiye'de istikrarlı bir temel kaynağını "doğru problem", "Kürt problemi" olduğunu ve onun da bizim tarafımızdan bir devrime dönüştürüldüğünü çok iyi biliyor. Bunun bildiği için de Talabani vassıyası bizi etkilemeye çalıştı. "Bazı reformlar üzerinde durulabilir" diyerek Kürt meselesine müdahale etti. Bu müdahale halen devam ediyor; ABD'ye bazı Kürt örgütlerini çağırıp görüşmeye yapılabiliyor. Olsun ki, bunlar biraz daha geliştimik isteyebilirler. Türkiye'ye de buna er-geç razı edebilecekler. O bildiğimiz reformu arıyabilir, sağdan-soldan bu konuda ajan-istihbari örgütlemeleri toparlamaya arıya içinde olmaları bizim olurdu. Temelde Türkiye'deki işbirlikçi rejimin istikrarlı bir devrime sonuclandırılmak için yendiğikleri yeni yaklaşımlardır. Tutar mı, tutmaz mı; bu, ayrı bir meseledir. Bizim iddiamız şudur: Biz, bütün bunlardan devrimi daha da güçlü kılabiliriz. Nasıktı, katinkar, halk-politikacılar, devrimi bugüne kadar geliştirebilseler, sahte reformist yaklaşımlardan da devrimi daha fazla yararlatabilecekler. İşte yeni gelişmeler bir boyutu da budur.

Eski tür Türk tarzı ile başkaldırıları, direnmelezi emzimen PKK gerçeği karşısında tutunamadığını ve sonuç alamayacağını; bunun yerine yeni yaklaşımın geliştirilmesi gerektiğini mücadelemiz karşısında ayan-beyan ortaya çıkmasıyla birlikte Türkiye'de yeni arıyışlar dönemi başlıyor. Ve bu süreçte gerçekten habersizlik yakalanıyor. Evren-Ozari'nin örgütlenmek istediği toplum yapısı tutmadı ve işyeri. Fakat yeni bir iktidar alternatifini de oluşturmaz değiller. Bu nedenle de Özal'a, "Sen yeni iktidarı odaklarını bir ortaya çıkarmaya kadar işbaşında kalacaksan. Kesinti yoktur, cephe komutanı. Öyle cepheyi bırakıp geriyek çekmiş değilsiniz" diyorlar. Özal bu anlamda tutuyorlar, fakat önemli bir aşımaya yüzümdürler. Cepheyle her fire veriyor. Toplum bunları hızla birleştiriyor. Neredeyse ordusuz generalere dönüşecekler; ordunun toplumsal kopuşu, ekonomik-politikaları toplumun tümüyle karşısına alışı sözkonusudur.

Bu konuda çok sıkıktır. Bunalım bütün düzeylerde yaygın bir aşamaya gelmiştir. Onun için de diyorum ki; bu önemli bir dönemeçtir. Böylesi bir dönemece girildiğinde yapılması gereken işler vardır. Karşı-devrim, yeni darbelerden tutulmalı, yeni faşist hareketler kadar birçok seçeneği hazırlamak ister. Devrimciler de böylesi dönemlerde devrim seçeneğini hazırlamaya çalışırlar. Devrimle karşı-devrim veya yeni bir faşist seçeneğin toplum tarafından kabul edilip bir durum da budur. Aslında zayıf eğilimler. Bundan ziyade daha çok gerici yaklaşımlar üzerinde durulması sözkonusudur. ANAP temelde zoraki oluşturma ve "dört görüştürme" dedikleri faşist bütünlük parçalanıyor. Bu kesindir. Yeni faşist bir birliğin oluşturma işi bunların bütünlüğünü sağ bir parti içinde birleştirme senaryosu vardır, ancak bu kolay gerçekleştirilecek bezenimler. Demirel'in bunu tek başına sağlaması da biraz zor gözüküyor. Yani kasacası, yakın bir dönemde uzun vadeli sağ veya faşist bir seçeneğin yeniden topluma dayatılması kolay değildir.

Sosyal demokrat seçeneği ise, aslında aynı politikaların sürdürüldüğünü kabul etmesine rağmen, yine de o kadar tam olgunlaşmış değildir. Muhalefletin tekelciler 78'lerde nasıl Ecevit'i kullandılar,

aynı tarzda inönü-Baykal'da kullanmaya çalışacaklardır. Yine bu arada Demirel'i kullanmayı deneyecekler. Ama bunlar gerçekten geçici, belki de bir dönem için kullanılacak — seçeneğin de olmayı — hükümet bilmeyi olarak düşünülebilir. Türkiye'deki bunalım bu hükümetler altında kesinlikle aşımayaacağı gibi, daha da derinleşecektir. Demirel daha gele, inönü de gelecektir. Karşı-devrim, faşist seçeneği ordu içinde devletin bütün kurumlarında, faşist MHP'nin devamı Milliyetçi Cemaat Partisi'nde ve diğer bir sürü yeni oluşumda geliştirmek için caba sarf ediyor. Özel savas kurumu, bunların hepsinde dahil — budaki örgütüdür. Hem burada onun da belirtilebilir ki; karşı-devrim son tahlilde MHP'nin içinde geliştirilmeli, özel savasın kurmayları tarafından geliştirilmeli. Özel Harp Dairesi denilen olay, bir taraftan MHP'yi harekete geçirdi, yeni bir alt altında örgütlemeye başladı, diğer bir taraftan da bir kolunu dinci akımlar içinde, Refah Partisi içinde örgütledi. Eğer hatırlarsanız, Demirel döneminde İhsan Sabri Çağlayangil bir ara şöyle diyordu: "Altımız oymuşlar da habermiz yok!" Kontr-gerilla diye de tabir edilir. Özel Harp Dairesi zaten Eccevitlere nefes aldırmadı. Ürktükten iş bir kaçak, şaakkest demeye de yaptılar. Dizinlerin her ellerinde tutmak için isteseler bir günde bile bitirirler. Ancak bu böyledir diye bunlar açık yüzleriyle ortaya çıkmazlar; "Biz, Özel Harp Dairesiyle, gelidik Türkiye'yi yönetmeliyiz" diyemeyiz. Bunu Kürtistan'da deşen olğanlığıyla yönetimle yapıyorlar. Ama bütün Türkiye'de yapmazlar. Türkiye'de bunu yapmaları için birçok dengerlerin alt-üst olması gerekir. O biçimde Türkiye yönetilemez. Bunu daha çok gizli yapılar, çünkü kontr-gerilla, Özel Harp Dairesi gizli bir örgüttür. Gizliliği gayrimüruğundan ötürüdür. Devlet içindedir ama, yine de gizlidir. Gizli olması toplumun büyük tepkisini toplayacaktır. Onun için de bu Daiire, faşizmi çeşitli biçimlerde örgütlenmeye çalışıyor. Ordu içinde tutulmuş emniyet dairelerine, isadamlarının içinde tutulmuş üniversite gençliğine, din kurumlarında tutulmuş aşırı Türkçü kurumlara kadar hepsinin içine kendi adamlarını yerleştirecek, gerektiğinde ordu darbese, gerektiğinde seçim oymalarıyla, koalisyenlerle bir faşist seçeneği her canlı tutmak isteyebilir. Diğer yandan ara iktidarlarda da denemeye çalışacaktır. Türkiye kapitalizmi mevcut sözcüleri geçici olarak deneyecekler. Örneğin, sosyal-demokratlar — sahte sosyal-demokratlar diyelim — devrimci frentilerle, sonuç tamamen etkileri altında eritirilecek iktidar olabilirler. Hatta böyle bir görev için iktidar olabilirler. Bu da küçümsenemez bir tehliktir. Bir Dev-Yül pratiği bunu erkenden göstermiştir. Bugün tümü SHP içinde erimiştir. TKP hakeza erimmiştir, diğerleri de erimeye dünden razıdır. Örneğin, provokatörler bizi de bu aygıt içinde eritmeye çalışıyor. Başarması olasıdır, belki biraz zaman alırdı ama, son tahlilde, PKK'ya de "ihlimalik" adı altında Avrupa'da ve zindanlarda eritip, dağlarda çokertikten sonra kalan artıkları SHP içinde eritip düzenin içi bir alet haline getirebileceklerdi. Bu nedenle, bu yönümleri kendi pratiklerinden çok iyi görüldü.

Demek ki, sosyal-demokratlara bir erime görevi verilmiş durumdadır. Eğer başarısızla iktidarda daha fazla kalabilirler. Fakat Türkiye şartlarında başarmaları çok zor olduğu için ve bunlardan

daha çok devrim yararlansacağı için — nitelik bir yararlanma — bunlar daha da gerici, tutucu hallere geçebilirler ve de zayıflıyorlar. İşte bu durumlarda Demirel'i ve bunları biraz kullanacaklardır. Eğer birisi sağlı iyi temsil ederse ve diğerleri solu biraz eriterek yürütmeye çalışsın sarmaya bunlara tahammül eder. Ama, yok Demirel döneminde muhalefet daha artarsa, sağın parçalanmışlığı devam ederse onu ikinci planı itebilirler. Sol, sosyal-demokratlar bu görevlerini yerine getirmelilerse, onlar da işleri, bu dönemde geriyeye yine işi seçeneği kalıyor. Karşı-devrimci faşist seçeneği, devrimci halk seçeneği. Bu durum 1970'lerde vardı, 1980'lere yaklaşıırken de vardır.

1970'lerde devrimciler biraz vardı ama, faşizm de örgütleniyordu. 12 Mart'ta bir adım atıldı. 1970-80 arasında devrimci dalga bütün noksanlıklarına, yanlışlıklarına rağmen gelişmiş gösterdi. 12 Eylül faşizmi çok daha planlı, terlipli bir biçimde duruma hakim oldu. İçine girilen yeni dönem de — ki, bir istikrarlılık dönemi — istikrarlılığın her düzeyde daha da genişlemesi dönemidir. Devrimciler biraz gelişecekler. Hatta gerek daha niteliksel bir adım atacaklar. SHP, bunu fazla öylenecek duruma değildi. Yine Demirel de böyle bir burjuva demokrat seçeneği olarak Türkiye gündeminde uzun vadeli tutunamaz, ama hem SHP-

"...Bunu kabul etmeyeceklerini biliyoruz ama, özellikle, 'PKK slahtan başka bir şey düşünmüyor, politik yönlemleri itibar etmez' iddiasına bosa çıkmak için açılmaya yaptık. Ama onlar kamuoyuna yanıtına cesareti bile gösteremediler. O sıralarda ortaya çıkan provokatör, 'Bağımsızlıktan taviz veriliyor' diye sözlüme veriyansın etti. Halbuki bunlar, her şeyleriyle kırk bin kere düğmana bağıldılar; bağımsızlık düşüncesinin zerresi ruhlarında yoktur. Fakat, bu soruna ustaca yaklaşıldı, ufak bir uzlaşma arası işi girildiklerinde bizim bunu nasıl kullanacağımızı anladılar. Bunun için hemen tümü derhal çekilerek o bildiğimiz numaraların içine girdiler..."

ve yine de Demirel'e, Hristiyan demokratlarla sosyal-demokratlar gibi Avrupa türü bir muhalefet yaptırarak istiyorlar. Türkiye koşullarını bunu fazla kaldırmaz. Dolayısıyla, 12 Eylül faşizmine benzer bir deneyim diyebiliriz, çünkü onun gölgesi bile daha gitmişmiş ki, yenisi denensin. Zaten on yıl denemmiş, yeni bir darbe, askerlerin güdümünde sivil kükler — en azından 12 Eylül faşizmi tipinde — mümkün gözüküyor. Bundan sonra yapılan hazırlıklar biraz daha derinden olacaktır. Fakat yine de belirtmek gerekir ki; faşizmin çok sayda denemesi olmasına rağmen, toplumu tam kontrol altına almakta da uzaktır. Daha çok da Haraketimizin ortaya çıkmasıyla birlikte halki kontrol altına alması daha da güçleşmiştir. Son yirmi yıldır devrimci çıkışlara büyük bir faşist dayatma sözkonusu olmasına rağmen, tam sonuç alamadı. Bu çok önemlidir. Devrim, tam ezilmedi. Özellikle PKK'nın devrim bağrında devralmasıyla birlikte apayrı bir durum ortaya çıktı. Kürdistan birinden bir dirime merkezine dönmüştü. Kürdistan, günümüzde devrimin geliştiği bir saha oluyor. Bu, ne demektir? Eski

karşı-devrimci tedbirlerin önemli oranda bosa çıkmış demektir. Gerek orduya dayalı olsun, gerek MHP'ye dayalı olsun, çeşitli faşist kükler, hatta sağ muhafazakârlar, sahte sosyal-demokratlar, Kemalizm bütün türleri sonuç alıyor. Dolayısıyla en gerçekçi olasılık devrimle karşı-devrim için gelişme gereği — Ordu burjuvazi, özellikle SHP gibi örgütler eliyse biraz pay almaya çalışacaklar. Burjuva "demokratlığı" yine Demirel örneğinde biraz yaşamak isteyebilirler. Ama bunların kalıcı, sürükli alternatif olma durumları sözkonusu olamaz. Eğer Türkiye için özellikle devrimci seçeneği illegal-legal yolla geliştirilirse, — Türkiye siyasal savasından, iktidar savasından çok önemli bir konum — devrimci seçeneğin her zamankinden daha fazla güç kazanması zor değildir. Daha şimdiden bunlar belirtilir vardır.

Bu yeni karşışa döneminde, istikrarlılık döneminde bizim de daha şimdiden büyük bir altıma yendimimiz bilinir. PKK hamle-sinin gelişim halinde olduğu, günümüzde bu kadar karşı-devrimci savasımı, özel savasımı yassamasa rağmen kendi devrimci savasımını sürükli kıldı, geliştirildiği ortaya çıkmıştır. Etbette böyle bir istikrarlılık döneminde çok çeşitli kükler dolma durumunda kalacaktır. Unutmayalım ki, bunlar on yıl bize karşı yekvükut savastılar. Emekçileri bile kuyrukça yaptılar. İşte bu yeni dönemde bütün bunlar alt-üst oluyor. Bu, mücadelemiz açısından çok önemli bir husustur. Bu dönemde herkes sorunlarını çözümümdü yatacaktır. Orta sınıf kesimi, SHP, Türk-İş daha şimdiden "Üretim duracak" diyorlar. Bu ne demektir? Eski dengerlerin alt-üst olması yepeni bir durumun ortaya çıkması; hak gücünün birlik-bütünlük edebiyatından çıkarılmaları fazla olmadıkları görme-leri, TC'nin bize karşı kullandığı, özellikle çok tehlikeli birliğin aşılması demektir. Unutmayalım ki, on yıldır toplumun ezni de, ezileni de faydalanıkları ile birlikte yekvükut oldular; dinden tutulmuş en soven milliyetçilik, ahlaksızlaşmadan tutulmuş en muhafazakâr yaklaşımlara kadar hepsini bu iş için kullandılar. Ellerinde ne kadar silah varsa, hepsini toplumun çeşitli kesimlerine dayattılar. Bu önemli bir siyasal durum gelişme. Bir çok korkutkular şey, bu istikrar gider, birlik-bütünlük dağılırsa, o zaman kimin sonuç alacağıdır. Kendilerine göre, başkaları umutlanmamalıdır, kendileri yine temel sorunlarda ittifak halinde hareket etmekte. Lafat bu mümkün, ancak toplumun ilgili parçalanıp on yıldır bir araya getirdikleri ve bir amaçla doğru götürdükleri kesimler birbirlerini girince hak arı duruma geçince, kolay kolay beraber hareket edemeyeceklerdir. Daha şimdiden ortaya çıkan yeni ve önemli siyasal durum budur.

Bu daha da kızsacaktır; dolayısıyla, bize karşı kurulan birliğin ideolojik-siyasi temelde zayıflaması, gelişmesi, mücadelemizin olduğu çeşitli temellerde güçlenmesine yol açacaktır. Ki, bu konuda Parti, çizgisi ve uygulamaları ile kendini kanıtlamış, çok önemli desteklere sahip olmuştur. Önemli 80'lerin başında PKK'ya az çok itibar eden halkın ezili bir çoğunluğu PKK'ya esas alıyor; PKK'nın o zamanki deneyimi yok deneyece kadar azdır ama, şimdiki çok güçlü bir deneyimi vardır. Geçmişte dış ilişkisi yoktu, şimdiki geniş dış ilişkileri vardır. Geçmişte kırk türlü sol bile karşı savasıyor, günümüzde sol adına ortaya çıkanlar tümü Partimize yakın müttelik olmak

durumundadırlar. Bütün bunlar, PKK'nın on yılda sağladığı önemli kazanımlar olarak ortaya çıkıyor.

Bu yeni dönemde eğer Parti taktiklerimiz doğru hayata geçirilirse düşman cephesi giderek aşınacaktır. Düşman kendini daha paralamadan bir birçok alana, gerillanın korunması ve geliştirilmesi temeline siyasal müdahale yaparsa; sömürgeci rejimden daha fazla otorite güç haline geleceği. Sadece Kürtistan'da değil, Türkiye'nin siyasal yapısı ve iktidar savasımı üzerinde de çok ileri düzeyde bir ağırık gücümüz olacaktır. Bu ne demektir? Devrimin bu dönemde çok güçlü gelişme şansına sahip olması demektir. Dolayısıyla devrimci seçeneğin şansa her zamankinden daha fazladır. Özellikle Türkiye emekçi seçeneğinin bir legal platformunu, bir demokratik cephe platformunu, demokratik bir halk birliğini yaratılmasına önem vermek durumundadır. Zaten bu yönü noksanlık vardır ve bu noksanlığın giderilmesi siyasal savasımı hızlandıracaktır.

Ülkemiz zemininde özellikle gerilla cephesini güçlendiriyoruz. Gerillanın çok daha geniş kesimleri siyasal mücadeleye geçmesi ve aktif savasmasını sözkonusudur. Demokratik bir halk birliğini yaratılmasını, devrimci-demokratik halk seçeneğinin daha cesur, devrimci faaliyetlerin içine itilebilecektir. Zaten 12 Eylül faşizminin en büyük korkusu budur. Bunu önlemek için tüm gücünü seferber etti ve savası da bu kadar uzatabildi. İçine girilen yeni dönemde bu olanak artık elinden gitmiş bulunmaktadı. Sömürgeci rejimin temsilcileri bunun etkisiyle derinden derine korku içindiler. Eğer devrimci seçeneği bu temelde kendini iyi hazırlamışsa, yani bir yandan karşı-devrimin her türlü faşist seçeneğinden, 12 Eylül'ün kalıntılarından, — ki biz bunları önemli oranda aşık, ama hala var, kalıntıları — sahte sosyal demokrat seçeneğe karşı kendimizi iyi hazırlarsak, ne karşı-devrimin terörüne, ne de sosyal demokratların sahtekarlıklarına ağınmazsak — reformculuğu — devrimci oranda dayatabiliriz —, reformculuğu da devrimin hizmetinde işi kullanırsak, görülecektir ki, iktidar savasımızda devrimci seçeneğin şansı daha fazla olacaktır. Devrimci seçeneğin iktidar üzerinde etkiliği, hakimiyeti kesinlikle artacaktır. Nihai zafere kadar gidebilir mi? Onun için kahin olamaya gerek yoktur. On, günlük devrimci pratiğin peşpeşe başarılı gelişmesi berler. Ama şansının yüksək olduğu da tartışma götürmez bir biçimde karşımızdadır. Karşı-devrimci faşist seçeneğin tam zafere kazanma şansı yoktur. Aslında baştan beri Türkiye'de Güney Kore faşist modelini denediler ama, başaramadılar. Bütün ordu müdahalesiyle başlanılamayan bu seçeneğin önümüzdeki dönemde başlanılması zor gözükme. Bunlar, iktidar savaslarımızı bırakmayacaklardır. Daha çok tutunmaya, daha fazla mevzi kaybetmeye, güçlü bir devrimin gelişimini engellemeye, mümkünse bazı uzlaşmalarla ömürlerini uzatmaya çalışacaklardır. Tam hakimiyeti sağlayabilmeleri için en başta ulusal kurtuluş savasımızın ezilmesini gerektirir. Mücadelemizin ezilmesinin olanaklılığı ortaya çıkacağına göre, reformlara daha da ağırık tanınmaları, dolayısıyla Türkiye'nin de yakın gündeminde faşist seçeneğin tam zafere zafere bazı reformlara kurum kurtarmak kaçınılmaz önem kazanacaktır. Bu konuda kararsızlık içindiler. Çünkü reformcu yaklaşımların her devrimci hizmet edeceğini düşün-

yorlar. Bu açıdan da üzerimizdeki ağırık daha fazla artırılabilecek ve "biz reformları veremeyiz, komünist partisine yasaklı tanıyacağız; Kürt meselesinin serbestce tartışılmasına, kültürel özgürlüğe, hatta ottonomiyeye bile evet diyeceğiz. Fakat Demoklesin kılıcı gibi başımızda duran bu PKK belası olmasa bizim mümkündür" diyecekler. İşte o zaman bizim, bu gelişmeler karşısında Partimizin varlığını iyi korumamız, geliştirmemiz, ulaştırma reformist gelişmelere çok estasi yaklaşımlarımız gerekir. Çünkü PKK, zor gelisen bir hareket. Yoğun zorluklar içinde demokratik savasımı sürdürüyor ve faşizme karşı direnebiliyor. Dolayısıyla onun taktik, stratejik düzeydeki bütün yaklaşımlarında adım adım kazanmayı çok iyi bilmek, değerleri korumayı çok iyi sağlamak, ne çok sert, ne de kuyruklu yaklaşım bizim arzeder. Yani reformlara karşı, hem "bütünüyle karşıyız, ezer-geçeriz" diye anlayış ve hem de "vazır, çok doğrudur, yipandık, bize bir reform şansı çıkmıştır, hemen yapıpalım, ruhumuza kadar kendimizi reformculuğa batırılm" diyen anlayış tehlikelidir. Mücadeleminiz zorlayabileceğiniz her iki tehlikeli anlayış da ortaya çıkabilir. Zaten kuyruklu yaklaşım, küçük-burjuva reformistlerin de mutlak anlamda hakimdir. Küçük-burjuva reformistleri bir kültürel özgürlüğe her şeylerini verebilecek yapıdadır, hatta bir af çıkıp, "serbest gelin" deseler, bir gazete çıkarsalar, serbest bir-iki türkl söyleseler ögütürdiler de her şeylerini de çoktan dağıtmaya hazırıdır. Ottonomiyi doğru düştür savunabilecek güçleri bile yoktur. Burjuva reformist yaklaşımlara elat oluyor ve peşisıra birçok devrimci değeri de eritmenin pervasızlığı, tehlikesini yatıştırır. Bunlar için bu tehlike daha büyük bir olasılık olarak vardır.

Partimiz safında, Partimizin ideolojik-politik düzeyi gözönüne getirildiğinde PKK'yi reformist bir güç düşünürme sana çok azdır. Yalnız, bu Partimiz üzerinde bunlar demesini hiç yapmazdık anlamına gelmez. Tersine, Avrupa üzerinin yoğun denemeler yapılar. Özellikle "demokratik, ilim PKK"yi yaratma savasımızı bir parçası olarak ortaya çıkan, ancak çok provokatrörün pratikliğinde görülen olay, çok planlı bir biçimde Partimizin bir işahatçı örgütü durumuna dönüştürmek amaçlarıdır. ŞHP içinde de "Doğulu parlamenterler" alt altında ortaya çıkarılan özel olarak bu işlere hazırlanmışlar bilmek gerekıyor. PKK'yi düzen içinde çekmekle SHP'yi iyi bir elat olarak düşündüler ve bunun için de onlarla çeşitli bağlar içine onları PKK'nin içine sızdırarak, PKK'nin çizgi düzeyindeki devrimciliklerinin aşındırın, "görüş farklılıklarını vardırdı, sorunları vardı, PKK'ye evet Önderliğine hayır, PKK biraz daha yuvarlamalıdır" tarzındaki sahte-karışıkla geliştirmek istedikler. Fakat bildiği gibi, önemli olarak daha tehir-tercit ve tasfiye oldu. Belki yeni denemeler ortaya çıkarabilirler ama, ona karşı da Partimiz son derece hazırlıdır. Özellikle yaşamış olduğu yüksek tecrübeye dayanıyordu bu işlemleri daha belirti halindeyken görüp mahkum etmesi istenilen bile değildi.

Sektör yaklaşım —ki bu, bizi daha çok tehdit ediyor— kitle ilişkilerinde, özellikle de birçok eğitim-öğütme faaliyetlerinde etkisini sürdürmektedir. Mücadeleyi halka bağlamak, yeni örgüt biçimleriyle zenginleştirme, dar bir grup halinde kalma, bu politikaay fazla ilgisizleştirme, geliştiren ilişkileri geliştirme; geliştirilen ilişkileri cevap veren bir devrimci-lik, bir politik esnekliğe ulaşma-

ma biçiminde karşımıza çıkıyor. Halbuiki, politik yönünde alabildiğince esnek olmalıyız. İdeolojik kitle ilişkisi politik bir görüş-ölölüğü düşünmemelidir. Her türlü kuruma-kuruluşa girebilmeli, burjuva partilerinden tutulim tabanlarına kadar her tarafta girmeyi becermeliyiz. Türkiye devleti bazı reformlarını dayattı; o reformlar içine hemen sızmalı ve o reformları bağlanırlar kurulaşabilmelidir. Bağlanırlar kurulaşma demek; "reformlar içine girmeyi" anlamına gelmez. Tersine "o reformcu yaklaşımın devrimin hizmetinde kullanılması biçileceği" demektir. Bu konuda Lenin'in çok iyi bir yaklaşımı vardı. Bunlara ulaşma-ma demek, Lenin düşünceye içine girilen ulaşmacılık doğrudur, fakat tehlike de vardır. Tehli-kesi de "kullanılmıy" derken kullanıma durumuna düşer. Eğer bir tehlikeye karşı çok yanlış davranılırsa, reformcu bir yaklaşım geliştirilince, gider bizzat ilişki de kuramaz, görüşmeler de yaparız, hatta bu yıllar da alabılır. Unutma-yalım ki, böyle bir yaklaşımın zeminini biz de yakalarsak bu kadar devrimci yararlanırdık. Bu hususta bir ge-zaletci görüş sormak istediğimde "Sizinkiler böyleleri gereklerki tartışmaya varılabilir, bu hazırdır" dedi. Çünkü, biz kendimizi güve-niriz. Kendisi bir gafidir. Nitekim daha sonra görüldü: "Siz silahtan ve terörizmden başka bir şey tanı-mıyorsunuz" denildi. Hayır, ne aley-karı var! Sizin ordunuz düşsün, biz de silahları kullanmayalım, buna hazırız dedi. Bunun kabul etmesi, "PKK silahtan başka bir şey düşün-mez" politik yönlere itibar etmez" iddiasını boşu çikarmak için açıklama yaptık. Ama onun kamu-oyuna yasınma cesaretini bile gösteremediler.

O sıralarda ortaya çıkan provokatrör, "Bağımsızlığını taviz verili-yor" diye sözümüne veyarsını etti. Halbuiki bunlar, her şeyleriyle kırk bin kere düşmana bağıdır; bağımsızlığı düşüncesinin zerrisi ruhlandırıyor. Fakat, bu soruna ustaca yaklaşıldıysa, ulak bir uzlaş-ma arayışı içine girilirdikler bizim bunu nasıl kullanacağımızı anla-ırdı. Bunun için hemen tümü derhal çekilecek o bildiğimiz numaraların içine girilirdi.

Politik görüşüne yöntemini veya politik esnekliği iyi kullanmak önem-lidir. Yarin çok çeşitli uluslararası güçlerle özellikle Sovyetler'den tutulim ABD'sine, AT'sinden tutu-lim diğer çeşitli güç odaklarına ve birtakım basit küçük gruplara kadar görüşmeler olur, uzlaşmalar olur. Görüşme yoktur ilkesi yanlır-ıdır; görüşme vardır ama, görüşme boyunca ekleme değildir, görüşme kullanıma değildir. Ben şu anda en yararlım yaratıkla da ilişkiye gir-sen kendimi fazla ezdim, tersine gücü çıkmasını yolunu bulu-rum. Burada yapılmış görüşmede hedef, görüşmeye ve anlayışın gücü çıkarmaktır. Günümüzde devrim düşüncesinde bu, helen geçerişliliği koruyan bir iktidardır. Salt devrim teorisi tek başına yeterli değildir. Sürüklü ilişkizlilikte, salt askeri yön-temlerle dünya kapitalizminin dev-rimeyeceğini, Sovyet devrimine, 20 yıldır büyük uğruş vermesin-e rağmen, ortaya koymuş ve uzlaş-maya girmişti. Ama büyük bir uzlaş-ma dalgasına kapılmıştır. Bu uzlaş-ma sosyalizme ne getirecek, ne götürülecektir? Elbette bu uzlaş-mamı hem vereceği ve hem de gültüreceği çok şeyler vardır. Uzaş-maların Lenin de kullanmıştır. Krus-çev de kullanmıştır. Birisi sosyal-izmi kurmuş, birisi sosyalizmden çok taviz vermiştir. Günümüzde ise Gorbaçov uzlaşmalar dönemi-yatıyor. İçine girilen dönemde

reel sosyalizmin birçok gariplikleri de olabilir, devrimin yargılanması da söz konusu olabilir. Bütün bun-lara bakıp, hiç uzlaşma olmamalı demekten ziyade, uzlaşmaların devrimin nasıl yararlandırılabil-eceğini ortaya koymak daha çok önem taşıyor. Dolayısıyla önümüz-deki dönemde ulusal sorunda, hatta demokrasi sorunda olası bir yuvarlamaya girilirdikler, du-rumu çok iyi kullanmak, görüşme-yelerine, siyasi yöntemlere ol-dukcak ağırık vermek kaçınılmaz bir zorunluluktur. Ama bütün bunları yaparken de, örneğin bir silahlı devrimci savasımızı daha da güc-lendirmek, nicelik ve niteliğin geli-şimini, bunun için de adeta elinin uzanabildiği her yerde devrimi tamamen dengeli yararlan-dır-mak, büyük bir ustalıkla ilişkiliri

"...Dünya son derece politik bir dünyadır. Son derece acımasızdır. Politikada çıkarların dilinden başka hiçbir dil konuşturulmaz. Bütün bunlara da boşer dersiniz, boşerme birçok şeyi bitirir. İlişkilerde ne kadar sabırlı olursanız, ne kadar sonuca doğru giderseniz, nerede kesmek gerektiği konularında kesinlikle büyük yanlışlar içinde olanlar çoktur ve karşı taraf güçlü olduğu için de kaybetme durumumuz vardır. Onun için diyorum ki; politik yöntemde çok usta olmak gerekıyor. Biraz 'PKK'ileştik' diye, 'her bakımdan gelistik' diye kendi kendimizi aldatmamak gerekir. Parti tecrübemizi ve yine bu konularda çok sayıda politik mücadele deneyimimizi inceleyip sonuç çıkarmak önem taşır. Yüzyıllardan beri devrim ile reformların birbirleri ile savasımı vardır..."

geliştirme önem taşır. Bu, bizde daha çok sonuç olarak kendi kitlele-rimizin örgütlenilmesinde yönük de böyledir.

Kendi kitleminiz siyasi cephe-sini geliştirmeden askeri gelis-tirmeyi, kendi politik olarak geliştire-meyiz. Kitleler içinde cephe çals-mak demek, uzlaşmacı yaklaşımı asasta uygulamak demektir. Çok çeşitli unsurları, alleleri, kabileleri dönmek için tarafında uzlaş-tırmasını bilmek demektir. Bu ko-nuda çok usta olmak, bilinci har-kekin sahibi olmasını bilmek de-mektir. Herkes öncü çalmasını dayatmak doğru değildir; doğru olan, cephe çalmasını toplumu-muzun her kesimine dayatmak. Bu, yapılamaz gereken, önümüzde duran temel görevlerimizden birisi durumdur. Bu anlamda cephe çalması demek, az sayıda insanın örgütlenmesiyle halkın cephesel örgütlenmesini farkını görüp, uygulamasını bilmek demektir. Hele hele ordu içerisinde daha da farklı bir olay olduğuna bilerek rolünü ona göre oynatmak demektir. Biz kendi halkımız içinde bile doğru düştür uzlaşmaları yürütmeyecek, yarin çok hükümetleri ile bir görü-şme yöntemde teslimiyete kadar gitmek istenilen bile olmayacaktır. Hele bu kültürle, Kemalizmden bu kadar etkilenmiş yapılarla bu son daha da kaçınılmaz olur. Onun için de bu konuda oldukça hassas davranmaya çalışıyoruz. İşte, Partimiz safından bazıları gittiler, sözümüne bazı ağarlara, ilim mill-iyetçiler ilişki kurduklar. Ve sözüm-üne bunlar Partimiz temsil edenler-di. İlişki adı altında neredesey-e bütün Partiyi peşkes çekceklerdi. Üstelik bunu iyi niyetlerine göre,

sözde "daha fazla Parti çizgisine sahip oluyoruz" alt altında yaptılar. Sözümüne ağarlardan yararla-nacakları. Ama o ağalar onları kullandı. Ve çoğu militanımız mahv-ettiler. Bu, şu anlamda geliyor: Basit uzlaşmaların bile yararlanmasını bilemeyenler çok önemli konularda vatani safılar. Bizim direkt müda-halemin emsaliydi, PKK'nin yerine çoktan yellere oserdi. Ki bazı provokatrörler bunu belirtiyorlardı da. Eğer biz bulundumuzda zeminde işleri biraz kontrol etmeseydik, çoğu KDP ile birlikte Türkiye'ye teslim edilmişti. Nitekim o dönem-le 5-10 kişi Türkiye'ye teslim edildi. Müdahalemin olmasaydı; öldürülenler öldürülecek ve geriye kalanları Türkiye'ye teslim edile-cekti. İşte o zaman da bütün Parti teslim edilmiş olacaktı. Biz bu durumlara birkaç yıl öncesinden görüp uyarılamazsa rağmen, söz-ümüne bizden yetki alırlar sanki otoriteleri ellerinden alınmış gibi, Partiyi karşı diklenmeye başladılar. Oysa ki en güzide değerişimleri emirlerine verdik. Fakat adamlar önderlik verirdi, politika nedir bil-miyor. Adeta kendine sevdaşın bir-i, tam bir amatör veyse önderlik sanatsında süreklili yemeye, içmeye aşina edilmiş bir çocuk, şımarık bir çocuk gibi safalarımı zü duman etmeye çalışıyor. Ancak zor bela bunların yakasından tutarak, ger-çekler budur dedik. O zamanlar müdahale etmemiş olsaydık, bun-ların çok güçlü dedik. TC'nin mal ol-muştu ve ya da durdurulmuş. Bizim teo-ride çok güçlü dedik. Arkadaşlar maalesef pratikte bırakalım basit bir politik ilişkin kurulaş-masını, bizim kurup da emirlerine verdiğimiz ilişkiyi daha idare et-mesini beceremiyorlar. Bu konuda bunalmışızda az değildir ve ger-çekten bir politik görüşmeler hu-susunda bile insan, bu yapıya sahip özellikleri taşıyan arka-daşları görevlendirirken çeki-niyor. Çünkü kaç gün ayıkla kalı-bilecekleri belli değildir.

Dünya son derece politik bir dünyadır. Son derece acımasızdır. Politikada çıkarların dilinden başka hiçbir dil konuşturulmaz. Bütün bunlara da boşer dersiniz, boşer-me birçok şeyi bitirir. İlişkilerde ne kadar sabırlı olursanız, ne kadar sonuca doğru giderseniz, nerede kesmek gerektiği konularında kesin-likle büyük yanlışlar içinde olanlar çoktur ve karşı taraf güçlü olduğu için de kaybetme durumumuz vardır. Onun için diyorum ki; politik yöntemde çok usta olmak gerekıyor. Biraz "PKK'ileştik" di-yi, "her bakımdan gelistik" diye kendi kendimizi aldatmamak gerek-ir. Parti tecrübemizi ve yine bu konularda çok sayıda politik müca-dele deneyimimizi inceleyip sonuç çıkarmak önem taşır. Yüzyıllardan beri devrim ile reformların birbir-leri ile savasımı vardır. Onun için-cek, gerek halk kitlelerini örgüt-lermede ve gerekse de halk safın-ındaki çekişimci girdirmede, özel-likle de düşmanla olan ilişkilerin çözümünde, politikanın gücünü ko-nuşturmada ve yetkililerle ö-ne-me hazırlar. Bunun için de bütün militan yapımız bu konudaki dar-lıklarını aşarak birçok sorun solu-muna cevap teşkil eden yaklaşımların sahibi olmak zorundadır. Ama unutmayalım ki, Parti içinde doğru düştür bir eğilimi bile ıcrı edemeyenlerimiz vardır. Yine genel kitlemin içinde birçok ilişkiyi idare etmeyi bir yana, kaçırma du-rumunda kalarımız vardır. Bunlar kabul edilemez güç eksiklikler. O halde böyleli bir konumla karşı bir düşman sızmasına karşı kendimizi bile koruyamamız. Bu yetmezlikleri yüzünden an değine kalarımız yitirdik. Düşmanın teşhis edilmesinde bilinen kavru-

larımızın ortaya çıkmasını yol açıyor. Bu ki bizi bir zaatı yaşadığı içindir; saavirleri bu zaatı düşman-ını iyi teşhis edemiyor; derli toplu olsa, Kemalizmin her türlü belirtile-rine karşı kendini daha sağlam bir pozisyonda mevzide lutsa, bu yet-ezizliklerden kaynaklanan ne-denler sonucu kayıplarımız olmaz. Provokatrör ögeleri birçok ögemin kulaşına eğildikler, hemen alet oluyorlar. Neden? İkiliğini bir politikiştirilmişler de ondan. Düşmanı tanıyamadıkları-ndan dolayı rahatlıkla alet oluyor-lar.

O halde çıkarılacak sonuç; özel-likle önümüzdeki dönemde geliş-cek siyasi savasımızda, siyasi sa-vasım kuralları çok ustaca kulla-nabilen yetkinliğe ulaşmaktır. Birtakım genel doğrularla savasımı iyi idare edilemeyeceğini ve biraz silahtan kullanılmasıyla da devrimci savasımın tam yetkinliğe geçire-bilemeyeceğini düşünür. Partinin ideolojik-politik-askeri savasım silahtar-ını halk içinde, düşmana karşı, dostlar arasında ustaca kullanmayı önemli bir yetkinleşme kabiliyeti olan değerlendirmek bütün militan yapımız için vazgeçilmezdir. Bu konuda bir titfallar sorunu üz-e-rinde epey kapsamlı durmaya ça-lışalım.

Önümüzdeki dönemde pratik ko-nuda daha fazla yapıcı olmak, ne esk sektekimizi uygulamada duru-muna düşmek —ki bu çok daha fazla zarar verir— ne de kuyruklu yaklaşımlara düşmek kesinlikle yaşan-mamalıdır. Çünkü bu, hiç kimseye bir şey kazandırmaz, tersine, ken-diniyle birlikte Partiyi de birçok şey kaybettirirsiniz. Bu durumlara düşmemenin yolu; Parti tecrü-besini her zamankinden daha iyi özümsemek ve yine güncel somut durumları objektif olarak çok iyi düşündükleri ve bunun dışında bütün görevleri sarımlar. Bugün biz, yaptığımız bu değerişimlere, sosyalist siyasetin tutulim ampyalistik sisteme, Türk düze-ninden tutulim Ortadoğu düzine-ne kadar kimerle nasıl bir mücadele ve uzlaşma içine girmemizi gerekti-ğini tayin etmeye çalışıyoruz. Yine kayıplarımız asgariye indirilmeli; bu-nun için uygun örgüt, en uygun eylem biçimleri kullanmak, bunlar üzerinde uzman kosimlere için kü-çümsenemeyen cabalar içineyiz. İşte, bu sıkıntı, önderliğinin esas olarak buna yönük az çok yap-makla mükellef olduğu yapılabile-cek duruma da sahip olması gere-ken görevler üzerinde duruyoruz. İşte gördüye kadar bir türlü tuttu-ra-madığımız, gereklerine göre ken-dimizi hazırlayamadığımız görev-lerden bahsediyoruz. Bu görevle-rin örgüt ve eylem geliştirme, bütün yerişleriyle buna sahip çıkma görev-lerimidir. Bunlara daha bir yetkin-likle yaklaşmak, ileri düzeyde bazı taktik adımlar almak öneme ha-zır. Bu taktik adımlar, ulusal kuru-luş savasımızla karşı dayatılması olası bir reform tedbirine yakla-sımı, uluslararası alanda, Türki-yenin somutunda, özellikle Türkiye'nin devrimci demokratik güçleriyle ilişkilerde olabilir. Bu da taktik bir öneme. Örneğin; Türkiye'de sos-yal-demokratik yönetime gelir ve, "Gelin ne derdiniz varsa götüre-miz" denirise nasıl davranılacaktır? Militan yapımız şimdiden sorun üzerine düşünürken, ne "öcu-dürler", yilandırılır, semtine uya-mayalım" demek, ama ne de böyle bir durum çok iyi, umut içişi olarak görüş kendi kaptırmak gerekir. Hayır! Bütünüyle dengeleri gözönüne getirecek, hareketin strate-jisini yararlandıracak tarzda yaklaşılmaktadır.

İşte bu anlamda PKK önderliği

Devamı 23 sayfa

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ, FEDERAL ALMAN DEVLETİNİN SALDIRILARI VE PKK DAVASI

IV. BÖLÜM

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞININ GELİŞİMİ VE EMPERYALİZMİN ARTAN SALDIRILARI

faşist Türk devletini korumaya çalışırlar.

12 Eylül askeri faşist cuntasının başı Kenan Evren yönetime ilk koyduğu ilk günleri itibaren, Avrupa emperyalist gücünün çağında bulunarak, kendi deyimiyle, "Doğu ülkelerine sığınarak, Türk devleti aleyhine faaliyet gösterenlerin" engellenmesini istedi. Avrupa emperyalist gücünü, bağışta sol gücünü eritme ve taşıya etmeye yönlendirdi. Bazı güçler üzerinde bu politikalarını başarıyla da uyguladıkları bilinmektedir.

İşveç, Kürt küçük-burjuva reformist güçlerini eritme politikasını başarı ile uygularken, Alman emperyalizmi Dev-Yol gibi hareketlerin taşıyıcıları gerekçeyle: Yine, Partizim PKK'nın taşıyıcıya uğratılması için yoğun çaba harcadıkları bilinmektedir. İşveç ve Alman emperyalist devletlerinin başını çekti taşıyıcı güçlerini, diğer emperyalist güçler de katılmakta gecikmemişler.

1983 yılı baharında emperyalistlerin artan basısına, "Demokratik PKK" sloganıyla taşıyıcı provokatörlerin de destek olması, geliştirilme istenen komponun boyutlarını göstermektedir. "Demokratik PKK" sloganıyla, bağışta ve dirençli özünden boşaltılmış bir PKK yaratılarak, taşıyıcı süreci tamamlamak isteniyordu. "Demokratik PKK" yaratma çabalarının, Partizim PKK'nın hazırlıklarını ilköyle taşıyarak, yeni bir atılım dönemi yaratmaya çalıştığı bir dönemde denk gelmesi, komponların boyutunu da göstermektedir.

15 Ağustos Atılımıyla birlikte, bu cabaalarda da bir artış meydana geldi. 15 Ağustos Atılımı, Avrupa'daki Kürdistan emekçileri de derinden etkilemiş; onların ulusal kurtuluş mücadelesi salınımlar katılmıslar hazırlanmıştır. Partizim PKK, emperyalizmin karşı-devrimci saldırılarını da bu gelişmeye birlikte boşa çıkarmıştır. PKK'nın Avrupa zeminini bir taşıyıcı, yok olma zeminini oluşturan çıkıp, dirençsiz taşıyıcı olduğu bir hale haline getirmek; bu alandan ulusal kurtuluş mücadelemizi beslemesi, emperyalizmin oyunlarını da boşa çıkardı. PKK'nın sağladığı bu gelişme, emperyalist çevrelerin alttan alta geliştirilme istedikleri "Demokratik PKK" çabalarını yerle bir olmasını da sağladı.

1984 yılına gelindiğinde, böyle çok yönlü gelişmeler yaşayan Hareketimiz bölgede devrimci gelişmelerini bir bir merkezi olarak da etkinliğini kurmaya başladı. Bu durum, faşist Türk sömürgecilerinin yanısıra, emperyalist çevreleri de daha acil tedbirler almak zorunda bıraktı. Avrupa emperyalistlerinin PKK'yı taşıyıcı çabaları ve TC'nin ulusal kurtuluş mücadelemizi öldürmek için emre çıkardıkları 15 Ağustos Atılımı ile birlikte boşa çıkardılar. Avrupa emperyalistleri, ortaya çıkan yeni duruma göre, yeni yöntemler tespit etmeye başladılar. PKK'nın dirençsiz özünü boşa çıkarmak ve reformizme çekmek için büyük bir çaba harcamaya başladılar.

Emperyalist ülkeler arasında ilk açık saldırıya teşpit işveç oldu. İşveç emperyalizmi öden bir yapılan işbölümü gereği Kürdistan'daki gelişmelerle yakından

ilgiliyor ve emperyalizmin çıkarları doğrultusunda sorunu bitirmek için çaba harcıyordu. Yine, bu amaçla İşveç emperyalizminin küçük-burjuva reformistlerine kucak açarak, bunları paiezlandırıldığı bilinmektedir. İşveç'in saldırı cephesinin en önünde yer alması da uzun yılları alan bu hazırların sahibi olmasından ileri geliyor.

İşveç emperyalizmi, PKK sempatizan; Kürt yurteverlerini tutuklayarak, bu yurteverlerini bağımsızlık mücadelesine sundukları desteği kesmelerini istedi. Tehdit ve şantajla dayatılan istek, yurteverlerin, PKK'nın dirençli ettiği bağımsızlık ve özgürlük çizgisinden taviz vermemeleriyle boşa çıkmıştı.

İşveç emperyalizminin saldırıları bununla da bitmedi. Bir dizi kompo ve saldırıya daha girişildi. 1985 yılı Şubat sonunda Olof Palme'nin bir cinayete kurban ediliş emperyalizminin mücadelemize karşı yönelttiği en ciddi bir karşı-devrimci komploydu. Olof Palme katledilerek, önce Partizim PKK'nın adı buluşturmak istendi. Aslında bu komponun ardında, faşist Türk sömürgecileri ve tüm emperyalist güçler vardı. Olof Palme'nin katledilme planını MIT-SAPO-CIA geliştirip uygulaması da olsa bu komponun teşzihlanmadığı ve Partizim PKK'nın adının bu cinayete buluşturulmasında bütün emperyalistlerin görevi hemfikirlerdi. Bu konuda kendi aralarında bir anlaşma vardı ki bu günkü gelişmelerden daha iyi görülmektedir.

Olof Palme'nin katledilmesiyle, Partizim PKK "terörizm" olarak lanse ediliş, dünya kamuoyu nezdinde teşhir ve tecrit edilmek isteniyordu. Böylece de Partizim PKK'nın başlatıldığı ulusal kurtuluş savaşı dünya kamuoyu nezdinde lekelenerek, Hareketimizin dışı açılması, nefes borularını daha da genişletmesi önlenip dar bir alana hapsedilmesi başarmak isteniyordu.

Olof Palme'nin katilini sıradan bir olay olarak görmek gerekirdi. Olof Palme, özellikle de silahsızlanma çabaları ve ill. Dünya ülkelerine sağladığı desteğe, emperyalizm açısından da bir sorun oluşturmuyordu. İşte, emperyalist çevreler, bir yandan Olof Palme'yi bir engel olarak ortadan kaldırma amaçlarını, diğer yandan işveç Partizim PKK'nın üzerine yıkarak, Partizim'in teşhirini hedefliyorlardı. Böylece bir taşla iki kuş vurucaklardı.

Olof Palme cinayeti'nin Partizim üzerine atılması, emperyalizmin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı ne tür kompolara girişebileceğini de gösteren bir örnektir. Bu olay aynı zamanda, faşist Türk devleti ve bölge gericiğinin yanısıra, emperyalizmin de direkt olarak devreye girdiğinin açık varulmasıdır. Emperyalist çevreler o güne kadar, daha çok faşist Türk cuntasına destek olarak, kimi zaman da baskı uygulayarak, ulusal kurtuluş savaşı bastırmaya yönlendirdi. Ancak ne TC'nin bastırma hareketi ne de bunların şeker-kamçı politikaları sonuç vermemiş, emperyalist devletler açılan kompo ve saldırılara girismeye başladılar. İşte, Olof Palme'nin katledilmesi de

böylesi bir ortamda gündeme geldi.

Olof Palme'nin katledilmesi ve bu cinayete Partizim PKK'nın adının buluşturulması çabaları boşa çıkmıştı. Partizim'in kararı dirençli ve dünya lerici kamuoyunun olayın üzerine girmesi, ortaya atılan iddiaların aslısızlığı da ortaya çıkmıştı. Uzun bir aradan sonra, işveç hükümeti, bir işveçli, Olof Palme'yi öldürmek suçundan tutukladı. Yapılan açıklamalarla işveç'in cinayeti işlediği hakkındaki kuşku-ların kesinlik derecesinde olduğu da belirtildi. Türk MIT'i, SAPO ve diğer emperyalist çevrelerin cinayeti ısrarıyla PKK'ye yüklemesi çabaları da, PKK'nın olaya karışmadığını kesin bir şekilde anlaşılması ve açığa çıkmasıyla birlikte, boşa çıkmıştı.

Partizim karşı geliştirilen saldırılar, bu cinayete de son bulmadı. Aynı dönemde Avrupa emperyalist çevreleri birçok alanda saldırılarını devam ettirdiler. Kürt yurtever emekçilerinin evleri basılarak, kendileri tutuklanarak, ulusal kurtuluş savaşımıza kitle ağısının önüne geçmeye çalıştılar. Almanya, Hollanda, İşveç ve Fransa'da Kürdistanlı yurteverlere yönelik olarak geliştirilen saldırılar bu çabaların bir sonucu olarak gündeme geldi.

Aynı dönemde Kürt küçük-burjuva reformistlerinin ve sosyal-sosyal, taşıyıcı güçlerin saldırılarında da büyük bir artış meydana geldi. Partizim karşı birlikler kurarak bu çevreler her alanda saldırıya ve çeşitli provokasyonlar gerçekleştirme başladılar. Emperyalizmin de aldıkları desteğe bu güçler ulusal kurtuluş savaşımıza karşı en alçağa saldırıları geliştirirdi.

Faşist Türk sömürgeciliğinin, emperyalizmin, reformist, taşıyıcı ve sosyal söven güçlerin aynı dönemde yoğunlaşan saldırıları, Partizim'in sağladığı gelişmeleri boğmayı hedefleyen çabalarıdır. Hep bir elden Partizim'in taşıyıcı edimesi için bu güçler çaba harcadılar.

Bu saldırıların boşa çıkması, Partizim PKK'nın gerek ülke içi ve gerekse de ülke dışında direnç çizgisini güçlendirmesi, emperyalizmi daha acil tedbirler almaya itti. İşveç'in kompiolarının boşa çıkması ve bu devletin teşhir olması aranın diğer emperyalist devletlere geçmesini yitiriyordu. İşveç bir anlamda üstlendiği rolü oynamaya çalıştı; ama bunda başarılı olamayarak, teşhir oldu. Bu bakımdan, İşveç emperyalizminin dünya kamuoyu nezdinde inandırılılı kalmadı. Yine, İşveç, Kürt emekçilerinin sayısal olarak da bulunduğu bir alana, İşveç'in başarılı olması halinde bile mücadelemize vuracağı böyle pek ciddi bir darbe sözkonusu değildi.

Bu duruma rağmen İşveç'in saldırıları diğer emperyalist güçler açısından da bir tecrübe olarak kullandılar. Özellikle de Alman emperyalizminin bu konudaki yaklaşımını altını çizmek gerekirdi. Bir anlamda, İşveç emperyalizmi, diğer emperyalist ülkelere ulusal kurtuluş savaşımıza saldırılarda öncülük ederek, yol göstericiyi yaptı. Almanya'nın İşveç'in peşisıra dev-

reye girmesi de bunun bir kanıtıdır. İşveç emperyalizminin TC'ye artan ekonomik ilişkileri çerçevesinde, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı saldırıya geçtiği bilinmektedir. Bugün TC ile en yoğun ekonomik, askerî ve siyasal ilişkilerinde olan Federal Almanya'dır. Buna ek olarak, Federal Almanya'nın tarihten gelen emelleriyle, güncel olarak Kürdistan üzerinde uygulamak istediği politikaları, birleştirildiğinde, FAC'in saldırısı İşveç'i geride bırakacağı kendiliğinden anlaşılır.

FAC'in ulusal kurtuluş gerçeğimize karşı tutumu

Bundan önceki bölümlerde FAC-TC ilişkileri değinildi. Her iki devlet birbirine üzerinde uygulamak istediği ulusal kurtuluş mücadelemize karşı aynı cephede birleşmelerine yol açan gelişmelerin irdedildi. Yapılan değerlendirmelerden de anlaşılacağı gibi, FAC bugün her bakımdan faşist Türk devletinin bir koruyucusu olarak ortaya çıkmıştır. TC'nin varlığını tehdit eden her türlü gelişme karşısında FAC yükümlendiği rolün de bir gereği olarak, TC'ye en geniş desteği sunmaktadır. Bu bakımdan, TC'nin yanında ulusal kurtuluş mücadelemize karşı en geniş saldırıya gerçekleştirecek olan da Almanya'dır. Almanya'nın konumu her bakımdan TC'yle en sıkı bir ilişkiye girmesi zorunlu kılıyor.

Federal Almanya Cumhuriyeti'nin emperyalizmin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı takındığı tutumun, en başta gelen uygulayıcısı olması da bir tesadüf değildir. Yoksa Almanya hükümetinin tutumunu gerçekleştirmek istediği bir amaç olmayı değildi.

FAC, 12 Eylül faşist askeri darbesi ardından, TC ile ilişkilerini yoğunlaştırmakla kalmayıp, TC'nin yaşatılmaması için de yoğun çaba sarf etmiştir. FAC'in başlatıldığı kapıları sola sonuna kadar açması, TC'ye sunduğu desteğin bir ürünüdür. TC'nin kilicından ayrı kalanlar da FAC, uyguladığı şeker politikasıyla eritip, tamamen solu tüketmek istiyordu. Nitekim bu çabalarında önemli başarı da sağladı. Dev-Yol, TKP vb. güçlerin içlerine düğrülüp durup tam bir taşıyıcı ve erime oldu. Bu bakımdan da FAC, TC'nin kamçı politikası şeker politikası ile tamamlayan bir devlet olarak ortaya çıktı.

FAC bu tutumunu, en son ulusal kurtuluş mücadelemize karşı saldırıya karar verirdi. FAC, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı hazırlıklarını çok önceden başlatmış, ancak bunun kapsamlı bir şekilde yürütülmesini 1987 yılı yazına kadar sarkıtmıştı. İşveç emperyalizminin saldırıya geçtiği bir dönemde Alman emperyalizmi de saldırı için ortam kollamış ve bu yönlü hazırlıklarını geliştirmişti.

Yurtsever Kürdistanlı emekçiler üzerinde sürükli bir baskı uygulayan FAC, bunları ulusal kurtuluş mücadelesine karşı çıkarmaya, kendisi ile işbirliği içine girmeye zorlamıştı. Bir politikasında başarılı olamayınca da Komkar gibi işbirlikçileri devreye koyarak provokasyonlarını yoğunlaştırmıştı. Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı içten içe düşmanlığı geliştiren Alman hükümeti, Türk hükümetiyle ortak saldırılar gerçekleştirmişti.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor

EMPERYALİZMİN VE İŞBİRLİKÇİLERİNİN GELİŞTİRMEK İSTEDİKLERİ ULUSAL-KÜLTÜREL ÖZERKLİK ÜZERİNE

İktel, feodal-komprador milliyetçiliğin yeni misyonları yükletilecek günümüz Kürdistan'ında ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yaşatılmak istendiği görülmektedir. Kürdistan'da gelişen devrim olasılığı karşısında emperyalizm elde tuttuğu eski-yeni işbirlikçilerini ayakta tutmaya ve onlara yenileri kan vererek varlıklarını sürdürmeye çalışmaktadır. Böylece bir de bu yöntemle devrimci alternatifli zayıf kılma çabaları içinde bulunmaktadır.

Özellikle mücadelemin tarihinde bir dönem olan 1988'e birlikte, özellikle ABD'nin genelde emperyalizmin geliştirme istediği bir yaklaşıma sözkonusuydu. Veya daha önce gizlice yürütülen ama bu tarihten itibaren açıkça gündemeleştirilerek hayata geçirilmek istenen ve "Kürt meselesine evet, PKK'ye hayır" biçiminde formüle edilen bir taktik sözkonusuydu. Açıkça, "Kürt meselesine karşı değilimize, PKK'ye karşıyız" denilerek bazı Kürt ügelerin Washington'a davet edilmesi sözkonusu olmuştur. Bu ügelerin emperyalizmle işbirlikçiliği tamamen sarıldıkları ve hatta çoğuyla bunu kendileri açısından bir "yükselmeye", bir "onurlanma" olarak gördükleri ortaya çıkmıştı. Özünde böyle bir işbirlikçiliği giderken, belli bir ağırlığa dayanarak, Kürdistan'daki gelişmelerin sahibi sınıflarla bunu pazarlama amacıyla yola çıkmak istedikleri anlaşılabilir. Hatta, alttan altan, bazı gazetecilerle—özüde belki de ABD'nin istihbarat güçlerinin mensubu idi bunlar—gürüşüp görüşmeyeceğimizi anlamaya çalışıyorlardı. Biz ise, bu aşamada ve de o görüşlerin muhafazası, yani ABD'nin malum görüşleri sözkonusu oldukça, bu tip gazeteciler ve benzeri adlar altında görüşmelerin uygun olmadığına inanıp bir iki kendilerini anlatmıştı. Vire malum Kürt ögenin, Alman emperyalizmi açısından da "arabulucu olabilir miyiz" havası içinde birtakım tutumları içinde bulunmasını da aynı biçimde "seviysez yaklaşımlar" olarak değerlendirdik.

Daha bir yıl öncesinde bu tip yöntemlerle emperyalizmle böyle en üst düzeyde görüşmeleri geliştirecek sadece ve sadece devrimden uzaklaşılabileceğini, günün görünüşü bu tip görüşmeler olmadığını, gündeme bile getirilmemesi gereken konular üzerinde olanayınan doğru olmayacağına ortaya koydu. Biliaks, temel görevimizin Kürdistan'da devrimi, özellikle de devrimin silahlı mücadele sorunlarını tartışmak, bu konuda bir siyasal ve askeri cephe geliştirmek olduğunu kendilerine dayattık. Ki, bu daha Güney Kürdistan'daki silahlı mücadelemin ve halkın öldüren kopuşunun sözkonusu olmadığı Nisan-Mayı aylarına denk geliyordu. Bu, onların emperyalizmle işbirlikçiliği görüşmelerine cabalarına bizim dayattığımız devrimci bir yaklaşımdı. Hiç ses çıkarmama taktikleriyle izleyerek, diplomatik manevralarında devrimci bir koz olarak kullanmak istediklerini görüyorduk. Ama buna rağmen yine de devrimci çıkışın bir şans olarak önlerine konulmasını yaranı tarafımızdan bilinmekteydi.

1980'lerden beri bu tip illiklere biz hep devrimci platformları dayattık. 1980'ten başlarından Güney Kürdistan'ın güçlerin herne hepsine—hem de bazı ilkelere

bağlayarak, belge haline getirecek—bu tip yaklaşımları somutlaştırarak dayattık. Geçen yıl da aynı şekilde bu ilkel yaklaşımları, bildirgeleri yansıtarak—ki, bunlar son derece net belgelerdir ve devrimin çıkarlarını ifade ediyorlardı—bu çerçevede ilski geliştirebileceğimizi, her türlü dayanışma içinde bulunacağımızı ortaya koyuştuk. Ama onların daha bu tip belgelerin murekepleri bile kurmadan soluğu Washington'da aldıkları ve emperyalizmin kendilerine gösterdiği yakınlığı canıgönüden minnet bildikleri ortaya çıktı.

Bunların Kürdistan'da olmasi devrimci gelişmelerde daha şimdiden pazarlık konusu yapmak istedikleri açıkça, tabii bizim bunlara fazla ilibar etmeyeceğimizi açıklı. Bunların bilinen özelliklerinin bir kez daha pratikte gösterildiğini anlamamız zor olmamış ve bildiğimiz gibi, bunların temrinde daha derinliğine yapmaya çalışıyoruz.

"...ABD'nin de onayıyla eski-yeni ne kadar işbirlikçi kişi, grup varsa hepsinin "konferans" adı altında bazı toplantılarda birleştirilmesi çabaları ve bunun da bu sefer Fransa-Paris üzerinden geliştirilme hazırlıkları sözkonusu oldu. Tarihse Sevr Antlaşması öncesindeki bazı işbirlikçi feodal-komprador temsilcilerin Kürt haklarını sözümüne Paris Konferansı'nda dile getirmesine benzer yaklaşımın günümüzde tekrar canlandırılmış görülmektedir. Adı da "Kürtlere ulusal özerklik planı"nı uluslararası platformlara taşıma, giderek bunu Birleşmiş Milletler'e götürme ve sözümüne kağıt üzerinde bazı haklar kazandırma çabaları olmaktadır..."

Bildiğimiz gibi, emperyalizmin de Partiyeye yönelik çabaları giderek yoğunlaşmıştır. Bu çabalar bir yandan baskı-tutuklama biçiminde geliştirilirken, diğer yandan da bir Kürt işbirlikçi cephesi oluşturuldu. Alealece "Tevger" oluşumunun ilanı ile birlikte diğer Güneyli Kürt işbirlikçilerin artan ilişkileri ve günümüzde doğru geldiğimizde ABD'nin de onayıyla eski-yeni ne kadar işbirlikçi kişi, grup varsa hepsinin "konferans" adı altında bazı toplantılarda birleştirilmesi çabaları ve bunun da bu sefer Fransa-Paris üzerinden geliştirilme hazırlıkları sözkonusu oldu. Tarihse Sevr Antlaşması öncesinde bazı işbirlikçi feodal-komprador temsilcilerin Kürt haklarını sözümüne Paris Konferansı'nda dile getirmesine benzer yaklaşımın günümüzde tekrar canlandırılmış görülmektedir. Adı da "Kürtlere ulusal özerklik planı"nı uluslararası platformlara taşıma, giderek bunu Birleşmiş Milletler'e götürme ve sözümüne kağıt üzerinde bazı haklar kazandırma çabaları olmaktadır.

Bu yaklaşım ABD'nin kendileri açısından planladığı Kürt sorununa yaklaşımına denk gelmektedir. "Kürt meselesine evet, PKK'ye hayır" formülünün hayata geçirilmesi amaçlanmaktadır. Ve sadece bu da değil; NATO'nun şimdiki sekreterinin ağzından, "Kürtlere, kültürel özerkliğe evet; PKK'nın uyguladığı şiddete hayır" demecinde de yansı-

tilan görüşlerin hayata geçirilmesi çalışıldığını göstermektedir. Bunun o malum Kürt Enstitüleri, "Kürt kültürünü yaşatma" ve sözümüne bunu Türkiye, İran ve Irak'a kabul ettirme programının hayata geçirilmesinde bir adım olduğu ve gerçekleştirilme çalışıldığını görülmektedir. Bu, sosyal-demokratların çok daha önceleri Kürt meselesine ilşkin geliştirdikleri, Sosyalist Enternasyonal'ın de bir karar haline getirdiği yaklaşımlarının pratiği aktarılmasının bir adımı olarak değerlendirilebilir aynı zamanda. Sosyal-soven solun ve onun temsilcilerinin yürüten klasik komünist partilerinin de buna uygun bir yaklaşım içinde olduğu bilinmektedir. Muhtemelen, eskiden beri geliştirmek istedikleri kültür özerkliği kendilerine de oyanacaktır.

Kısacası, emperyalizmin belli başlı odaklarını, ilkel milliyetçileri—ki bunların sınıf temelli feodal-kompradorluk—her türden sosyal-soven güçlerin ve küçük-burjuva reformizmine bykulan grupların hepsinin böyle bir ulusal-kültürel özerklik çerçevesini benimsedikleri açıkça çıkmaktadır. Simdi bu plan biraz daha genişletilerek, emperyalist çevrelerin sunduğu olanaklar çerçevesinde biraz daha resmi hüviyete büründürülerek ve bir ileri adım daha atılarak son tahlilde diktatörlerin devrimci gelişmelerden uzaklaştırılması; bir oyalama hareketi olarak devrimde sözümüne seçenek olarak sunulması ve böylece devrimci gelişmelerin gerçekleştirilmesi amaçlanmaktadır. Bu durumda, PKK'yi direkt ilgilendiren yünden baktığımızda çok açık bağlaşımlar sözkonusu. PKK, Kürdistan'da devrim seçeneğini yükseltmektedir. Ve PKK devrim seçeneği, önemli güç kazandı gibi, Kürdistan halkının desteğini de kazanmıştır. Düşmanın dayattığı özet savaşın gerçekleştirilmesinden ve bütün Kürdistan çapında feodal-komprador milliyetçiliğin—o savas ağalarının da—tasfiye edilmesinden sonra bütün ilki noktasının bariz bir şekilde PKK taktiğine yönelmesi son birkaç yıl içinde sözkonusu olmuştur.

"...PKK'nın teröristliğini" Avrupa'da ilan etme çabaları, sadece geçen yıl değil, silahlı mücadelemin çıkıştan kazanabileceği ortaya çıktıkça sonra oldukça yoğunlaşmış. Silahlı mücadeleyle yönelik başlangıçtaki eğilimlerinin giderek onu tamamen terörist olarak mahkum etme düzeyine vardırıması bugün çok canlı ve somut bir konu olarak bütün Avrupalı devletlerin gündeminde. Son Almanya-PKK Davası da bunun çok açık ve somut bir ifadesidir. Öyle anlaşıyor ki, devrimci mücadele gelişim kazandıca bu temeldeki çabalar da ağırlık kazanacaktır..."

1988-89'da bunun daha kesin ve net bir biçimde ortaya çıkmasıyla birlikte, Kürdistan meselesinin tamamen bir devrim meselesine dönüştürüldüğü, hem de PKK önderliğinde ulusal kurtuluş, radikal, sosyalist bir önderlikte közüme götürüldüğü kesniştirilmiş; bundan duyulan korkuya emperyalizm ve usakların dayattıkları

her türlü baskı ve provokasyonlar boşa çıkmıştır. Bunun iyice anlaşılmasıyla birlikte, ABD emperyalizminin talimatlarıyla ve Avrupalı mütteliklerinin hareketle gelişmeye gitmekte yoğunlaştırılmak ve olgunlaştırılmak istenilen bir anti-PKK'ci yaklaşımın sözkonusu olduğu çok açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Geliştirilmek istenilen Enstitü, konferans ve benzeri oluşum veya yaklaşımlar devrim gelişmesinden duyulan korkunun ürünüdür. Bunun birçok kanıtları göstermek mümkündür.

"PKK'nın teröristliğini" Avrupa'da ilan etme çabaları, sadece geçen yıl değil, silahlı mücadelemin gelişim kazanabileceği ortaya çıktıkça sonra oldukça yoğunlaşmış. Silahlı mücadeleyle yönelik başlangıçtaki eğilimlerinin giderek onu tamamen terörist olarak mahkum etme düzeyine vardırıması bugün çok canlı ve somut bir konu olarak bütün Avrupalı devletlerin gündeminde. Son Almanya-PKK Davası da bunun çok açık ve somut bir ifadesidir. Öyle anlaşıyor ki, devrimci mücadele gelişim kazandıca bu temeldeki çabalar da ağırlık kazanacaktır. Bu, bir devrimci mücadelede örneğin rastladığımız türden bir gelişmedir. Bir tarihten bir kaç örneği burada sunma gereği duymuyoruz. Bizdeki feodal-komprador, ilkel milliyetçiliğin içinde girdiği komunun çok ilerisinde bazı reformlar bir kaç hareketin vücut bulduğu tarihte rastlanmıştır. Uluslararası Rusya'da getirilmek istenilen kültürel özerklik yaklaşımdan tutalım, günümüzde Filistin devriminde son tahlilde özerklikten öteye gitmeyen yaklaşımlara kadar, emperyalizmin onayından geçen planları devrimin tasfiye edilecek istendiği bilinmektedir. Daha yakın bir örnek olması açısından bazı yeni dönem emperyalist planlarının anlaşılmasına iyi örnek teşkil edeceği ilki, Filistin devriminin pratikliği bu yünden iyi incelemek büyük yarar vardır.

Filistin devrimi Kürdistan'daki gelişmelerden daha radikal temelde 1960'lardan itibaren başladı. Kürdistan'da, özellikle Güney Kürdistan'da 1960'li yıllarda bir ayaklanma ve mücadelemin gelişmesi sözkonusu oldu, ancak Kürdistan'daki bu hareketin sınıf temelli feodal-kompradorluktu. Küçük-burjuva ügelerin varlığı ve reformizmi çok daha sınırlıydı. Filistin devriminde ise, ilkel feodal-komprador yaklaşım daha 1920'lerde ortaya çıkmış ve fazla sonuç vermediği gibi Filistin'in öneimi oranda siyozizmin eline geçmesi de önlememiştir.

Kürdistan'da Kürt Teali Cemiyetleri, geliştirilmek istenilen işyana bile belli bir örgütlülük kazandıramadılar. Feodal kompradorluğun bu çiziz temsilcileri, gelişen Türk milliyetçiliğine karşı en ufak bir mevzi bile kazanamadılar. Hatta örgütsel varlıklarını bile koruma ve geliştirmede en ufak bir gelişmenin sahibi olmadılar. Kendi içinde gelişen bazı işyanları önderlik etmek bir yana, onlara yetimleri daha sözünus olmadı. Güney Kürdistan'daki feodal-komprador milliyetçilik biraz da bildiğimiz elverişli iç ve dış çerçeveyi fırsat bilerek kendini palazlandırmaya çalıştı. İl Dünyaya Savasından sonra KDP pratikçe kendini örgütlenmek ve 1958 Tem-

muz Devriminde bir ayaklanmaya yönelmek istedi. Ayaklanma gelişti; ama bilinen sınıf yapısı gereği halkın hayati ulusal kurtuluşu işyanında bunlar tamamen emperyalizm ve Şahlıya dayanarak işyani tasfiye etmeye giriştiler. Giderek halkın kutsal direniş, işyani sapırdı ve dışa bağlandı; çözüm-süzüğe giderek, 1975 de bilinen duruma getirilip tasfiyeye götürüldü.

"...Bugün buna, 'işte Filistin devleti ilan edildi, dünyanın yarsı tanıdı', 'Devlet başkanı bile seçildi' denilse de, dünyada eşi görülmeyen ilginç bir ucube devlet oluyor! Bu mini devlet ya olur ya olmaz, ama son tahlilde olsa bile, bu devlet tamamen bir yandan gerici monarşistlerin, diğer yandan siyonist İsrail'in gölgesi altında olacaktır. Kaldı ki, devletin kurucuları, 'Biz gerekirse İsrail, Ürdün ve Mısır'a federasyon da kurun' demektelerdir. Yani tamamen emperyalizmin çıkarlarına uygun bölgesel eyalet olacak..."

Burjuva milliyetçi yeni ağır baskan Filistin devrimi içerisinde küçük-burjuva radikalizm kendini yeni bir örgütlenmeyle ve mücadele yöntemiyle sahneye koydu. 65'lerde geliştirilen silahlı mücadele Filistin direnişinin yeni bir aşamayı temsil ettiği ve buna bir kaç marksist ögenin de katıldığı bilinmektedir. 70'lere geliştirmiş öneimi sayıya markist grup, yine küçük-burjuva radikal gruplar FKÖ'yi oluşturdu. Bunlar siyozim ve Arap gericiğinin oldukça zorlayan eylemler de geliştirdiler. 70-80 arasında gerçekten Filistin direnişinde bir yükselmeye sözkonusuydu. Bu direnişin içinde, 70'lerin ortalarından itibaren Burjuva milliyetçiliğinin—FKÖ'de, El Felih örneğinde görüldüğü gibi—hareketin önderliğine baştan beri damgasını vurdu, pratik içinde de bir yandan Arap gericiğiliği diğer yandan da emperyalizmle ilişkilerle yönelmişti ve giderek solun aleyhine, solun tasfiyesi temeline Filistin sorununun çözümüne aday olmaya çalıştı gürülmüştü. 80'lerde doğru geldiğimizde umutların tamamen emperyalizmle bağlanarak çözüm arandığı açıkça çıkıyordu. Bildiğimiz radikal sol gruplar ise devrim öncülüğü konusunda baştan beri iddia sahibi değildiler. Bugün bile böyle bir iddialı kuruma değildiler. Sürekli bir kuyruk durumu yaşıyorlardı. 82 İsrail saldırısında, bu kuyruk politikaları birlikte sağcı önderliğin nasıl bir kaçış ve tasfiyeye eğilim içinde olduğu olanca açıklığıyla ortaya çıktı. Lübnan pratiğinde gericiğin onbiriyle gerilla, daha çoğu doğru-dürüst elindeki emirleri bile sakımadan kaçış içine girdi. Bu kaçışta sağcı önderlik baskı yapıyordu. Burada diğerlerinin de çiziz çabaları fazla sonuç vermedi ve o yüzden biri de sağcı önderliğin öneimi oranda ABD'nin ve dolaylı olarak siyozizmin geliştirdiği planlara uyma otu bağladı; daha önce Mısır'ın İsrail'e geliştirdiği "Camp David" anlaşmaları

kıvrak bağladılar. Kaldı ki o sahada bizim fazla ilişkimi yoktur. Ama mühim olan, hazırlıkları sürdürüp kuklalarına oynama sahası yaratmaktır. Aslında bunlar ödektirler ve korkunc bir biçimde "bizi koruyun" telasına giridiler. İsvç özgünlüğüne plannın bir parçası böyle iken; genelde de emperyalist plannın bir parçası olarak o bildiğimiz Palmu komposu geliştirilirdi. PKK'yi bugün Almanların yaptığını çok daha önce terörist ilan ettirmek için savcılık üç-dört yıl peşimze düştü, belge aradı, çok zorlandi. En son başaramadı ve planı tersi tepti. Bu nedenle bundan sonra Almanlar devreye girdi. Almanlar daha önce de devreye girebilir; ama mühim olan İsvç sosyal demokrasisinin de bu işe koşturulması istemesiydi. Bunun öyle kendidilginin gelişmediğini, da 70'lerden beri hazırlanan emperyalizmin Kürt senaryosuna uygun bir yaklaşımla olduğunu ve günümüzde kürt de bu kanaldan "Kürtme kültürü"ne kan verilmek istendiğini iyi görmekeyiz.

İngiltere'nin de payı olabilir. İngiliz istibaratının ABD ve bütün Avrupa'da bu yaklaşımın mucidi olarak rol aldığı bilirmekt gerekir. Kürt meselesinin emperyalist çözümünün esas yaratıcısı ve politika belirleyicisinin İngiliz emperyalizminin istibaratı olduğunu vurgulamakta yarar vardır. Kaldı ki Kürt işbirlikçilerinin en rleri de İngiltere de ikamet ettirilir. Burada bunlar eğitilirler; politika belirleyenler, bu işte ana kadroyu oluşturanlar öncelikle burada hazırlanırlar. Yine Kürt meselesi üzerinde tarihleri olarak da İngilizler ve İngiliz ajanları etkilirdi. İngiliz emperyalizminin 19. yüzyıldan bile Ortadoğu'da faaliyeti çok güçlüdür ve çıkartları çok belirgindir. Dolayısıyla Amerika'ya ve Avrupa'ya tutunulmırdı İngiliz yaklaşımla temel rol oynar. Onlar daha çok politika belirler, ama uygulamayı çok değişik güçlere bırakırlar.

Fransız'nın "Kürtleri kültürel özerklik" temindeki toplantıları evsahipliği etmesine anlama gerek. Sözümden, burjuva devrimin 200. yıldönümünü yaşamakta ve birçok sahada olduğu gibi Kürt meselesine de devrimin hatırası olarak böyle bir yaklaşım sunmaya çalışmaktaymış! Biraz da buna dayandırmıyor. İşte bu vesileyle, "o toplantı da Paris'te gelişsin, özgürlük belgesidir, hatıra olarak bu ikizyüzdü yitidirmeye Kürtlerin de birçok toplantıları geliştirilebilir" demektedirler. Ve kendi parlamentolarında yer ayırma, çeşitli devlet aygıtlarına, öğelerine biraz serfendirmeye yaklaşımları için bulunuyorlar. Aslında sorun ciddi yönelme, politik destek verme, Fransız devletinin resmi yaklaşımla Kürtistan ulusal sorununa böyle ilgi gösterme durumunda değildir. Mitterrand'ın karışın, Kürt Enstitüsü reisinin, bazı sanatçıların bildirileri, bazı biçimlerde geliştirilen toplantılar gibi herhangi bir siyasi ödü olmayan girişimleri sorunla sözümden ilgi gösteriyorlar.

Bütün bunlar meselesinin emperyalist çerçevede nasıl tezgahlandırılacağı etme vermektedir. Bu konuda belge fazla olduğu için adını bile söylemeye gerek yoktur. Dikkatli bir izleyici gelişmeleri yerli yerine oturtmada zorluk çekmeyecektir.

Bu çerçevede geliştirilmekte istenen "Kürt Konferansı'nın" tarihi ve siyasi anlamı açısından biraz daha yakından görmeye çalışacağız. Tarih çerçevede daha çok bunlar 1900'lerin başında geliştirilmekte istenen feodal-komprador milliyetçiliğinden yeniden canlandırılmaktadır. Gerek I. Dünya Savaşı sürecinde ve gerekse iki dünya

savaşı arasında feodal-komprador ilkel milliyetçilik Kürt meselesini çok çitiz da olsa, dilinde dolamaya başladı. Gerçekçe herhangi bir silahlı savaşına ve ciddi modern bir ulusal örgütlenmeye dayanan bunlar çevrelerinin etkilenerek "Kürt Teali Cemiyetleri" biçiminde bazı derneklemeye cabaılarına girdiler. Fakat en elverişli anda, (örneğin, 1920'lerin başlarında), Kürdistan için kuruluşun objektif koşulları çok uygun olduğu halde bunların başları İstanbul'daydılar. Yine Avrupa'nın metropollerinde de birkaç tanesi bulunuyordu ve hepsi de gerçekten feodal-aşiretçi öğelerinin irileriydiler. Herhangi bir örgütlenme ve dolayısıyla eylem cabaılarına sözkonusu değildi. En çok yaptıkları o dönem "Cemiyet-i Akvam" (BM)ye bir-iki mektup yazma olmuştur. Sev Konferansı

"...İngiltere'nin de payı olabilir. İngiliz istibaratının ABD ve bütün Avrupa'da bu yaklaşımın mucidi olarak rol aldığı bilirmekt gerekir. Kürt meselesinin emperyalist çözümünün esas yaratıcısı ve politika belirleyicisinin İngiliz emperyalizminin istibaratı olduğunu vurgulamakta yarar vardır. Kaldı ki Kürt işbirlikçilerinin en rleri de İngiltere de ikamet ettirilir. Burada bunlar eğitilirler; politika belirleyenler, bu işte ana kadroyu oluşturanlar öncelikle burada hazırlanırlar..."

ortaya çıktığında ise, "Kürtler de varda" diyerek, Kürdistan haritasını Sev Konferansına götürüp oradaki banş görüşmelerine oturanlara bu harıtları gösterme, "Biz de bir halkız, ulusuz, bize de bir şeyler verin" deyip M. Kemal ve benzerlerine daha o zamanlar bile yarıdakçılık etme tutumuna girdiler. M. Kemal'in kandırmacısına ta o zamanlar alet olmanın öteye bir rol oynamadıkları görmekeyiz. 1920'lerdeki çok elverişli objektif koşullara bunların verdiği karşılık işte bu yarıdakçılık olmuştur. İsyanlar geliştirilip, belki de Türk ulusal kurtuluş savaşından daha rahat geliştirilebilecek Kürt ulusal kurtuluş savaşına mümkün olmasınla rağmen bunlar buna ilgi bile duymamışlardır. Daha sonra özellikle "Türkiye Cumhuriyeti" kuruluşu yin sözümden kendilerine verilen bazı sözlerin kofluğu ortaya çıkmıştın sonra, özellikle de klasik olarak sağ oludıkları otomomileri yıkılıp merkezî otorite cıklarıını tehdit ettikçe özerklikme istedikleri ayaklanmalar, biranlık basarıyı sağlması veya bir örgütülüğe kavuşması daha kötü bir yıkım nedeni haline gelmiştir. Bunların ayaklanmaları yaklaşmak istediklerini biliyoruz. Bu amaçla Kürt Teali Cemiyetinin bazı elemanlarının istiklal Komiteleri adı altında 1925 ayaklanmasına karışmak istediklerini; ama baştan itibaren daha İstanbul'da iken bunların kıskıvrak bağlandıklarını, en ufak bir örgütlenmeye girişimlediklerini ve tasfiye edilmelerinin çok rahat sağıldığını; halkı da öndersiz bırakarak katliamlara yatactıklarını iyi biliyoruz. O geliştirilmekte istedikleri "Hoy-bun Cemiyeti" ve bazı dergilerin çıkarılması, son derece sözümlü cabaıdır. Bize hikayeler ve şiirler yazmaktan öteye gitmişlerdir. Aşiret ayaklanmaları Ağrı'da ve Derisim'de görüldüğü gibi örgüt-süzdü. Güney Kürdistan'da aşiretlerin örgütülüğü temelinde ayaklanmalar yapılmaktadır. Ancak ilkel milliyetçilik bu konuda çok çitiz; herhangi bir hareket örgüt-

leme kabiliyetinde değildir. KDP, somutunda bu cabaılarına yeni bir atılım verdimirle istendi. Yani feodal-kompradorlar, ilkel milliyetçilik temelinde II. Dünya Savaşından sonra yeni bir hamleye ise sarılmak istedikler. Biraz da Kürdistan'daki kompradorlaşmanın gelişmesiyle birlikte KDP pratiği başta Güney Kürdistan olmak üzere kendini Doğu Kürdistan'da ve Kuze-yi-Batı Kürdistan'da örgütlendirmek istedi. 1958'deki Irak devrimiyle birlikte işyanı imkanının ortaya çıktığı ve bu işyan temelinde KDP'nin biraz da kendini kabul ettirmede ve güçlendirmede etkili olduğu ortaya çıktı. Aslında tamamen feodal-komprador ilkel milliyetçi bir caba olmasına rağmen, he de ayaklanmayı modern bir tarzda örgütlendirmek konusunda değildi. Ancak, Irak'ta İngiliz emperyalizmi çekilerek ve Irak Arap burjuvazisi henüz çok zayıf iken, çok elverişli bir durum sözkonusudur. Aslında kurtuluş hareketi sonuna kadar bundan yararlanabilirdi. Ama bunu kullanma yerine, o ayaklanmanın üzerine cullanarak feodal-kompradorluğu ve giderik işbirlikçi bir tüccar azınlığı, devrimin sırbndan savaş ağalığı biçiminde palazlandırılma başlıklarını görüyoruz.

Bunların gerçekten 60'lardan günümüze kadar feodal-kompradorluğu savaş ağalığı temelinde geliştirildikleri, bazıların palazlandırılarak, bazı sülatelerin, ailelerin ve hatta kiplerinin tamamen halkın karı panhasına savaş ağalığı yaparak palazlandıkları, ama üzerlerine düşman geldiğinde bir gün de halkı katliamlara maruz bırakarak tası-laragı toplayıp işbirlikçilerine, emperyalist ağababalarına sığınmada asla tereddüt etmediklerini görmekeyiz. Bu durumu 75'de ve en son geçen yıl 88 Ağustosunda gördük. Biraz kendilerini yöneltme oldu mu, yöntemleri tamamen kaçış ve emperyalist ağababalarına sığınmadır.

İlkel milliyetçiliğin bu aşamada katkıları gerçekten böyledir. Çok kapsamlı olarak bu değeriendirilmisli. 75'lerde de

"...Ulusal-kültürel özerklik gerici bir taleptir. Sömürge bir halkın ulusal sorunu, devlet kurma da dahil, kendi kaderini özgürce tayin etme sorunudur. Somut ifadesi; başımız bir devlet kurmadır. Bunlar, birakalım bu ilkeyi esas almalı, bir otomomnin, bir iddialı özerkliğin bile çok gerisindedirler. Kültürel özerklik, sınırlı bile olmayan bir şeydir. İşte özerklik emperyalist metropollerde Kürt yığınlarına sözümden bazı kültürel faaliyet imkanları sağlayacaktır..."

emperyalizme nasıl sığındığını bilmekeyiz. Bunda CIA ajanlarının rolü belirgindir. İran Şah'ının bu tasfiye rolü belirgindir. Belki akitülandir denilmiştir, ama daha sonraki pratikleri ayne bu çizgiyi devam ettirmiş olmuştur. 75'lerden sonra ise, biraz daha burjuva renk ve küçük-burjuva çehre kazandırmış ve içilen gelişmeler de vardı. Güney Kürdistan'da YNK (Yekiti)nin, Türkiye'de Özgürlük Yolu, DDKD vb. derneklerin etrafında Kürt küçük-burjuvazisi kendiliğinden veya bilincil olarak geliştirilmekte istenir. Bu konuda burjuva reformculuğu da çok çitiz; ve feodal-komprador ilkel milliyetçilikten ister siyasi talep konusundadır, ister pratik cabaıların karşısında herhangi bir farkı yoktur. Özerklikte Türk egemenliği al-

ında ortaya cıklarıların diğerlerinden daha geri bir konumun sözkonusudur. Bunlar lafta devrimden, demokrasiden söz etseler de öze kültürel özerkliğin öteye bir taleple çıktığı değildiler. Hatta bunu biraz geliştirmek de istedikler. Ancak onu da daha çok Almanlar ve İsvç'e dayanarak, sırtlarını böyle emperyalizme dayayarak geliştirmek istedikler. Bunlar Ecevit döneminde biraz palazlandırılmak istendi. Daha 78'lerde PKK hamle-sinin siyasal adına yansımaları birlikte bu güçlerin UDG adı altında PKK'yi nasıl terörist ilan edip tasfiye ederek 81 seçimleriyle özerklikte koparmak istediklerini iyi biliyoruz. Bu temelde nasıl sahtekar partiler, cepheleer kurdularında da biliyoruz. Ama PKK hamle-sinin Türkiye siyasi ortamını zorlaması ve halkın devrime yaklaşımda köklü bir adım başlatması nedeniyle, bu planı geride teptirmiş. Ve bu güçler, 12 Eylül faşizminden kaçarak tekrar solunlu emperyalizmin metropollerinde aldılar. O rada günümüze kadar geliştirmek istedikleri Kültürel özerkliğin planını daha geniş ele alma faaliyetlerine girdiler. Dilencilik kabilinden su devlete, bu devlete sığındılar. Kendilerini öncelikle ayakta tutma, daha sonra mümkünse bazı haklar, —o da kendi güçleriyle değil— elde etme hesapları yaptılar. 78-79'da olduğu gibi 18 Eylül ortalarında itibaren de PKK'nın altınımmın ve yükselişinin engellenemeyeceği ortaya çıktığında ve PKK hamle-sinin Türkiye'ni o sahte demokrasileşmeye meydan bırakmaması için anlaşıldığında; Türkiye için bir yandan SHP tipi solculuk (hatta Dev-Yol ve benzerleri de sosyal-demokratlaşarak) diğer yandan sahte bir demokratlaşma geliştirilmeye çalışılarak, Kürdistan'da biraz palazlandırılarak durumun kurtarılması çalışıldı; günümüze doğru geldiğimizde de, bu tür bir çözümde devrim belacından kurtulmak istedikleri yile netlik kazandı.

Ulusal-kültürel özerklik gerici bir taleptir. Sömürge bir halkın ulusal sorunu, devlet kurma da dahil kendi kaderini özgürce tayin etme sorunudur. Somut ifadesi; başımız bir devlet kurmadır. Bunlar, birakalım bu ilkeyi esas almalı, bir otomomnin, bir iddialı özerkliğin bile çok gerisindedirler. Kültürel özerklik, sınırlı bile olmayan bir şeydir. İşte özerklik emperyalist metropollerde Kürt yığınlarına sözümden bazı kültürel faaliyet imkanları sağlayacaktır. Türkiye'de kabul ettirmeyecekler, İran ve Irak da bu konuda bunların dayatmalarına karşı şimdiden tavır belirlemişlerdir. Geriye neresi kalıyor? Nerede uygulayacaktır? İsvç'e uygulayacaktır! Sözümden İsvç: Disjeler Bakanı, "Kürtler, kültüründe sarın, calemalarını her yerde sürdürün" demiş, iste talimat bu "Avrupa'da Kürt Kültür Ocakları" açılması Kürt Enstitüsü'nin örneği. İşte yeni komiteler kurulacak. Kültürlü adeta Yahudilik, sionizm gibi; öncelikle tamamen emperyalizmin kendi etkisi altında, ruh ve beyinleriyle yığıluracak bu tipler vasıtasıyla ilk oluşturulacak, ırsat bulundukça bunlar Kürdistan'a sürülecektir. Kaldı ki, bunun için daha kapsamlı cabaıların da sözkonusudur.

Kürdistan'ın bütün etnik özerklikleri olan, dinsel özerlikleri olan kesimlerini olduğu gibi çekiyorlar Avrupa'ya; Ermeni, Süryani, Yezidi Alevi olanları, hatta çeşitli aşiret mensuplarını, çeşitli bölgelerden insanlarımları oraya çekiyorlar. İçerilerinde bir ajan kilit oluşturma, bunların modelinde adeta sionist gruplara benzer gruplar oluşturma-

vaya, ilerde eğer devrim gelişirse veya koşullar elverişli olursa (ki bunun için devrimin gelişmesine gerek de yok); örneğin, Türk burjuvazisine karşı bunları kullanmak isteyecekler; bir projelerinde kullanacaklar. Emperyalizmin bölge böyle bir yığın çıkartı sözkonusu olabilir. Onlar için kullanılır. Kısacası bu tip gruplar, emperyalizmin bölge etkinliği için bir hayli faydalıdır. Yani bunlara 1 kuruş veriyorlarsa karşılığında 100 kuruş geri getireceklerini çok iyi biliyorlar.

Emperyalizm daha şimdiden böylesi yaptırımları faydalarını geçen yüzyıldan da iyi bilmektedir. Kendine benzeyen insanları; her bakımdan gökçe bagliya kendine bağılı olan kesimleri derinden. Eli- altında bulunmak için niza göstermesini isteyenler vardır. Kaldı ki kendi ülkelerinde bunları en tortu işlerde çalıştırarak, her türlü işbirliklik ve ajanlaştırmaya itice tutarak onları en iyi kullanabilecek durumdadı. İçte kültürel özerliği istogani adı altında oluşturulmak istenilen aslında daha geniş çerçe-

"...Yalnızca bizim için değil, tarihte birçok sömürge halkın durumuna baktığımızda Avrupa'ya çekilen bir yığın ögenin, söze aydınların bu biçimde hazırlandığı ve bunların daha sonra kendi halklarının kurtuluş kavgası karşısında tehlikeli rolleri oynadıklarını bilmekeyiz. Bunun birçok örneği var. Devrim temelinde değil de, işbirlikçilik temelinde kurulumş ülkeler, bunlar önder diye ihraç edilmişlerdir. Özerlikte Fransız emperyalizminin bu biçimde hazırlandı; pıyonlar, işbirlikçiler, masalar daha sonra devlet başkanı, bakan olmuşlardır. Ve sömürgeleer önemli oranda böyle elde tutulmuştur..."

veli böylesi ajan gruplar oluşturulmasdır. Yalnız ulusal sorunda gerici bir slogan olması değil, ajan teiliğinin çok tehlikeli olması da sözkonusudur. Kültürel derlikler etrafında daha şimdiden gruplar vardır. Bunların belli bir meblağ karşılığında en tehlikeli bir biçimde hazırlanıp eğitimlere ve ikide bir PKK'ya sadıktırlarına boşuna değildir. Bugün PKK'ye karşı, yarı başka bir şey karşı bunları harekete geçireceklerdir. Kültürel özerklik adı altında iyi bir ajan ordusunu kurulum istendiği açığa çıkarıyor.

Yalnızca bizim için değil, tarihte birçok sömürge halkın durumuna baktığımızda Avrupa'ya çekilen bir yığın ögenin, söze aydınların bu biçimde hazırlandığı ve bunların daha sonra kendi halklarının kurtuluş kavgası karşısında tehlikeli rolleri oynadıklarını bilmekeyiz. Bunun birçok örneği var. Devrim temelinde değil de, işbirlikçilik temelinde kurulumş ülkeler, bunlar önder diye ihraç edilmişlerdir. Özerlikte Fransız emperyalizminin bu biçimde hazırlandı; pıyonlar, işbirlikçiler, masalar daha sonra devlet başkanı, bakan olmuşlardır. Ve sömürgeleer önemli oranda böyle elde tutulmuştur. Türkiye ise, kendisi için "aydın" bir ajan kilit oluşturmamıştır ve geliştirdiği ajanlığını kendi temelinde olmasından ötürü bir boşluk vardır. Türkler bu boşluğu daha iyi gördü. Böylesi bir boşluğu bu tip Kürt işbirlikçileriyle doldurmayı, daha önceden planlamıştı. Bunlar 20-30 yıla yakın bir tarihi vardır. Bunun biraz daha da güclendirek ilerideki dönem-

de kullanılmak üzere elbetteki hazırlanacaktır. İşte emperyalistler kültürel özellikler temelinde bunlara biraz daha canlılık vermek, biraz daha bunları meşrulaştırmak, özellikle de gelişen devrimci mücadelemiz karşısında güçlüçlüklerini örtbas etmek için yoğun çaba içindedirler. Korkuyorlar, telaş içindedirler, tamamen dağılmak, çökmek üzeredirler. Bunun önlemek için bir yandan PKK'yı terörist ilan etme, diğer yandan işbirlikçilerine olanak sunarak Birleşmiş Milletler'den bir karar alma, Avrupa Parlamentosu'na bir karar çıkartma çabası içine giriyor; bir de Türk burjuvazisi üzerinde etkili olarak, "Bunlara kısmi özelliklerini; bunların zısmı değil yararı olmaktadır. Bunlar devrime karşı rol oynayabileceklerdir" mesajında elde ettirildikleri hedeflerine ulaşmaya çalışıyorlar. Biz emperyalizmindeki bu öngörüleri bir hareket biçiminde bu yaklaşımını, dayatmalarını biliyoruz. Mevcut 12 Eylül faşizminin de böyle bir çözüme karşı biraz yusmuşlidiği çeşitli yayın organlarından anlaşılabilir.

O halde, mesele sadece ulusal kurtuluşu, bağımsız devlet kurma

sonucu olarak bu gündeme geliyor. Güney Kürdistan'ı kaybettiler; şimdi ise Türkiye egemenliği altında Kürdistan üzerinde oynamak istiyorlar. Hatta İbnü'l-yavalarak görüşme talebinde bulundular, ancak kabul edemediler. Sosyalist Enternasyonal'den pikanılar bir karar gereği bunlara bir yaşam

"...Kültürel özellikler, emperyalizmin bir dayatmasıdır. Sonuna kadar işbirlikçi ve gericidir. Ajanlık temelindedir. Gerçeği bundan daha açık görmek mümkün değil. Elbette bu çerçevedeki bir Kürt hareketine, ne bölgesel-ilerici güçlerin, ne sosyalist güçlerin destek olmayacaktır. Ve yine haktan bu kadar kopuk olan bu güçlerin en aşafılık bir işbirlikçiyse yönetecek, halkın başına bela olacaklarıdır. Sömürgeci güçlerin eline böylelik kollar verer, bir de bu yünden bu kadar tehlikeli olan bu girişime karşı elbetteki bizim olanca gücümüzde PKK alternatifini, önderlik ettiği ulusal kurtuluşu her cephede daha da yoğunlaştıracağız açaktır..."

yolu açılmak isteniyor. Bu, açık seçik bir biçimde, "Türkiye demokrati bir ülkedir, Türkiye artık Kürt meselesinde tarihi rolünü oynamalıdır. Türkiye'nin geliştireceği kültürel özellikler yolu Irak ve İran'daki sorunların çözümü de olabilecektir" şeklinde beyan ediliyor. Irak'ta, İran'da tamamen taşıyıcı olan bu artıklar, Avrupa'ya sürülen bu güçler artık Türkiye'ye dayatılan umutla ayakta kalmak istemektedirler. Sosyalist Enternasyonal'i bunun için aracı yapmış; onun da SHP üzerinde biraz etkili olarak kültürel özellikler temelinde İran'da zorlaması, mümkünse Irak'ı bu temelde uzlaşmaya zorlaması veya en azından bunların tekrar Irak'a dönüğüne aracılık yapması; sözümlüne bildikleri bütün diplomatik manevraların özünde işte bu yatmaktadır.

40 yıllık işyanı korkunç bir katliamlı, taşıyıcıyla sonlanmıştır; bunun hesabını vermeye hiç yaşıyorlar, ama Türk faşizmine karşı zor bela geliştirdiğimiz ulusal kurtuluşuza utanmadan, hiç sonunu bile düşünmeden kültürel özellikleri dayatıyorlar. Ve bunun için de ellerinden gelenleri yapıyorlar. Bunun için, "PKK'yi tercit edebilecek, silahlı savasından uzaklaştıracaklar"; bunu da bir garanti olarak veriyorlar. Keşane, devrimi bastıracağız, karşılığında istedikleri işe, SHP ile azgın sövenizmin temsilcileri ile görüşmelerini sağlanmasa, bu sağlandıkça sonra da kendilerinin Türkiye'ye yollanması Türkiye üzerinde işe mümkünse tekrar İran'a, Irak'a gidebilsinler! Hayret edilecek yaklaşımlardır bunlar. Ama feodal-komprador milliyetçiliğin yapamayacağı işağık oluyor. İşte bu konferansların önemli bir kolunu da bunlar oluşturmaktadır.

Bileşime baktığımızda Talabani, Barzani, Kürt Enstitüsü, başı şahsiyetler, hatta her devletin astesi (yani diyalozlar, rapor alıyordır), tümüyle

ajanlardan derlenmiş, iflas etmiş feodal-komprador artıkları, beyinleri ve yürekleri kırık kırık dayatmak için küçük-burjuva soyuz türü aydınları ve CIA'nın, bir yığın uluslararası ajan çevreleri, halkımızın yokluğu temelinde, devrimden uzaklaşması temelinde bir aşafılık durum yaratmaya çalışmaktadırlar. Bu platformun daha başlanmasında ölü olduğu biliniyor. Yani bu, 1920'lerdeki feodal-komprador milliyetçiliğinden de çok aşafılık bir cinisidir. Birakalım bunların Türkiye'yi, İran'ı Irak'ı zorlaması; tam tersine bu sömürgecilerin, bunların zayıflıklarını görmeleriyle, Kürt hareketlerine karşı tutumları daha da sertleşebileceklerdir. Çünkü bu kadar emperyalizmin kolunda ve himayesinde Kürtlük yapmak istenirse; bunlar daha dikkatli, duyarlı davranacaklardır. Ve bir de Kürt meselesinin nasıl emperyalizme bağlı olduğunu, nasıl emperyalizmin hem de en gerici bir tarzda bir çözüme gittiğini dünyaya ilan edecekler: "İşte Kürt halkı eziliyor dediniz, katliama uğruyor dediniz; bunların ağababaları, himayecileri emperyalistlerdir. Biz, milli devletleriz. Bu konuda bağımsız devletleriz" diyecekler. "Emperyalistler işçilerimize müdahale ediyor. İşte bu Kürt kulaclarını da kullanıyorlar. Dolayısıyla Kürt meselesi gerici bir meseledir" diyerek bunu sosyalist ülkeler, bloksuz ülkeler ve bölgeler ülkesi nezdinde ve hatta kendi aralarında çok iyi değerlendireceklerdir. Tekrardan Kürdistan etrafında bir ceperin oluşumunda, bunların bu olumsuz rollerinin payı az olmayacaktır. Uluslararası ulusal, bölgesel alanlarda, devrimci, ulusal kurtuluşu bir Kürdistan'ın çıkış PKK'si somutunda daha şimdiden bu kadar büyük itibar yapmışken ve gerçekten devrimin gelişmesi şansını bu kadar ortaya çıkarmışken, bunların bu biçimde ortaya pikanılar büyük bir talihsizliktir ve gerçekten de sömürgeci güçlerin eline bulunmaz bir fırsat vermektedir.

Kültürel özellikler, emperyalizmin bir dayatmasıdır. Sonuna kadar işbirlikçi ve gericidir. Ajanlık

"...Bu tehlikeye karşı her türlü önemi alan Parti hareketimiz, bugün gelişmiş mücadele olanaklarıyla, bütün Kürdistan'daki etkinliğiyle, uluslararası alandaki mevzilenmesiyle bunları da rahatlıkla teşhir-tercit edip, Kürdistan devrimine bunlardan gelen tehlikeleri bertaraf etmede daha azimli, kararlı ve başarılı olabilecektir. PKK'nin, bu işbirlikçi konferans platformuna karşı geliştireceği platform, çoktan beri hem ilan edilmiştir, hem de pratikte yürürlükte olması sağlanmaktadır. Kürdistan'ın ulusal probleminin çözümünde teorik ve pratik yaklaşım son derece kapsamlıdır. En başta çözümün bilirciliği olan, Türkiye egemenliği altındaki büyük Kürdistan parçasına nasıl bir çözüme çiziği, çözümün nereden geçtiği ortaya konulmuştur. Burada geliştirilecek ulusal kurtuluş cephesinin bütün Kürdistan'daki halk direnişini nasıl ilgilileyeceği bugün doğrudandır. Geliştirilecek kurtuluş cephesinin adım adım nasıl birlik ve dayanmayı yükselteceği ortaya konulmuştur. Bu da önemi oranda hayata geçirilmiştir. Kürdistan capında yurtsvererlerin, bütün sınıf ve tabakalardan yurtsverer demokratların bir platformu olarak devrimci bir ulusal kongrenin, hangi temelde, hangi ilkelere bağlı olarak geliştirilmesi gerektiği de ortaya konmuştur. Bütün bu taspirler adım adım uygulamaya nasıl geçirileceği kendi pratiği ile açık bir

böylelik kollar verer, bir de bu yünden bu kadar tehlikeli olan bu girişime karşı elbetteki bizim olanca gücümüzde PKK alternatifini, önderlik ettiği ulusal kurtuluşu her cephede daha da yoğunlaştıracağız açaktır. Biz, bu cabalara selit bugün tanklık emiyoruz. Doğduğumuz günden beri bu feodal-komprador ilkel milliyetçiliği ve en soyuz küçük-burjuva sözde reformculuğu, ideolojik-politik yünden teşhir etmiştik. Devrim seceğeniğin, teorik ve pratik yünden nasıl geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymuştuk. PKK tarihi bu konuda yoğun gelişmiş mücadeleye tanklık etmektedir. Bu yünden incelenildiğinde Partimizin ne kadar isabetli hareket ettiği, bugünkü gelişmelerle bir kez daha doğrulanmaktadır. Elbette Partimizin tarihile bağlı olan bir sorun açığı çıkartılmasını, sahiplerinin tercit edmesini bu kadar güçlümleri Parti hareketimize de bugün daha iyi yapacağımız bir o kadar açaktır.

"...Bunların ülke ve halkta kopukluğu en iletir bir noktaya ulaşmış bulunmaktadırlar. Tamamen kokuşmuş müteccilik konumunda düğümlü bulunmaktadırlar. Elbette bunların tersine PKK'nin de tamamen halkta dayanması sözkonusudur. Direnişin bir temelde gelişiyor. Sağlam bir teorik çerçeve, siyasal program, uygun, düzenli taktikleri gelişiyor ve adım adım cepheye de hayata geçiriyor. Bu durum bütün parçalarındaki halkın ilgisini topluyor..."

Baştan beri bu tehlikeye karşı her türlü önemi alan Parti hareketimiz, bugün gelişmiş mücadele olanaklarıyla, bütün Kürdistan'daki etkinliğiyle, uluslararası alandaki mevzilenmesiyle bunları da rahatlıkla teşhir-tercit edip, Kürdistan devrimine bunlardan gelen tehlikeleri bertaraf etmede daha azimli, kararlı ve başarılı olabilecektir. PKK'nin, bu işbirlikçi konferans platformuna karşı geliştireceği platform, çoktan beri hem ilan edilmiştir, hem de pratikte yürürlükte olması sağlanmaktadır. Kürdistan'ın ulusal probleminin çözümünde teorik ve pratik yaklaşım son derece kapsamlıdır. En başta çözümün bilirciliği olan, Türkiye egemenliği altındaki büyük Kürdistan parçasına nasıl bir çözüme çiziği, çözümün nereden geçtiği ortaya konulmuştur. Burada geliştirilecek ulusal kurtuluş cephesinin bütün Kürdistan'daki halk direnişini nasıl ilgilileyeceği bugün doğrudandır. Geliştirilecek kurtuluş cephesinin adım adım nasıl birlik ve dayanmayı yükselteceği ortaya konulmuştur. Bu da önemi oranda hayata geçirilmiştir. Kürdistan capında yurtsvererlerin, bütün sınıf ve tabakalardan yurtsverer demokratların bir platformu olarak devrimci bir ulusal kongrenin, hangi temelde, hangi ilkelere bağlı olarak geliştirilmesi gerektiği de ortaya konmuştur. Bütün bu taspirler adım adım uygulamaya nasıl geçirileceği kendi pratiği ile açık bir

biçimde ortaya konmuştur. Yapılması gereken, bu işbirlikçi platforma, özellikle de cephe hareketi rahataça yaygınlaştırmak, ülke içinde tamamen halka dayanarak, yine ülke dışındaki halkı tamamen örgütleyerek, Kürdistan genelinde üzerinde gittikçe ve daha etkili olarak, bir ulusal kongreyi devrimci temelde ve direniş temelinde harekayarak karşılık vermek olacaktır.

Bunların ülke ve halkta kopukluğu en iletir bir noktaya ulaşmış bulunmaktadırlar. Tamamen kokuşmuş müteccilik konumunda düğümlü bulunmaktadırlar. Elbette bunların tersine PKK'nin de tamamen halka dayanması sözkonusudur. Direnişin bir temelde gelişiyor. Sağlam bir teorik çerçeve, siyasal program, uygun, düzenli taktikleri gelişiyor ve adım adım cepheye de hayata geçiriyor. Bu durum bütün parçalarındaki halkın ilgisini topluyor. Yurt dışındaki emperyalistlerin ve de bütün yurtsvererlerin yünden bir biçimde, PKK çizgisi etrafında tartışma ve yoğunlaşmaları gelişiyor. Bu, açık ki, bir devrimci seceğenektir. Geliştirilen işbirlikçi seceğeniğin biralıklımlı gelişmesi bu veya bu biçimde bir güç haline gelmeden bile, teşhirini kendiliğinden yapabilecek bir seceğenektir. İşbirlikçi seceğeniğin yoğunlaşması ve tekellesmesi, devrimci seceğeniğin yoğunlaşma tekellesmesi açısından ve safların netleşmesi, ayrımsı açısından uygun bir gelişme olarak karşılanabilir. Altınan atla ve değişik platformlardan Partiyi karşı yönettiklerini sileri faaliyetini tekellesmesi, tek bir isme kavuşması, emperyalizmin ve sömürgeciliğin olan bağlantılarının, onların icazetine siğmamlarının çok açığı ortaya çıkması ile PKK'nin baştan beri söylediklerini doğrulanıyor. Bu, halk kitlelerinin durumu izah etmemizde ve Parti çizgisi etrafında hepsini birleştirilmemizde oldukça kolaylık sağlayabilmektedir.

PKK'nin, Kürdistan ulusal kurtuluş sorununu emperyalist çerçevede değil, emperyalizme karşı halkı bir tarafta bırakarak değil, halkın özgüçüne dayalı olarak; halkın savasını bir tarafta bırakarak değil, halk savasını tamamen temel mücadele yöntemi kabul ederek; bu temelde uluslararası işbirlikçi devrimin hizmetinde geliştirmeye cabalayanlar görüşmelerini ne kadar isabetli, ne kadar zorunlu bir yaklaşım olduğu böylelik pratik gelişmelerle bir kez daha doğrulanmaktadır. Şüphesiz, Parti çizgimizin daha da gelişmesi, bir temelde güçlü başarılar kaydetmesi kaçınılmaz olacaktır. Bir kez daha mevcut gelişmelerle Partimizin bu doğrultudaki adamlarının haklılığı daha derinliğine ve genişliğine kavranmaktadır ve de desteklenmesi gerektiği bütün insanlığa, başta da halkımıza göstermek ölü kazancaktır. Dolayısıyla, bu gelişmeler karşısında PKK önderliği baştan beri çıkışın temelinde yatan teorik, ideolojik, siyasal doğrultusunu güçlü bir şekilde doğruladığını görmekte, PKK'nin Kürdistan devrimindeki tarihi rolünün nasıl vazgeçilmez olduğunu, artık uluslararası gelişmelerde de yerinin olduğunu tamamen açıkça piktattığını bilerek, haklılığının bir kez daha doğrulanmasına tanklık edecektir.

"...Kürdistan'da PKK'nin geliştirdiği ulusal kurtuluşuza karşı bir taşıyıcı hareketi olarak, eğer birtakım siyasal işler yapırlarsa, siyasal anlamda bunlara rol görürdürmektedir. Bu görüşlerin duruma, çerçevesini böyle çizdiğimiz ve yine anti-PKK'çilik temelinde yola çıkan, önemi oranda PKK'nin yaklaşımlarına karşı bir alternatif olarak geliştirilen bu oluşuma her yönüyle karşı duracağımız; teşhir ve tercit için elden geleni esirgemeyeceğimiz çok açaktır..."

hakkına karşı olma değildir. Otomomin de gerisinde, idari özelliklerin de gerisinde bir slogan olan kültürel özellikler, gerçek anlamda da kültürel özelliklerin ötesinde müteccilik Kürt yiginiından bir ajan kilerlerinin adımlarını, bazı konferansları geliştirmeleri isteniyor. Daha önce kurulan Kürt Enstitüleri, benzer komite girişimlerinde, yeni müteccili gruplardan oluşturulan Sol-Birlik, Tevger vb. gruplaşmalarda yer almanın üst düzeyde, daha değişik bir adla emperyalizmin himayesinde daha iyi beslemeleri olarak hazırlanıyorlar, görülmektedir. Kürdistan'da PKK'nin geliştirdiği ulusal kurtuluşuza karşı bir taşıyıcı hareketi olarak, eğer birtakım siyasal işler yapırlarsa, siyasal anlamda bunlara rol görürdürmektedir. Bu güçlerin duruma, çerçevesini böyle çizdiğimiz ve yine anti-PKK'çilik temelinde yola çıkan, önemi oranda PKK'nin yaklaşımlarına karşı bir alternatif olarak geliştirilen bu oluşuma her yönüyle karşı duracağımız; teşhir ve tercit için elden geleni esirgemeyeceğimiz çok açaktır.

Kendileri çeşitli demerlemede ortaya koymuşlardır. İşte bir de diplomasiye bel bağlamalarının

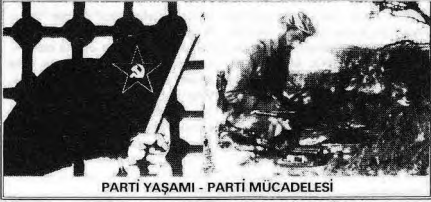
İmprimeum
V.i.s.d.p.:
A. San
Vogelangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma Adresi
SERXWÊBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası
Stadtparkasse - Köln
A. San
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 bfr.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 fl.

Hollanda 3.75 hfl
İngiltere 0.90 £
İsviçre 7.50 sfr.
İsviçre 3.00 skr.
Norveç 10.00 nkr.



PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Adı Mazlum'du. Kod adı bu. Asıl adı başka. İhsan Çirkan. Çok gençti. Öndört yaşını daha bu yıl yakaladı. Gözleri Göstë gibiydi; kara kara, ırı, ayrıca parlak. Gülerken daha da parladı. Ağustos güneşinin öğlen uezî, Göstë'nin dümdüz kayalık-larına vurması gibi. Biyıkları henüz kıkmamıştı. Üst dudagının düzlüğünde birkaç tuz vardı; sarı, siyah, karışık. Doğrusu belli değildi. Bir kaç tuz. Renksiz. Baskı kıyısındaki birkaç cılız ağaç gibi. Saçları da öyle kara karaydı. Adını aldığı büyük önder Mazlum DOĞAN'ın gibi, simsiyah! Ama O'nunki kadar sert ve düz değildi. Daha yumuşak ve dalgalı, hatta ön tarafı hafif kıvrıkcı. Şemdinlin'in akşam silî isimli Salara ormanlarına benzerdi. Gür, sık ve yoğun, kolay kolay geçit vermeyen ağaç deryası Salara ydi sanki. Parıldayan sıyah-lık bir külçe yakuta benzerdi. Her başını sallayışta, sıyah sil dalgaları birbirini kırarak etrafa yayılır, haika halka olurlardı. Gamzeleri çok derindi. Gülerken yanaklarının altında bir çift sövalye kılıcı kadar zarif ve keskin çizgiler oluşurdu. Her gülüşte, yüzünün baharının sağ ve sol yanlarında şir gibi akan iki cıydı sanki, yesil ve duru, cam gibi. Hemen yanbaşındaki yanak, toprağı aniden kabartmasıyla Fe-ranş yayaları ve çaylarına ne kadar benzerdi...

1974 ce Agri'nin eteklerinde dünyaya gelmişti. Anası sancıları dayanılmazlığından, dünyaya getireceği yreğinin ağırlığından daha zamanlardan fark etmişti. Bekli de bu acıya katlanmak istemiyordu. Ama Agri zorluyordu. Dayalıyordu. Agri, onun çocuğuydu bu. Kadının başında dikilmişti o multemes haybetyeli. Kızgın ve öfkeli. Ama yreği heyecandan bel pelur kağıdı gibiydi. İnce, tırtek, korkulu. Agri'nin intikam kılıydı çünkü o Mazlum intikam çocuğu olarak, oğlunu yili kaplayan uzun bir tarihi öneminin, beklenimsiz, hasretini karşılayacaktı.

Biz Kürtler cam davaları tarih-sel ve meşhurdur. Aylar yil da geçse, yüz yıl da geçse cana yerde kalmaz. Cam ayaklar altında kırıl-mam. Ama Agri'nin cam davası daha dün olmamış mıydı? Neydi ki, daha dün değil miydi O'nun ismi? Daha 1930 larında değil miydi, isya-nın bastırılması sonucu vahşi Rom-larin onbinlerce Kürtü katletmesi? Agri'nin eteklerinde, bu koca bir tarihî sırtlamış yüzü dağın ası koy-nuna şıgnır kurtulmak isteyen mazlum Kürt bebeleri, kadınlar, çocuklar ve yığıl etkerler, barbar Rom askerinin atış çıkartan demir silahlarıyla hunharca toplu topla kırılmamış mıydı? Ve Agri ki gözü iki çeşme kan, bunları cerasizlikle seyretilmemiş miydi? Bursa mal bıkacaklar ve süngülerle, daha nefes almasını bile öğrenmeden, bilme-den, daha dünya yüzü nedir gö-rmeden, ana karında delik-deşik ediken Kürt yavurlarının canharış çığ-larını, Agri'nin kulağı zarlariarı pa-ram parca ederek gınlamamış mıydı? İşte bu çığlıklar Agri'yi nasıl rahat bırakacaktı? Agri bu kadar kan nasıl yerde bırakacaktı? Maz-lum şimdi bunun için Agri'ye vaa-de dilmiş intikam çocuğu değil miydi?

Hem Mazlum'un bizzat kendi aşiret federasyonu Celalilerden binlerce Kürt, Rom cellatlarının elinde yaşamını yitirmemiş miydi? Öyle ki, sadece Mazlum'un aşireti Mametkalar'dan 2000 kadar insan, dar aile çevresinden (kendi Babı'ından) ise kırk civarında akraba-sının oluk oluk kanı akıtılmıştı. Ve Gresor'u kıpızlı yüreğe çevirmişti. İhsan bebenin kırk çeşit Kürt renkleriyle yeşil, sarı, kırmızı, mor süslenmiş küçük beşiği heç gün annesinin dolu dolu gözleriyle söy-leğiği isyan ağıtlarıyla sallanmıştı. Yürümeye başlar başlamaz attığı her adımı Agri'nin intikam türkü-leri eşlik etmişti. Yanık yanık ve coşkun. Bir iş kütlesi yüzünde, alını süsleyen mavî nazar boncu-ğuna kutsal koruması altındaki o güzel kara gözleri, her gece, Agri'nin kahramanlık ve katilim hikaye-leri, anıları uykuya dalmıştı. Yavaş yavaş, usulca, küçük İhsan yurtsaver aile çevresinin, Agri'nin isyanına atı bu türküler, teklifler, ağıtlar ve anıları uykuya dalmıştı. Beyni ve yüreği bunlarla biçimlenmişti. Ruhı böyle zen-ginleşmişti. Ve Agri'nin vaade-dilmiş intikam çocuğu büyük ye-minini böyle içmişti.

Babası genç yaşta kan davası yüzünden mahkum olmuştu. O nedenle aile yıllarca kaçak hayatı yaşamıştı. İğdir, Aralık, Ağrı, Karas, Van, Erzurum zozanlarında, Rom devletine rağmen kaçak aile etirilen bu yaşam, hayatin birçok olivesine tanık olmuştu. Zengin, zorluydu, tedirgin ve tehlikeliydi. Küçük İhsan'ın kişiliğinin ve doğa konumun-u anlaması için, küçük İhsan'ın bu kuzularını otlattı, yor, oynadı, yor, oynadı. Kendisi gibi küçükük bu kuzulara oynuyor, oynuyor, oynuyor. Küçük kara başını, kara kara gözlerini, kuzuların arasında oynarken onların sıyah-beyaz baş-larından, hele sımsiyah gözleri-nin, gözlerinin yüzüne sürdüke sö-yüyor, öpüyor ve seviyor, onlara "ko oynu" oynuyor, ve yerlerde dönüp dönüp kalıyor.

Küçük Mazlum'un yaşamı bu şekilde ayları, mevsimleri, yılları üst üste yığıyor. Yıdan yıla de-ğışen zozanlar, ayrı ayrı köylerde sürdüren iş yaşamı, küçükük, küçükük odalar, harman yerleri ve simalar, simalar... Genç, ihtiyar, çocuk, kadın simalar, yeri, kötü-ler, korkaklar, cesurlar, kurnazlar, zavallılar. Ve küçükün çöküklu-ğünü böyle yaşıyor.

Ama O, on üç yaşına doğru a-dım adım böyölüyor, bir sevda i-cine işliyor deli dolu... Çoşkun-taşkın bir kara sevda oluyordu bu her geçen gün; GERİLLALAR!

Kendi evinde, çevresinde, gitti-ği her yerde birtakim silahlı adam-lardan bahsediliyordu. Radyolar, televizyonlar, gazeteler her gün bu silahlı adamları anlatıyor, haber veriyor. Kah şu ve ya bu eylemi yapmışlar, kah onların şahadet o-laylarını, kah filan yerde yaptıkları çalısmayı, kah filan şey yapacak-larını...

Her gün yeni bir soru oluşuyor-du küçük yastaki büyük zihninde. Sorular yığıldıkça yığılıyordu. Ve o, gerillalar hakkındaki bu soruları enine boyuna herkeşe yöneltiyordu. Kapsamlı, doyurucu cevaplar al-madığında peşini bırakmıyordu. Duyduka soruyor, sorduğa öğre-niyordu. Öğrendikçe daha çok

Vaadedilmiş intikam çocuğu ya da Zağroslar'da bir ceylan

atış poligonlarında, kurşunları üst üste hedefine göndermişti. Sadece Siminofu değil, daha başka başka silahları da öğrenmişti. Ve her birisinin küçük bir altısı olmuştu.

Evde üretile katliyordu. Yaşına göre tabii. Berxwandi. Aile-nin denetiminde, kuzularına canı gibi bakıyordu. Öyle ya, onlar da sevimli yaratıklar değiller miydi? Tıpkı kendisi gibi de küçükük...

Ayrıca onlar ailenin geçim araçla-rydı. İyi bakılmıyalıydı. Berxwan İhsan'da sorumluğu bilinci böyle oluşuyordu. Yaşama karşı, insan eylemine karşı sorumluluk tutkusu böyle geliyordu.

Her sabah, tan vaktinde kırmızı

kırmızı güneş ışınlarıyla beraber yola çıkıyordu. Annesinin özenle hazırladığı ekmeğe heybesi koltu-ğuna alınıyordu. İşlemeli tuz ke-sesini ise boyuna asıyordu. Ve kuzucaklarını önüne katarak "er, er" diyor, cevaz ağcından ya-pılma şahane bir kavaladan çıkar-gibi, oince, tiz sesle, ama sağlam ve uzun haykırıyordu, ve şiddetli!

Serhad yoresinin yayılları meş-hurdur. Uçsuz-bucaksız zozan-lardır. Otları boyludur, zengindir, verimlidir. Berxwan İhsan zo-man remalından fazla uzaklaşma-dan hem bu zengin zozanlarda kuzucaklarını otlattı ve onları tıkabasa doyuruyor, hem de onlar-lı hayatının en güzel anlarını yaşı-yor. Kendisi gibi küçükük bu kuzulara oynuyor, oynuyor, oynuyor. Küçük kara başını, kara kara gözlerini, kuzuların arasında oynarken onların sıyah-beyaz baş-larından, hele sımsiyah gözleri-nin, gözlerinin yüzüne sürdüke sö-yüyor, öpüyor ve seviyor, onlara "ko oynu" oynuyor, ve yerlerde dönüp dönüp kalıyor.

Küçük Mazlum'un yaşamı bu şekilde ayları, mevsimleri, yılları üst üste yığıyor. Yıdan yıla de-ğışen zozanlar, ayrı ayrı köylerde sürdüren iş yaşamı, küçükük, küçükük odalar, harman yerleri ve simalar, simalar... Genç, ihtiyar, çocuk, kadın simalar, yeri, kötü-ler, korkaklar, cesurlar, kurnazlar, zavallılar. Ve küçükün çöküklu-ğünü böyle yaşıyor.

Ama O, on üç yaşına doğru a-dım adım böyölüyor, bir sevda i-cine işliyor deli dolu... Çoşkun-taşkın bir kara sevda oluyordu bu her geçen gün; GERİLLALAR!

Kendi evinde, çevresinde, gitti-ği her yerde birtakim silahlı adam-lardan bahsediliyordu. Radyolar, televizyonlar, gazeteler her gün bu silahlı adamları anlatıyor, haber veriyor. Kah şu ve ya bu eylemi yapmışlar, kah onların şahadet o-laylarını, kah filan yerde yaptıkları çalısmayı, kah filan şey yapacak-larını...



suruyor ve böylece gerillaları iyi-deniliyor tanıyor. İşte her tanidik-a o sevda içine derinden derine işliyor. Artık o da bir gerillaydı. Bilincinde ve hayalinde yaşayan bir küçük gerilla. Düşüncelerini, hayale-rini ve rüyalarını ıslatı eden her bu küçük gerillaydı; silah, da-ğı, eylem ve intikamı. Ama ne za-man bunlar gerçek olacaktı? Ne zaman kendisi de onlara katılıp eylemlen eyleme-kosacaktı? Çün-kü asla tatmin edilmeyen hayaller ve rüyalar artık. Nihayet beklenen gün geldi. Yıl 1987. Temmuz ayı, Mazlum 13 yaşında. İğdir'daki bir gerilla grubu evlerine geldi. Vasev-dasiyalı ilk karşılaşma böyle olmuş-tu. Hayali aşk gerçek olmuştu artık. Yüreği kor kor dağlamıştı artık. Artık onun kim tutulubirdi; kesin onlarla gidecekti! Daha neyi bek-layecaktı ki? Onlar, yani gerillalar Kürt halkının tarihsel intikamını almak için yola çıkmamışlar mıydı? Ve kendisi de Agri'nin vaadedilmiş intikam çocuğu değil miydi? Onlar silahla yaşayan, silahla yatan ve silahlı olan insanlar değiller miydi? Ve kendisi de buna kavusmak için yaşamıyordu mu?

Geceylin gerilla birliğıyle an-laştı, ailesinden gizli.

"Ben de sizle gideceğim. Gö-türmez misiniz?"

Birliğin sorumlusu biraz şaşır-dı; biraz da inançsız.

"Sen mi?"

"Evet."

"Nasıl olur? Yani..."

"Ne yani?"

"Yani babamın annenin haberi var mı?"

"Yok! Ne olmuş? Olmazsa gö-türmeyecek misiniz? Ama ben gel-mek istiyorum. Mutlaka geleceğim. Ama mutlaka..."

"Madem kararlarsın, biz seni an-gellemeyiz. Aksine seni götür-mek bizim görevimizdir."

"Sakin eve söyleyemeyin. Hiçbi-rinin haberi olmasın e mi?"

Gece buluşmak üzere, gerilla-lara bir randevu notası verdi. Aile-si durumundan biraz şüphelen-mişti. Brakmak istemiyordu O'n-u. En sevilen oğullarıydı. Yaşı daha çok küçükü. Ve bu yolun sonunda ölüm vardı. Ne de olsa dar aile çocukları konuşuyordu. Bu nedenle O'nun biraz sıkıştırdılar. Tembih et-tiler. Tekinde bulundular. Ama İhsan kararlıydı. Zeka ve yunaklığı zıvreye çıktı. O an, Ailesinin ken-disini geceyelin denetleyeceğini, yatağını sık sık kontrol edeceğini biliyordu. Onları aldatmanın ya da yontemini düşünmeye başlamıştı. Ni-tekim bakıldığında zeka parıltısı fazla gecikmedi.

Kuzularının yanında yatarken,

randevu saatine yakın bir zamanda kalktı. Hızla yattığı çoban keçesinin içine ekmeğe torbasını, alıcına bir-iki ağaç ve sağda solda bulduğu diğer eşyaları koydu. İlyce de ka-pattı. Ve hemen oradan uzaklaştı. İri taşlardan yapılmış alçak duvarı çevik bir hareketle atlayarak koş-maya başladı. Bütün gücünü ko-suyordu. Henüz yeni açılmış inecik keçi yolu gecenin kasvetli ka-ranlığına bıkak gibi yararık. O'n-u, karşıda bütün heybetiyle duran bu dünyaya götürüyordu. Koca bir ağaç kütlesi gibi yanıp yanıp dönen küt dnyalı. Gittikçe hızlanıyordu. Küçük bir hacme sıkıştırmış yü-reği hızlı hızlı inip kalıyordu.

Bu esnada ailesi tedirginlik içinde kide bir gelip çoban keçesine bakıyordu. Ama her baktığında şışkin çoban keçesinin içinde O'nun uyuduğunu zannederek, bu kontrolün verdiği hafif ve geçici bir rahatlıkla tekrar eve dönüyordu.

İhsan randevu noktasına yetmişti. Nefes nefeseydi. Kesik kesik nefes-ler, ılık, kısa kısa. Bazen de derin ve uzun. Sevinçten kabına sığmı-yordu. Ama o da ne? Hiç kimscek-ler yoktu! "Her halde işler çıktı. Bu nedenle oturup bekleyelim onları" diye içinden geçirdi. Ve pürüzlü, gıcık kayanın sol kenarına itti.

Epey zaman geçti. Ama bir türlü

ortalıktaki görünüm olmuyordu. Aya-ğış kalktı; yüzünü güneşle çevirdi.

Boş ve hüzünlü gözlerle gecenin koyu karanlığının diplerini yoldadı.

Ama nafile. Katmerli karanlıktan başka bir şey görünmüyordu. Der-in bir göğüş değildi. Gözleri hafif buğulandı. Buğulardan süzülen baskıları yalındı. Ama bulank. Çok da öfkeli. "Ben aldattınız bil Bana ihanet ettiniz. Ben çocuk muyum? Siz böyle mi halkı kurtaracağınız?" diye yüksek sesle kendine kendine söylendi. "Simdi ben ne yap-a-caksınız? Evde gidemem artı" diye üzüntüyle düşündü. Ama vazgeç-medi. Kendisine şok vermiş olan-ları aramaya karar verdi. Ve yola düştü.

Acil bir işleri çıkmış olan gerilla-lar çok gecikmiş de olsalar randevu yetmişem için adeta koşuyor-lardı. İhsan da tesadüfen tam aynı patkayla girmişti. Karşısın bir sü-ra yir grubu gibi gelenleri biraz uzak-tan farketmişti. "İşte onlar. Kendi-lerine bir oyun oynayalım da görsünler bakalım" diye düşündü.

Ve hemen yolun kenarındaki kaya-lıklara atlandı. Elinde tıfak tutu-yorla aynı gibi yaparak kayanın üstü-ne uzandı. Gerillalar tam önüne geldiklerinde bağırdı:

"Yakaladım sizi, teslim olun!"

Şak şak... Şak şak...

Herkes bir anda silahına dav-

ranmıştı. Fakat aynı karşılıklı birlik komutanı da hemen inişiyatı koyarak var gücüyle başıyaya başladı:

"Durun! Durun!"

Bu sırada İhsan da mevzisinde doğruldu. Bütün öfkesi çoktan gitmişti. Kızgınlığın ve burukluğun yerini tam bir sevinç almıştı. Elini karnına koyuyor; kahkahalar güldürüyor. Gülmekten yüzünün her tarafı al al olmuştu. Gerillaların tümü biraz kızgındılar. Ama O'nun halini seyrettikçe, bakışlarında giderek sevecenlik koyulmuştu. Ve sonunda hepsinin yüzünü belirgin bir tebessüm sardı. Bu sırada İhsan aşağıya inerek, "Ödostik" dedi ve koşarak hepsine tek tek sarılıp kucakladı. Artık dünyada hiç kimse O'nun kadar mutlu değildi.

Küçük İhsan o günden itibaren gerçek bir gerillayı artık. Küçük gerilla. Gerillaların birisi, bu çok sevdiği yeni arkadaşına hemen edti silahını, bombalarını ve raketini verdi. Agrının vaaçedilmiş itim-kam çocuğu muradına ermiş artık. Rus mali Mirnodina eline aldığı, kırkırıkinci yüzyıla kaldiran garillalar tek tek bakı, gözetilmesini tutamadı ve silahı öptü.

Silah neredeseyse boyuna yetiyordu. Bu nedenle istemez bir güldürü tablosu ortaya çıkıyordu. Hele bir de soğuktan koronusu diye başka bir gerillanın vermiş olduğu uzuncu parka ve bunun üstüne bağladığı çift sıra Simunon raktı bu tabloyu tamamlayınca daha da sempatik oluyordu. Kendisi doğal yapsı gereği, ilköğretilmiş ve davranışlarıyla zaten son derece sempatikti. Bu nedenle küçük gerilla, gerilla birliğine, kadıtlığı günden beri sempati merkeze ve moral kaynağı olmuştu.

Bir gerilla olarak kitle için çıktığı ilk günden itibaren halkta da yoğun ilgisi kendii üstüne çekti. Bir aydan fazla bir süre, Serhad alanındaki gerilla birliğine halk içinde dolmuş. Kod ad olarak kendisi Şirin adını takmışlardı. Her gittiği evde aileler en çok kandiyle ilgileniyorlardı. Kadınlar "Şirin, Şirin" diyeş Önu şapır şapır öpüyor, gençler elini boyuna atıp seviyor, daha tecrübeli davranışları ayırtarak ise çok sevdiikleri Şirin gerillayı bir büyük güç ağırlıyor ve seherbet ediyorlardı. Ancak Şirin, kendisi böyle bir çocuk gözüyle bakmalarından ve o tarzda bir yaklaşımlar göstermelerinden son derece rahatsız oluyor ve öfkeleniyor. Buna çoğu zaman açılan karşı çıkıyordu. Örneğin bir kadın Önu:

"Üyyü kurban, Şirin. Sen ne kadar şirinsin, şekir gibisin. Sen başka sekeriyem" diyeş, küçük gerillanın yüzü kızaran yüzünü aniden öptü ve Önu'na şekir vermek istedi. Küçük gerilla yüz öfkelenmiş kadını çattı ve kadının şekir tutan elini gerilla ikerken hakim bir sesle konuştı:

"İstemiyorum. Ben çocuk değilim, tamam mı? Git önu şöşede oturan çocuğuna ver."

Bu esnada evin, köşede oturan çocuğu aniden güldü, ancak bir ses çıkardı. Bir bir çift mavi boncuk gibi gözlerini kendi eksenli etrafında çevirirken, almakta olan strafundunu dü buruna çekti. Kadını ise vazgeçmemişti. Gerillalara dönerak:

"Arkadaşlar Şirini bize vermiyor musunuz? Bize vere. 200 baş koyunum var, alın önu götürün, ama Şirini bize bırakın" dedi. Gerillalar aniden yüksek sesle güldü. Küçük gerilla ise artık kendisini tutamaz oldu. Gözlerini kısarak konuştı. Hiddetten yüzünden edota kızırmı alevler fışkırdıyordu. Hücüm eder gibi sordu:

"Sen ne diyorsun, ne? Niye, niye?"

İyice şaşırın kadın gayri ihtiyari

cevap verdi:

"Ee... Sen küçüksün de ondan...
"Hayir, ben küçük falan değilim. Öglunu gerilla yapacağına, sen kalıp savaşa katılacağına bir de beni çekmek istiyorsun. Beni de evine oturtmak istiyorsun öyle mi?"

Bu saldırı karşısında kadın aniden irkildi, ama kendisini cabuk toparladı. Ve net bir tebessümle gerillalara destek isteyen bakışlarıyla yöneldi. Gerillaların sorumusu ise aniden ciddileşerek:

"Hayir olmaz! Böyle şey konuşulur mu hiç? O bir yadıradır, O partisinin bir değeridir. Böyle bir şeyi bir daha söylemeyin" diye tepkisini dile getirdi.

Yine güneşli bir gün. Hava yapışkan; ılık edata. Serbete doğru bir sünger parçası gibi. Şirin Gerillanın grubu dağılmış bir alanda yürüyor, ağır ağır. Biraz da dalgın. Aniden karışık dereden helikopter sesi geldi. Sesle birlikte kendisi de. Havada duran kocaman bir demir parçası. Homurtusu. Pervanesi. Ve azameti. Cınarlar gibi. Gerillalar hemen kendilerini yere attılar. Otları içinde neredeseyse kaybolmuşlardı. Hem de tamamen. Yanız bir fışkırtı duyuldu; mekanizma sesi. Heyecanlı. Ve sessiz bekleyiş. Helikopter bütün gürtülüleriyle üstlerinden uçtu. Biraz uzaklaştığı ki, komutan hemen kalktı ve sordu:

"Kim mermi ağzına verdi? Sorarken gördü Şirin Gerilla ya takıldı. Yerde sırtüstü uzandı. Silahının namıslu havaya çevrilmişti. Öyle atış pozisyonunda kabazayı sıkıca kavramıştı. İlalet parmağı tam tetiğin üstünde. Komutanın sorusu üzerine Şirin Gerilla pozisyonunu bozdu, bir taraftan da cevap verdi:

"Ben."

"Ne yapacaktın böyle Şirin yoldaş?"

"Ne mi yapacaktın? Çatışacak-tım."

Öteki biraz da merakla:

"Nasıl çatışacaktın?"

"Nasıl olacak? Hep söföf tarafları nıgan tutuyordum. Önu vuracaktım. Vallahi emir gelseydi keşin vururdum."

Komutan gülerak karşılık verdi:

"Önu söföf denmez. Pilot denir tamam mı? Pil-ot..."

"İste söföf olsun, iste pilot vururdum önu. Kesin vururdum."

Eylül ayında kamak geldiğinde etrafa aniden yeni bir hava yayıldı. Sıcak bir hava; harekelti de. Herkes birbirine müjde veriyordu sanki:

"Ne, ne? Ne var?"

"Yeni bir arkadaş gelmiş!"

"Ee ne olmuş yahu?"

"Öyle deme. Çok genç bir arkadaş. Silahı o kadar seviyor ki..."

"Deme."

Bu merak ve ilgiyle herkeşin muftakta Önu beklemeye başladı, heyecanlı. Garip bir heyecan. Neyse ki garip heyecan az sonra son buldu. Geldiği gibi önüne gelmiş ve tutukluya MG-3 nöbetine çıkmıştı. Bu nedenle biraz gecikmeli olarak kayalarların arasında murtuşa süzülür. Biraz uzakta durdu. Bütün gözler Önu dikildi. Doğuşa, harekelti ve sevecen. Şirin o anki hali ise hiçbir zaman unutulmazdı. İki tarlıfış bir şeylerle dolu olup taşıyordu. Sevinç, gurur, iltibar, sevgi, mutluluk, karmakarışık bir şeydi bu. Olduğu yerde çakılmışı. Hiçbir şey düşünmüyordu o an. Sadece basıyordu. Yüzündeki belli belirsiz bir tebessümün duldası altındaki kapakları gözlerinden yayılan bakışları yabancydı. Yabancı yabancı bakıyordu. Az sonra bir rüyaadan uyanır gibi silindi. Ve herkeşle tokalaşmaya-tanışmaya başladı. Gayet sağlam adamlarla ve diğeryürüdü. Elleri yan taraflara açıldı. Bir nevi kartal yürüyüşüydü. Dipdirdi, her taraftan enerji fışkıran bir yürü-



En önde İhsan ÇIRKAN (solda) ve Osman SARIKUS (sağda) yoldaşlar bir mola esnasında...

yüş. O kadar canlı, o kadar coşkulu; zaten yürüyüşü hep böyleydi. Kabinayı sığmayan bir coşku ve enerji küllüğüne bu yürüyüş. Hızlı, sert, ve emniyetli O'nun yürüyüşü körpe bir arap tayının koşusuna benzerdi. Yürüklen iyice belli oluyordu ki; coşuklukla olgunluk arasında bir çeşitlilik vardı. Herkes etrafını sardı. Sorular, tartışmalar, konuşmalar, gülmeler!

"Adın ne yoldaş?"

"Şirini."

Gerillalar bir an sustu. Hepsini birbirine baktı. Bakışları açık açık anlamıyordu. Sonra içlerinden biri bakışlarla yapılan anlaşmayı söze döktü.

"Adın Şirin Mazlum olsun. Olmaz mı? Mazlum yoldaş büyük bir önderdir."

Şirin biraz duraksadı. Niye kabul etmesin ki. Tam da amaçlarına uygun değil miydi?

"Elbette olur, hem çok sevin-dim buna."

"Peki Mazlum yoldaş, sen neyi çok seviyorsun?"

"Silah! Ben silahı çok seviyorum" dedi heyecanlı ve tereddütlü ekledi:

"Bana bir kışe verin. Kışe çok seviyorum. Ne kadar iyi olur."

Ve hemen Kalınsofok taşıyan gerillaların etrafında dönmeye başladı. Kışe sürdükten birini gürttü:

Ve gürttüldü gerillanın Sovyet modeli Kalınsofokuna koluna taktı. Şöyle bir silaha baktı. Sonra gerillalara. Bir daha silaha. Bir daha gerillalara. Bir daha bir daha. Gözleri sevince boğulmuştu. Mutluluk kanı duracak gibiydi. Dolgun yüzü habire kırmızılaşıyordu.

Ama bununla yetinmedi. Birkaç gün sonra başka bir gerilla ile silah değiştiğini istedi. Son derece ısrarlıydı:

"Silahları değiştirilrim."

"Neye?"

"Seninki kırmızı. Bak şarjörü kırkırırmı. Ayrıca raktın da."

"Ee, ne farkeder, kışe de silahı-
"Olunt Ben kırmızı rengi çok seviyorum. Her şeyimi kırmızı olsun istiyorum."

"Peki olur! Çimsit arkadaşta-
izin almak lazım!"

Mazlum hemen komutan Çimşit'in yanına koştu. İsteği kabul edilince kırmızı şarjörü Kalınsofokuna omuzuna astı. Kırmızı raktı da il-yice beline oturttu. Gömleği ise zaten kırmızıydı. Ve yüzündeki parlak kırmızı ışınlardan şaşanak gibiydi. İşte böyle kırmızılar içinde Mazlum, bir ates yumağı gibiydi. Kırmızı, Kürt rengiydi. Kırmızı sosyalizmi. Kırmızı kan, kırmızı ateş, kırmızı savaş! Kırmızı dayanılmaz siccaklıtı. Ve Küçük Mazlum bunların toplamı, bunların yumağıydı. O ateşli O savışı O kandi, candi O sımaıcak bir Kürt çocuğuydu. Sıcaklığı, gerillanın dondurucu bir Ocak gecesinde, matrelerce kârı yarararak bir mağazaya uluşup kocaman bir ateş etrafında ısınması gibiydi.

Bir süre sonra Kürdistan kadi-

nının yığıltık ve fedakarlığının tanınan isimlerinden bayan partizan Sultan YAVUZ, Küçük Mazlum'a, birkaç yeni gerillayla birlikte siyasi eğitim dersleri vermeye başladı. İlk ders Kürdistan tarihile başladı.

Sultan YAVUZ, tam bir disiplin içinde derslerini veriyordu. Küçük Mazlum'un aytırdığı zekası hemen dikkatleri çekti. Yaşına-başına göre dersleri çok mükemmel veriyordu. Can kulağıyla dinliyor, candan tartışıyor, candan çıkıyordu. Kamptaki herkes Önu bu zekasına gıptıyla bakıyordu. Hayretle, merakla, ilgiyle. Bu nedenle ki Sultan YAVUZ sık sık bu durumu sohbet konusu yapıyordu:

"Ben edata akıl erdiremiyorum. Bu yaşa göre çok ileri bir zeka. Çok da seçkin bir sorumluluk duygusu var. Çok çalıyor. Acaba bu küçük yaştaki bunlar kendisine nasıl bu kadar ileri..."

"Taşdığı öden, yurtseverliğindenir derlerdi! Ayrıca yaşına göre geniş ve zengin bir hayat tecrübesi var. Ateş gibi, gürmüyor musun?"

"Ama ne olursa olsun, insan edata anlam veremiyor bu zekaya. Yorum getirmeyi kolay kolay..."

Bir sohbet gecesinin kampsı serinliği. Dar vadideki kampın üzerine karankan yeni yeni iniyor. Diğ-yamaçta kızılların yapılmış gerilla haymatları. Apartman dairesi gibi kat kat. Her birinin üstünü palamut ağaçlarının dalları kapatmış. Yeşil yeşil kubbeler. Bu üstteki küçük haymatda Küçük Mazlum tek başına oturuyordu. Korkunç bıkelyo, korkunç kızgındı. Hiç diye gülmüyordu. Gözlericakmak çakmaktı. Son derece çatı kaşlarının altında kurulan bakışları, bir fark-rika gürtülüyle akan derenin köpküğü suları arasındakı inı kaya parçalarını delip delip geçiyordu. Çok sert ve bombos bakışlar. Öfkelerin gören iki yönelti yoldaş yanına yaklaşı. Öfkesine dayanılmaz. Öfkesi Mahsum KORKMAZ emri gibiydi. Bütün Ağıt Komutanın M-16'sının otomatik bağlanmış kurşun ateşledi sanki!

"Ne var Mazlum yoldaş? Niye böyle öfkelsin?"

"Niye cevap vermiyorsun yoldaş? Ne varsa söyle çözmeye çalışalım."

Küçük Mazlum'un yine çıkmadı. İki yoldaş Önu konuşturma için yarım saatte yanına uğraştı. Kurnaz ve zeki bakışları, "Bir şey yok" diyor, "Bir şey yok". Ve konuşmuyordu. Küçük Mazlum'un inadı tutmuştu bir defa. Bu inat tutulmaya görsündü. Önu'nun inadı Zalmuğa Rüstem'in inadından ten-disiydi. Kürt inadı. Gururu boğazını düğmülmüyordu. Ve söyleyeceği şey-yelini vermiyordu. Çünkü Mazlum'daki gurur, Godher'in gururulla atbaşı gidiyordu. Neyse ki zorlu ve uzun bir mücadeleden sonra Önu konuşturabildi.

"Ben hain miyim ha, ben hain miyim? İnsan arkadaşının hain gör-mü diye bas bas bağırarak konuşt. Konuşurken her tarafın-

dan alev fışkırdıyordu yine. Kaşları, çapraz duran bir çift kama gibiydi. Gözleri iyice kışıl. Dudaklarının ucunda etrafa habire tükürük parçacıkları saçılıyor. Bıçımı burun-nun biraz büyükçe olan boğukları, peşpeşe sılıp boğalıyordu. Başını şiddetle sallıyordu. Sanki Harran düğünde kırmızı bir at şaha kalkmış kışırıyordu.

"Ne olmuş? Kim demiş sen hainsin?"

"Öyle tabii! Kimin silaşı alınır? Hainlerin! Benim de raktımı ve silahımı alıp götürdüler. Bu nasıl olur, ha nasıl olur? Ben buraya savaşmak için geldim. Ben hain değilim!"

Meğer, baş gerillalar disiplin kurallarına aykırı bir davranışta bulunduğuyse gerekcesizle Önu'nun sila-
hını ve raktını habersizce alıp götürmüşler.

3 gerilla yeni bir kamp yeri bulmak için keşfe çıktıklarında Küçük Mazlum'u da yanlarına aldılar. Fakat Önu keşfe çıktıklarını söylemediler.

"Nereye gidiyoruz?"

"Hiç şöyle biraz döleşelim. Gezmeyelim."

Ancak biraz gittikten sonra Küçük Mazlum'un kurnaz bir gülmü-seme tuttu. Gözlerinden aniden bir zeka parıltısı payda oldu. Bu, gerillaların da gözünden kaçmadı:

"Ne var Mazlum yoldaş? Sana bir şeyler oldu?"

"Aynı aynı! Benden saklıyorsun. Ne gezintisi, kız keşfe gidi-yoruz. Tamam kural gereği söyle-meyebilirsin. Ama bu kadar da acemice olmaz ki..."

Bu sözler üzerine gerillalar edota şoke oldular. Ancak kendii düşün ağlamadı. Çünkü kendileri de iyi biliyorlardı ki, Küçük Mazlum askeri konulardan, silah ve el bomba-larından, keşif, konuşlanma ve benzerlerinden iyi anlıyorlardı. Sutan YAVUZ'un verdiği siyasi eğit-timden en yüksek puanı aldığı gibi, silah sökme ve hedefe kurşun atma yarışmasında da kalabalık bir gerilla grubu içinde birinci gelmişti. Henüz kampa ilk geldiğinde yapı-lan bir atışta ilk bir isabet vermuştur.

Nitekim bu keşif esnasında da Küçük Mazlum'ın yeteneğini gözledi. Arazinin yapısını dikkatle izliyor ve gerçekten de kamp yeri ve depo, sığınak için bir çok açdan uygun noktaları atışla tesbit ede-cek hemer den atıyordu. Heye-canla, mutlu mutlu.

"Heh işte burası daha uygun. Çok kamufle! Sorunu da fazla yok."

Küçük keşif grubu biraz daha gitti. O da ne? Bir ayı; koca, boz, ağaçların arasında durmuş gerilla-lara kötü kötü bakıyor. Gerillalar aniden duraksadı. İrkildiler. Gayri ihtiyari biraz geriye çekildiler. Küçük Mazlum'un gözleri parlattı. İyice ecildi. El silahı gitti. Yavaşça gizlice avının üzerine atlamaya hazır bir panter gibi vücudunun tüm ağırlığını her iki ayağı üzerine boğalttı. Bu sırada boz ayı ırtın dönüp kaçmaya başladı. Ve Küçük Mazlum panter gibi ayaklan üzerinde yayanlara sıçradı. Öndükde büyükçe kuyruk ayağlayarak aştı. A-larken mermiyi namılaya sürdü. Ve ateş...

Örüntüldü bir bağırtı koptu. Hayvan yaralanmıştı ve bu korku-lu ağaçlar arasında daha hızlı kaç-maya başladı. Küçük Mazlum peşini bırakmadı, sağlam ve çevik adamlarla edata kanguru gibi havayın peşinden koşuyordu. Bir da-ha, bir daha ateş etti. Ama sıkı orman tam bir engeldi. Hayvan ağaçların arasında kayboldu. Küçük Mazlum'un al al olmuş yüzün-den terler kıl ışılamış akıyordu.

"Allahş, kurtardın yine" diye kendi kendine söylüyordu. Gerillaların ise ağız açıkta kalmıştı.

Devrimci-demokratik kamuoyuna, dünya ilerci insanlığına ve yurtsever halkımıza

Cezaevlerinde direnişimizi doğuran, kazanılan haklarımızın işkence ve kanla elimizden alınmak istenmesidir

12 Eylül'le uygulanan baskı ve zor politikaların ikinden sonuncusuna, geçmişten günümüze dek çeşitli düzey ve biçimlerde cezaevlerinde uygulanarak, savaş tutsakları üzerinde sürekli uygulanan ypratma, yok etme, teslim alma, kişisizleştirme politikalarıyla onların insanlık suçu işlemeye itildiği bilinmektedir.

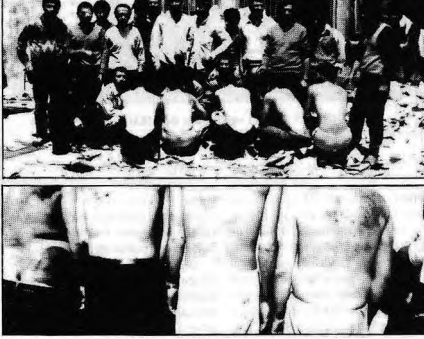
Her baskının direnişi, direnişin baskıyı yarattığı gerçekliği cezaevleri için daha da geçerli olsa gerek. "Direnmek yaşamaktır" şiarını bayraklaştırarak direnen savaş tutsaklarının direnişi Diyarbakır'da **Mazlum, Kemal ve Hayri'nin** ölümsüzleşmesiyle boyutlandı; daha da genişledi. Her alanda buldu. Daha sonra Türkiye cezaevlerinde **Abdullah, Haydar, M. Fatih ve Hasan**'ların ölüm orucu eylemleriyle Türkiye ve Kürdistan halklarının direnişi birbirini selamlayarak kucaklaştı. Baskıya karşı direnişin olmadığı; daha da kızıştı.

Diyarbakır cezaevinde Şubat 1988 direnişinde **M. Emin YAVUZ** yoldaşın şehit düşmesiyle sömürgeçlerin büyük yenilgisi oldu. Bu direniş sonucu, sömürgeçlerin yetkili ağzından Kürte savunmaları yapılmasını ve Kürte konuşulmasını kabul etmek zorunda kaldılar. Bu, Kürdistan'ın varlığı ve onun sömürge olduğunun bir ispatı oldu. Fakat sömürgeçler buna fazla tahammül edemedi, edemedi de. Bu sefer daha da sinsi biçimde **Özel Harp Dairesi'nin** uygulanan "özel savaş" uygulamalarını cezaevlerinde boyutlandırdı. Kürdistan'da uyguladığı sürgünleri "meccurisi usul" yasasını tutuklular üzerinde denerdi. Bu yasaya tarihte olduğu gibi, direnişi dağıtarak bastırmayı amaçlıyordu. Adeta bir gerilla birliği çembere alan faşist order sürsünün gerillayı bir elmayi dillimlere bölmeye gibi, "parçala böl ve imha et" taktiği olan "DISKI" parçalamaya taktiğini götürdü.

Nitekim, Diyarbakır direnişlerini Eskişehir, Çankale, Bursa, Aydın vb. alanlara sürgün etti. Ancak yanıltmıyordu. Direniş ateşi sönmeyi, tersine daha da büyüdü. Hem de Türkiye cezaevlerinde de Kürdistanlı ve Türkiyeli devrimciler omuz omuza, Bu sefer, enternasionalizm ve halklarımızın kardeşliği dile geliyordu. Faşizme karşı halklarımızın net tepsi, Direniş Cephesi'yd. Dile gelen, objektif gerçeklik buydu. Bunu sömürgeci faşist güçler hazmedemiyorlardı; direnişin karşı yeni gelençler piyasaya sürdüler.

1 Ağustos Genelgesiyle biz tutuklu ve hükümlülere hava görün- lüğe vaktine; bakanı inanca yaşamın olanağının yakalamak için açık grev, ölüm orucu eylemlerine gittik; kazandığımız haklarımızı yönelik her türlü uygulamalara karşı koyduk. Bu eylemlerimizin haklılığı ve kamuoyunda kazandığı destek sonucu, yönetim geri adım atmak zorunda kaldı. Ancak idarenin e ve baskılar çok sinsi yöntemlerle, entrikalarla, çeşitli bahanelerle varlığını sürdürmeye devam etti. Kanla kazanılmış haklarımızı adım adım gasp edilmeye çalışıldı, çalışılıyor.

Toplumsal çürümüşlüğü, "A- dale" Bakanlığın ve cezaevi yöneticilerinin direnişimiz karşısındaki cehaletini ve belirgin göster- gesi oldu işkence. Cezaevi yöneti-



cilerinin keyfi uygulamaları, "Adalet" Bakanlığının kazanılmış haklarımızı yönelik gaspı, tutumları, kısaca, işkence ve hak kısıtlamalarıyla gerçeğe yansıtıyor direnişlerimizin anası oldu. Bu durum yıllardır böyle süregelen mektirdi.

Yeni yakalanan bir grup PKK'lı olarak 16.11.1988 tarihinde Sağ- malcılar 2. Özel Tıp Cezaevine konulduğumuzdan bu yana bu tür uygulamalara çokta tanık olduk. Buna karşı, birçok direniş sergiledik. İşte bunlardan bazıları: İlk cezaevine geldiğimiziz 1 Ağustos Genelgesi'ne karşı Diyarbakır Cezaevinin başını çekti açık grevi direniş, ölüm orucu Türkiye'de de tüm cezaevlerinde sarıştı. Sağmalcılar 2. Özel Tıp Cezaevindeki tutuklu ve hükümlüler de açık grevini verdiler. Yeni gelen bizler (11 kişi) tek kişilik, pislik dolu, yataksız hücrelere kapatıldık. Biz de açık grevine hemen katıldık. Bizden bir yıl önce yakalanmış olan altı arkadaşımızın dörtü Diyarbakır'da ölüm orucunda bulunan arkadaşlarımızın direnişlerini desteklemek ve aynı talepler için ölüm orucu eylemine başlamışlardı. Dayatma hücreleri sonucu bir hafta sonra hücrelerden çıkartılarak arkadaşlarımızın bulunduğu H-Blok'a yerleştirildik. Sürekli açık grevi eylemimiz kışıl hıslar ile edilecek 20. gününde sonlandı. Bizlerin ölüm orucu eylemi ise sürüyordu. Ancak Diyarbakır'da eylemin sonuçlanmasyla birlikte bizim de ölüm orucu eylemimiz 25. gününde son buldu.

Aralık ayının sonlarında (28 Aralık) cezaevinde bir tünelin ortaya çıkması bahane edilerek tüm tutuklu ve hükümlüler ist katarla götürüldü ve koğu kapları üzerimize kilitlendi. Tüm haklarımız (Avukat görüşme, ziyaret, havalan- dırma vb.) elimizden alındı, yit- yiterek dahi verildi. Marmara Üze- rine koğuşlardan dışarı, koridorla çıktık. Askerlerin her tarafa dola- rması üzerine, kendimizi savunmak amacıyla koridor kapısına barikat- kımız kurduk. Nedeni ise 28 Aralık akşamı üst katlara yerleştir- liren askerlerin; cop ve gaz bom- balarıyla saldırarak birçok arkadaşımızı yaralaması olmaları ve sal- dırlarının sürdürmeleri'yd. İdarenin temsilcileriyle görüşmeye kabul etmemesi üzerine sayım da ver- medik. Barikat ve sayım vermede eylemimiz 23 gün sürdü. İdareye yapılan anlaşma sonucu eylem- miz son buldu. Ancak yitibası e- çik ziyaretimiz elimizden alınmış, havalandırma süremiz iki saate

indirilmişti. Havalandırma süresini fiili eylemlerimizle önce dört sonra altı saate çıkarabildik.

3 Nisan 1989'da tutukluların ve mahkemeleri süren bazı arkadaşlarımızın sevklerinin yapıldığı bildirildi. Bunlardan 6'sı bizim dava- dan yaralanan arkadaşlardı. Kararları kesinleşmiş, tutuklu olan bu arkadaşlarımız sevk edilmesi TC'nin kendi koyduğu yasaları tanımladığının bir başka örneği- ydi. Blok açılması karşılığında sevkleri çıktı, diğer bloklar da aynı tavrı içine oldular.

İnfazcı kapıya dayanmış, sevk çıkılan arkadaşlarımızın sevk çıkmasını istiyordu. Sevk arabaları kapı önünde bekliyordu. İnfazcıya sevkini yasadığı olduğunu ve durdurul- masını talep ettiğimiz söyledik. İdare, Bakanlığın emri olduğunu, yapacakları bir şeyin olmadığını söylüyor, bizi sevk arkadaşlarımızı veremeyeceğini söylüyordu. Kısa bir süre sonra Binbaşı eli coplu askerlerle blok kapısına dayandı. Zorla arkadaşlarımızı almaya çalış- tılar. Karşılıklı çekişmeler başladı. Sloganlar atarak, askerlere yönelik Kürte alıştırma yaptık. Binbaşı daha da hırslılaş, saldırı emri verdi; direndik. Kararlılığımız gör- rüp arkadaşlarımızı almayınca saldırıyı durdurdular. Bu saldırıda bazı askerlerin ellerindeki copları aldılar. Bu coplar suç delili olarak mahkemeye verilmisti. Aynı şekil- de kurduğumuz barikati da aşma- yına askerleri geri çekip soru- ru görüşmelerle çözmeye yendi- ler. O gün barikatımız kalırdı, sayım vermedik, idarenin temsilci- lerimize yaptıkları görüşme sonucu, mahkemeleri süren arkadaşların sevkini durdurdu ve bundan böyle tutukluların sevkini yapma- mızla, sevklerin önceden bildiril- meğine dair söz aldı. Hükümlü olanların bile sevk çıkarmasını- na rağmen tutuklu olan bizim arkadaşlarımızın sevkini çıkması dikkat çekiciydi. Anlaşma sonucu bu arkadaşlarımızın Kanakkale Ceza- evine sevk edildi. Sonradan öğrendiğimiz göre, Müdür Özen Korkmaz Bakanlığın özel olarak PKK'lıların sevkini talep ediyor, Bakanlık da onaylıyor. Çünkü PKK'lıların direnişçi kimliği Özen Korkmaz'ı korkutuyordu; "PKK'lı- ler ıflah olmaz" diyordu.

Evet, sömürgeçlerin korktuğu başlarına gelmişti. Kürdistan ve Türkiye'yi saran PKK "hayaleti" İstanbul Cezaevine de taşmıştı. Korkuyorlardı; çünkü **Mazlum DOĞAN**'ın öğrencileri, Komutan **Kemal PİR**'in askerleri'ydı kar-

şılardındakiler. Ülkenizin dört bir yanında süren gerilla mücadelesi ile cezaevlerindeki direniş birbirini kucaklamıştı. Ve mücadele Türkiye'nin metropol kentlerinde de yankısını bulmuş, sömürgeçlerin kendilerini rahat hissettikleri ceza- evlerine taşmıştı. Artık hiçbir işken- ced, insanlık düşmanı, ARG'nin intikam namıdırından kurtula- mırdı. Gestoapo Esat Oktay Yildı- ran'ın sonu gözler önündeydi. Üst- telik bu tutuklular E. Oktay dava- sindan tutuklanmışlardı; Özen Korkmaz nasıl korkmamış? Ceza- vi kapısında ilk adımıymız attığımızda işkenceci faşist Özen Kork- maz, "Bunlar gerçek PKK'lı" diye- rek korkusunu dide getiriyor, gardi- yanlara "Bunlara iyi bakın" emrini veriyordu. Bu korku ve cehaletin- in ürünü insanlığın uygulamaları- nın animsalarak, keyfi şekilde bir hafta süresince, pislik içinde, yataksız, soğuk, fare dolu hücrelere kilitlenmiş insanlamlama gelmişti. Ama korkunun acele faydası yoktu. Bir söz vardı; "Sakınan gözde çöp batır." Tüm işkenceci, faşistler bilsin ki, er-geç yaptıkları hesap- ı soru askandır. Biz savaş tutsakları direniş şehitlerimizin yanında yü- zümüzü öğrenciler. Bizlerde insanlık onuru, işkenceyi yemmiştir; ye- necekleri her zaman!

Baskı ve direniş bitirmeyi Sağ- malcılar'da. Her türlü baskı ve terörle karşı direnişimiz cehaletle- tiriyordu sömürgeci faşist idareyi. 1 Mayıs'ta İstanbul'da polis tarafından **M. Akif DALCI**'nın katilinde- sinin protesto için cezaevi gene- linden ilk günlük açığı grevine gi- dildi. Şeker Bayramı yaklaşıyordu. Bakanlık cezaevlerinde 3 günlük açığı ziyaret yapılabilecek kamuoyu- na duyurmuştu. Ama temsilcilerimiz idareye yaptığı görüşme sonucunda yine keyfi bir uygulamayla karşı karşıya geldiğimiziz anladık. Biz 3 gün değil, sadece bir gün açığı görüş yapabileceğimiz söylen- di. Gerçekçe iş "güvenlik". Buna karşılık öncünü dereden arkadaşlarımızın görüş alınması ve bar- berinde getirildikleri yitceklerini serbest bırakılması kabul etmek zorunda kaldılar. Ama bu bile ger- çekleşmedi. Cezaevinde yeni bir tünel açığı bahanesiyle açık görüş hakkımız gaspedildi.

Bundan sonra da gözü dönmüş sadistler, sahrade dört dönmeye ve çeşitli oyunlar, hak gaspları tezgahlamaya başladılar. Havalan- dırma, avukat görüşesi, ziyaret, hastane yasaklandı. Aradan 3-4 gün geçmesinde rağmen temsile- rimiz çağrılmış, temsilcilerimizle görüşüldü, tüm çağrılarımıza rağmen gardiyanlar bile gelmedi idareyle görüşülebilmek için fiili tav- nımla maltaya kadar çıktı. Malta askerlerle doluydu. Bu görüşümüz sonucu saldırıyı gözle almayan idare, temsilcilerimizle görüşmek zorunda kaldı. Ve bizlere "Üç gün sonra" normal koşullara dönece- ğimizi duyurdu. Bizler de Malta kapısını kapatırmayacağımızı söz- leyerek bugüne kadar kapalı tutu- lan havalandırma kapısını zorlaya- rak açtık. O gece havalandırma lar- ına matladık kaldık, olas bir operas- yona karşı hazırlık bekledik.

İdare söylemesi de artık sevkini olağınan almıştı. Sevk kararı- değildi, ama bazı taleplerimiz doğrultusunda idareyle anlaşarak gitmek amacındaydı.

Takvim sayıları 13 Mayıs 1989'u

gösteriyordu. Hemen 100 metre ötemizde adı tutuklu ve hükümlü- lerin bulunduğu kapalı cezaevine sevk edileceğimiz söylentileri yayı- lılmaya başladı. Bloğumuzun kor- ridorunun sonundaki duvarına ba- kan demir parmaklı pencereden karışmazdaki kapalı cezaevini ve askerlerin hareketlerini izliyorduk. Çok sayıda silahlı asker ve sevk arabaları görülmüştü; olağanüstü güvenlik önlemleri alınmıştı. Kapalı Cezaevinde bir kısım adı tutuklu başka yerlere sevk ediliyordu. Ni- tekim 14 Mayıs'a girdiğimiz gece- nin 1'inde bizlere, topluca kapalı cezaevine sevk edileceğimiz iletildi. Temsilcilerimizle idarenin yap- tığı görüşmede normal bir sevk yapılabildi, blok blok sırayla götü- rüldük. Bizler de eşyalarımızı ber- berimizde götürülebilmeyiz, gi- deceğimiz yerde normal koşullara yerleştirileceğimiz konusunda söz- ler alındı. Sırayla bloklar sevk edil- meye başlandı. Taşınacağımız yer aynı bahçenin içinde 100 metre ilerimizdeydi. Bizlere normal bir sevk izlenimi verilmeye çalışıldı. Oysa senaryo farklıydı. Bizler o- lumsız ihtimalleri düşünüyorduk değildik. Çünkü biliyorduk ki, Türk egemenlerin, en şerhif sözü bile şerhif sevdirdi.

Gece saat 1'den itibaren kele- çik olarak arabalara bindirmeye başladık. Eşyalarımız ise başka kamyonlara yükleniyordu. Bloka- rımızın koridor pencerelerinden sevk arabalarının nereye gittiklerini izle- meye çalışıyorduk. Ama arabaların kapalı cezaevi önüne kadar gittiler- inin ancak görebiliyorduk. Ve gidenlerden hiçbir işaret, haber alamıyorduk. Normal bir sevk ol- duğunu düşünmeye başlamıştık. Sabahın saat 8.30 unda sıra bizim bloğumuzda kaldı; eşyalarımız kam- yonlara yükleni; bizlerin de elleri kelepçelenecek gruplar halinde hiçbir penceresi olmayan işkiz, havaz 10 kişilik arabalara 20-30 kişi dolduruldu. Gideceğimiz yer çok kısa mesafede olduğu için soru çıkarmayı gereksiz gördük.

Ama arabalar elli metre kadar iler- ledikten sonra bizden önceki ara- baların boşaltıldığını beklediğimiz öğünence söke olduk. En önceki arabalarındaki arkadaşlar bağırarak arabalardan indirildiklerini, A- nadolu'ya sevk edileceğimizi söy- lediler. İdarenin ve Türk subaya- rının "asker sözü"nün bir kez daha şerhifliliği görülmüştü. Ve kapalı havaz, işkiz arabalarda saatler- lerce bekletildik. Güneş, arabaları kordıyordu, havazlık, susuzluk vb. bizi bunaltmış, birçok arkadaş- ınla tanışmıştı. Hele ilk arabalara binenlerin durumu daha da ağırlaş- tı. "Doktor isterim" diye bağır- dıysak da hiçbir yanı almamık. Artık başımızın carsine bakmak zorundaydık. Kelepçeleri elleri- mizden çıkardık. Arabalarda hava delikleri açmaya çalıştık, fakat ara- baların demiden olması bunu imkansız kılıyordu. Arabanın arka- rında askerlere "Kapıyı açmaz- sanız kırarak zorunda kalacağız" dedi. Yanıt almayınca kapıya yüküldük ve kapıları açtık. Asker- lere, "Subayınız çağırın; tüm ara- baların kapısını açmazsanız ara- balarından aşağı inecez" şeklinde uyardı bulunduk. Askerler arabaların sağını, solunu ve kapı ağza- rını tutmuşlardı. Subaylar kapıları açıldığını görünce, kordudan ya- nımıza yaklaşıyorlardı. Alelacele

arabalar cezaevi kapısına yanaştırdılar. Arabaların indirimeye başladılar, saat 03.00. Arabaların indirilerek cezaevi avlusuna götürülüyordu. Arabaların indirilmesi saat 05.00 dolaylarına kadar devam etti. Böylece 100 metrekil yolculuğumuz 12 saat sürdü. Bu süre zarfında onlarca arkadaşımız bayılmış, birçok fenalık geçirmişti; ve ölüme yüzme geymişliği hepimiz. Hastaneye kaldırılması gereken birçok insan vardı. Fakat ne hastaneye kaldırılın oldu, ne de doktor getirildi.

Tutuklu ve hükümlülerin tümü cezaevine alınmıyordu. Hükümlü ve hükümlülerin Anadolu (Bartın A) Cezaevine sevk edilmesi isteniyordu. Sadece tutukluları cezaevine alınacaktı. Siyasal iktidarın keyfiliğiyle bu; karaları Bakanlıkta kesinleşmişti. Bu da TC'nin yeri geldiğinde yasa tanımazlığının bir başka örneği idi. Diğer yandan insanca yapılan bir sevk değildi. Sevk yöneten sorumluluk işencek yapmak, intikam için fırsat bulmuşlardı. Bu fırsatı değerlendirerek nasıl göçme birer işencek olduklarını "kahrman mehmetsiz" kavramını "savunmasız" savunmasız sevk esirleri üzerinde göstermek ten zevk alıyorlardı.

200 dolayında hükümlü, "Sağmalcılar Kapalı Cezaevine gidecekmiş" diye aldatılmış, gidecekleri gerçek sevk yerleri gibi tutulmuş. Yukarıda belirttiğimiz işencekeler yapıldıktan sonra, "Siz Anadolu'ya (Bartın A) gidiyorsunuz" deniliyordu. Geri kalan tutukluların müşahade hücrelerine konulacağı söyleniyordu. İdare bir türlü temsilcilerimizle görüşmeye yanaşmıyordu. Sevk edilecek olan arkadaşların isimleri okundu. Sevk gidecek olanlar diğer arkadaşları veda etti. Sevk edilecekleri günleri der beklemeye getirdiği gerilim ve arabalarda hapis kalmanın yorgunluğuna yalınla birlikte, açlık içinde aşkama kadar sevk arabalarına yerleştirildiler. Böylece 165 arkadaş sevk işlemleri tamamlandı. Geriye kalan tutukluları ise idare hücrelerine almına başlandı.

Sevk edilen arkadaşların sevk işlemleri bitikten sonra, geriye kalan 242 tutuklunun sorunları cezaevine girdikten sonra başladı. Diğer sevklerde olduğu gibi esirlerimiz biziyle verilmeyip açık havada üstüste yığıldı. Oysa eşyalarımızın verileceği söylenmişti. Söylenen yine bir oyundan öteye gitmişti.

Cezaevine girdiğimizden daracık idare hücrelerine 2-4 kişi kapatıldı. Hücrelere insanları sığmıyordu; insanları nereye sığacaktı? Yeterli yatak yoktu, yemek verilmiyordu; her yatağa 2-3 kişi yatıyordu. Durumumuz tam anlamıyla idareyi bekleyen insan durumuna sokmıyordu. İdare, bizi bu duruma sokmıyordu. Bir durum hangi insanlığı aşıyor, hangi yasa hangi insanlığı idare mahkumlarının statüsüne sokmaktadı? Kaidi, ki yasalar müebbet ağır hapis cezasına veya uzun süreli hürriyetli bağlayıcı cezalara mahkum olanları dahi her kugula müşahade hücrelerine kapatılmaları öngörüyor. Yasal düzenlemeler bu konuda açık hükümleri taşırsın, henüz tutuklu bulunan bizi hangi insanlığı böyle bir duruma sokulabiliyor?

Eğer bir ülkede, makamına güvenerak keyfi emirler veriliyor yuysunorsa bu, o ülkede hukuk düzeni ve yasaların ne kadar göstermelik olduğunu gösterir. Türkiye'de rejim kendi koyduğu yasaları çiğneyebilir, yasalar kağıt üzerinde kalmaktan öteye gitmiyor, rahatlıkla suç işlenebilir. Zaten bu tutuklular, sömürgeci-faşist egemenlerden başka bir şey beklemiyor.

Cünkü bizler, faşist rejimimizi cezaevi politikalarını tüm çiklaklığıyla ortaya seriyor, iflas ettiği rejim bizi hücrelere kapatıyor, her türlü haktan yoksun bırakıyor. Bunun bilincinde olan bizi, bulundumuz her cezaevinde hayatımızı ortaya koyarak temel insan haklarımızı savunmaya ve onurumuzu korumaya çalıştık, çalışacağız. Bundan dolayı ki, rejim buna tahammül edemiyor ve etmesi de beklenmez. Son kanunusuz, insanlık dışı emirlerle, katliam niteliğindeki saldırıya tahammülümüz bir kez daha sorgulandı.

Diğer yandan, Sağmalcılar Kapalı Cezaevinde idare ve alay komutanlığı işbirliğiyle tamamlıya bir işencek, rüşvet, haraç ve hirsizlik mekanizması kurulmuştur. Biz siyasi tutukluların gelişmeye bu mekanizmanın bozulacağına çok iyi biliyoruz. Bunun için tez elden, ne pahasına olursa olsun, bu çikar mekanizmasını korumalıydık.

Sağmalcılar Cezaevi; Müdür Hayati Tuncel, Cezaevi Savcısı Burhanettin Yarkın ve il aley jandarma komutanlığının üst rütbelileri iş işçençeninde yapıldığı, vurgunun vurulduğu, rüşvetin ve haracın alınarak palazlandıkları bir yerdi. Buradaki vurgunda herkes payına düşeni almaktadı; gardiyanlar da subaylara, tüm yönetici ve personele kadar. Bu yüzden buraya atılan herkes sevincinden deri köşe oluyor. Çünkü bu cezaevinde dışardan daha çok uyutucu bulunur -daha pahalı da olsa-, üstelik daha güvenceli, kalınla durumu da yok. Sağmalcılar Cezaevinde paran varsa her şey yapılabiliyor; açlık ziyaret yapılabiliyor, hastaneye yatılabilir, özel koşullarda kalılabiliyor. Paran yoksa istersen ölüme döşöğünde ol, revire dahi çıkamazsın; çikabilmen için mutlaka rüşvet vermek zorundasın.

Bütün bunlar Sağmalcılar Cezaevinde rüşvet ve yolsuzlukların en göze çarpan örnekleridir. Bu mekanizma o kadar çok gelişmiştir ki, aklımızla boyutlandır, ve de bütün örnekleri saymakla bitmez.

Bakanlığın yasadışı emri üzerine hücrelere kapatılmamız; faşist, işencek, vurguncu güruhların (çir, sins) planlarını gerçekleştirme- rine zemin oluşturmuştur. Nitekim hücrelere alındığımızın üçüncü günü, 16 Mayıs 1989'da hazırlanan kanlı senaryo sahneye konulacaktı. Kamupunya da "siyasiler isyan çıkardı; koridorları işgal ettiler, barikatlar kurdular ve gardiyanları rehin aldılar; kahrman mehmetsiz, kahrman subaylarımızı öldürdüler isyanı bastır" biçiminde yayınlanacaktı. Böylece senaryo olduğu gibi uygulanıyordu. Oysa ne bir isyan, ne işgal, ne rehin alma ve ne de barikat vardı. Bir bahane arıyorlardı, aradıkları bahaneyi de buldular.

Biz tutuklular, sorunlarımızın çözümünü işleri temsilcilerimizle görüşmesini istiyorduk. Taleplerimiz; müşahade hücrelerinden çıkmış koşullara yerleşmek; normal ziyarete çıkmak; avuketlerimizle görüşebilmek; mahkemelerimize gidebilmek ve eşyalarımızı alabilmek istediğimiz ibaretti. Temsilcilerimiz idarece tanınmadı ve onlarla görüşemedi.

İl Alay Komutanlığına 10 günün aşkından yuysun birkalan, gerginliği içinde tutulan ve "hirsizleri çıkaracak" yer arar duruma sokulan askerler, "anti bülencük", "anti komünistlik" propagandalarıyla tahrik edilerek hedef gösteriliyordu. Böylece askerler saldırıya hazırlanırken, jandarma yetkililer

leri içeriye girmişti. Önce Binbaş Hali Kayırlı ile Binbaş Feridun Baran'a sorunlarımız anlatıldı. Sonra Alay Komutanı Yardımcısı Yaşar Ercan geldi; ona da sorunlarımız anlatıldı; hepsi de "tamam" deyip gittiler. Bu sırada cezaevleri tam bir alıyaka alındı. Alaydan özel getirilmiş askerler, çevik kuvvet ve panzerlerle cezaevine salınıp, iftayı hazır beklettiler.

Askerler iyice kışkırtıldıktan sonra, saldırı başlatıldı. Bizler tamamen gerçeksiz. Blok kapısına kadar dayanmış askerler, "Barikat var; isyan var; rehin var" denmiştir. Ama hiç biriyi yok. Askerler şaşkınlı. Komutan binbaş "Saldırın" diyor. Astsubaylardan bir binbaş, "Komutanın barikat falan yok" diye bağırdı. Binbaş anlamadı. Astsubay karşılaştı binbaşın yanına gitti, biraz sonra geri döndü. Ancak emri yeni kavramış olacak ki, askerlere "İçeri girin; saldırın" diye komut verdi. Bizler kendimizi savunmak için, içerde bulunan bir masa ve iki oturma kanyaya dayayarak, yarım yamalak bir barikat kurmaya çalıştık. Askerler çok ve elerindeki kalsalar barikat kuramazsın engelleyecekleri içeriyi girmek istiyorlardı. Ancak içeri girmeyi başaramadılar. Ellerindeki bir kaç çu pa da almıştı. O ara yuysa gözüktü, askerler durdurdular, içeriye doğru baktı. Kalıyca içeri giremeyeceklerini anlamış olacak ki, kapının önünde bir kısım askerler birakarak, diğer askerleri yanına alarak diğer bloklara doğru gitti.

Subaylardan biri, "Birazdan göreceksiniz; bacısını anasını ...im hepimizi öldüreceğiz. B-Blocktan gelen iş değili misiniz? Güneydoğu da kaç asker öldürdünüz" vb. sözler sarfedip kine bağırdı. Böylece ne yapmak istediklerini açıkça dile getirdi. Kapıdaki askerlerle konuşup bir şeyler anlamaya ve yataşır propaganda yapmaya çalıştık. Askerlerden biri, "Kürtler burada mı kalıyor, onlara vuracaksınız, şu hortumu getiriyorlar habersiz olsun" dedi. Bize ayrı davranacaklardı. Köleler efendileri rehin karşı baş kaldırdı mı kırbaçlarındaki derler ya, biz de sömürükleri karşı ayağa kalkmış bir ölükten (Kürtlerin işi) insanlarıydık. Ülkemizin ve halkımızın özgürlüğü için savasıyoruz, bunun için esir düştük. Ve Partimiz PKK'nın düşmanla indirildiği darbelerden dolayı birincil hedef seçilmişti. Bunun bilincinde olduk; direngen ve gururluydık. Evet hep birden slogan atıyor ve Kürtçe marş okuyorduk. "Direnmek yasamaktır!", "İşencek çekilmez müddir, savcı gelsin!" vb. şekilde bağırdık. Bu aralarımızda B-3 Blokdan slogan ve çağırış sesleri yükseldi; 15 dakika kadar sürdü. Artık tutulardan ses çıkmıyordu. Askerlerin bağırdıklarından başka bir şey duyamadık. Anlaşılan orada öldürdüklerini işni bitirmişlerdi.

Aktıl bizim işni sağlam değildi, hemen üst kata çekildik. Askerler karımızdaki boş blokun kapısından, kapı kalas ve şu hortumuya bağırarak doluştular. Bizleri uzaklaştırmak için, taş yere beraberleride toberalarla sabun getirmeye de ihmal etmemişlerdi. Üst kata çekildikmiş gibi görün subaylar daha da hırçınlaştılar. Her havalardan hem de ikinci kata çektiler! İkinci bir şu hortumuya bir yandan tazyikli su sıkıyor, diğer yandan sabunları camlara fırlatıyor ve küfürler yaparak adillerini sergiliyorlardı. Sömürgeci-faşist üyeleriyle, askerlere köfürlerle birlikte "Bunları cesetlerine tek tek yukardan aşağı indirin, vurun öldürün" emrini veriyorlardı.

Karımızdaki boş bloka cezaevi personeli dokuz, mehmetsiz şahsetni zevkle izleyecek kadar alıyaktı. Saldırı ve direniş hızla sürüyordu. Atılan sabunlar bir kısım camları aşmış indirmişti. Camları bizi için tehlike oluşturmuştu. Camları kırarak zorun kapıya dayadığımız bir ranza parçası, sünger yatak ve battaniyenin başka bir şeyimiz yoktu. Herkes ıslanmış, hücreler 1 metre genişliğinde daracak koridor suyla dolmuştu. Her şeyimiz su ile içinde kalmıştı. Kapıdan içeri girmek isteyen askerleri engelleyecek çikarsın, birçok arkadaşımız cop ve kalsalarla yaralandı. Sloganlar atıyor, direniyoruz; hepimiz yorgun düştük. Askerler ancak 3-4 saat sonra içeriye girmeyi başardılar. İçeri giren askerler gözü dönmüş işencek cop ve kalsalarla önlerine gelerek her arkadaşın -kafa, göz, kol demeden- gelişli güzel bir tarafına vuruyorlardı. El il 40 kişiye karşı, yüzlerce askerler, cop ve sopaları ilin kalyorlardı. Sular kıçı kana boyanmış; herkes yerde ayyun için serilmişti. Doymak nedir bilmiyorlardı. Durmadan döverek hücreden hücreye aktarıyorlardı. Birçok arkadaş bayılarak kendinden geçmesine rağmen hala dövülüyorlardı. Kimin öldüğü, kimin yaşadığı belli değildi. Bu da yetmiyormuş gibi subaylar emir veriyordu; "Eşyalarını, neleri varsa parçalarını dile Yıyecek, gıyacak, yatak, kitap, dosyalarını, savunmalarını, İddianamelerimiz ve mütelaletimiz, radyo, televizyon vb. neymiz varsa hepsini parçalayın, yuymalıyor ve üzerinde tepiyorlar! Bizler, "İşencek yapmaktır şerefimizdir", "Berxwedan jiyane", "Birne xedwari, bîl xerxwedan" vb. sloganlar atıyorlardı. Kırbaçlama işlemleri hala sürüyordu. Faşist subaylar, "Vurun, öldürün; hala bağırdılar!" diyerek, direnişimiz karşısında çıldırıyorlardı. Şahsetleri bile boyutlanmamış ki, askerlerden bazıları dayanamayarak, yaralı arkadaşların dövmesini engelleyecek çikarsıyorlardı; kimileri de birbirlerine küfür elmeye başlamıştı.

Sonuçta 2-3 kişi su dolu hücrelere bizi koruyacak kapıları üzerimize kilitledikten sonra çekip gittiler. Öyleye doğru başlayan operasyon gece yarısına doğru bitti. Beş müşahade bölümlü (C-2, C-3, C-18, B-3, B-4) kalan 242 tutukludan çoğu ağır olmak üzere 150 kişi yaralanmıştı. Kaldığımız B-4 Blokunda 40 kişin tümü de yaralıydı. Hemen hemen hepsi de ağır yaralıydı. Bunlardan 16'sı PKK'lı, 6'sı Acilci, 2'si SVPL, 10'su TKP-B'li, 11'i Gayvan Sempatizanlar'ndan ve değişik siyasilerden ayırmış 12 devrimci arkadaş.

Yaralıların ilgilinen yoktu; su dolu hücrelerde ölüme terk edilmiş. "Ölen arkadaş var mı?" diye seeleniyoruz; kimsenin kimseden haberi yok. Doktor çağırılmıyor, çevere kalyor. Yaralıların tümü bekleniyor. Böylece bizi "ders" vermisi olacaktı. Akıllara Saatiye sonra başa arkadaşları hastaneye götürmeye başladılar. Akıllarına ölen ölmüş. Şu ana kadar büyük bir tesadüf eseri öli çıkmadı. Ama bu öli kimeyacak demek değildi. Çünkü gardes çok yaralı, var ki, ölüme kapıncacak bir olay olmasa gerek. Hastaneye öli götürülen arkadaşların içinde (40-50 dolayında) diğer arkadaşları hataneye götürüldü. Revirde utak-teklet pansumanı yetinildi. Hastaneye gidenlerin çoğu da idarenin baskısı sonucu, hastaneye yuymaları gerektiği halde yuymadılar. Bazı arkadaşlarımız, gerek doktorların

ilgisizliği, gerekse idarenin tutumunu, protesto ederek tedavili kabul etmeden döndüler. Bir de bu haldeyken açık gerçeyi elime girmek zorunda bırakılmışız da dikkate alınır, her aç ölümlerimizin olabileceği kendilerinin anlaşılmı. Elbette ki bunda başta hükümet olmak üzere çevre müdürü, savcısı ve bu saldırdı bulunan subaylar sorumlu olacaktı.

Böylece, işencek, rüşvet, hirsizlik ve haraç yuysuna dönmüşler. Sağmalcılar Cezaevi, 16 Mayıs 1989'da kitap, esya ve insan kıymına tanık oldu; bu unutulmaya caktı.

Sömürgeci-faşist yöneticiler, mantıklarına göre, bizi "yuysaştırıp", kurdukları sömür mekanizmalarını bozamazsın engellemek için bir gözdaki vermiş ve intikam almışlardı.

Ancak unuttukları bir şey vardı: Bizler bulundumuz her yerde işencek, hak gaspına, haksızlığa vb. alıyaktı. Karşı çikarak, hayatın her alanında varlıklarını sürdürüyorlar. Daha dün TC'yi dize getirenler, bütün dünyanın saygınlığını kazarmsı Diyarbakır direniş ve buğün de direnişine Diyarbakır direniş geleceğinin sürdürdülerin direnişleri gözler önündü. Bu bizim yasa bilmizmiş olmuştur. Bunun hiçbir çözü, hangi yuymelerle olursa olsun, değili-remiz. Daima, "DIRENMEK YASAMAKTIR" şiarımız olacaktı.

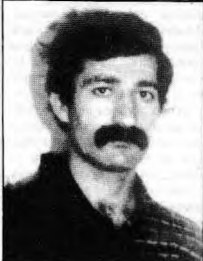
Devrimci-demokratik kamupunya, dünya ilerici insanlığı, yurtsever halkımız!

Demokrasi; insan hakları, hukuk anlayışları vb. konular üzerine TC'nin nesni açıklamaları, imzasını koyduğu uluslararası sözleşmelerin Türkiye'deki geçerliliğini ve anlamının demago olduğu en açık bir şekilde çevrelerindeki insanlığı, çağdışı uygulamalarına göre ölmektedir. Yöntem geçimsten farklı olmasın karşı, mevcut uygulamaları geçmişi aratmayacak cinstendir.

Buğün birçok cezaevinde insan ve tutukluluk haklarıya bağdaşmayan keyfi uygulamalar, işencek, baskı ve kısıtlamalar devam ediyor.

Aynı uygulamaların bir parçasını da bu Sağmalcılar Cezaevindeki siyasi tutukluları yapıyor. TC'nin de onayladığı İnsan Hakları Evrensel Beyannamelerinin 5. maddesinde; "Hiç kimse zalimane, gayri insani, haysiyet kırıcı cezalarla veya muamelelere tabi tutulamaz" deniyor. Oysa Türkiye gerçeği için tam da bunun tersi geçerlidir. Bunun en açık örneği; 16.5.1989 günü Bakanlığın emriyle ölü hücrelerine doldurulan bu tutuklulara yönelik, yeni bir haçli saldırı başlatılmasına, askerlerin saldırlarını sonucu 150 kadar siyasi tutuklunun yaralanmasıdır. Bu insanları işencek izleri, yaralı doktorlarca tespi edili, raporları verimmiş ve bazılarımlı teslimenerek telegöstermiştir.

Buğün Başbakan Turgut Özal'dan Adalet Bakanlığını kadar TC yetkilileri, "Yasalarımızda işencek yoktur, yapmaktır suçtur" diyorlar. Peki bu saldırdı nedir? Ancak kölelere yapılan bir uygulamadır; saf işenceydi, katliam provasıydı. Yaptılar. Olay basit bir olay değili, sadece birkaç idarenin keyfi tutumu da değili, tamamen planlı ve örgütlü bir saldırdı. 12 Eylül'den bu yana istatbul'un çeşitli cezaevlerinde tutuklu kalan ve bizzat bu olayda yaşanan arkadaşlarımız "Si-



Partiye ve yoldaşlarımız

Bu son sözlerimi, yani geride bıraktığım bu mektubu okuyacak tüm yoldaşlara, zindandaki özgürlük tutsaklarına, dağlarda savaşan gerillalara, ufkı aydınlanan yurtsever halkımıza, onun önderlerine ve tüm PKK-ARGK ve ERNK'lilere...

Şu andaki duygularımı tam olarak yansıtabilmek, yazılı bir anlatımla açıklayabilmek benim için oldukça zor, hatta imkansız bir iş gibi seydin. Ancak, mücadeledeyi paylaşılan, sözlü veya yazılı olmasa da, birbirlerinin duygularını anlarlar. Ve ancak, Kürdistan halkının bağışladığı, özgürlüğü ve demokratikleşmesi mücadelesine ne biçimde derinde olursa olsun bir katkı da bulunmanın yüceliğini, mutluluğunu yaşıyanlar; birbirlerinin bu duygularını anlayabiliyorlar. Ve işte, sizlerin de beni en iyi biçimde anlayacağınız inanıyorum.

Düşmanın acizliğini, panikçiliğini, korkusunu bir sonucu olarak; fiziki yaşamama son vermek istemesi aradan onaylanmış bulunuyor. Hangi acıdan bakılırsa bakılsın, bu PKK'nin, onun varlığını ve soylu mücahedelesinin düşman üzerinde yarattığı o aşılmaz korkunun doğurduğu korkakça bir çözümlerin biçimlenişinden başka bir şey değildir.

Verilen bu karar halkımızın aydınlık geleceğini karandığı boğma düşüncesinin bir ürünüdür. Onlar yıllar boyu ezdikleri, sindirdikleri halkımızın başkaldırısını başaşağı etmek için yeniden kudrumları, azımları ve caryeyiden katliamları, vahşetle, canilikle aramaya koyulmuşlar. Ama bugün; dün deydiler. Bugün, dünlerin, çaresizliğini, sahipsizliğini, bölünmüşlüğü, teslimiyeti ve uşaklığını o kahrolası, o lanetlenseli belası yoktur artık ülkenizde. Hesaplaşıyor, kin var, öfke var. Dağlardaki savaşçılarımızın her kurşun atımında, tüfeğinde, yureğinde; başımsızlık aşkı var. Özgürlük tutkusunu, demokrasî sevdası var. Bugün, halkımızın birlikli önderi PKK var; bugün halkımızın kurtuluş gücü ARGK ve İrade birliğinin güvencesi ERNK var!.. Sömürgeciler kudrumdası ne de yapın? Canlı, celsile kışkırtılsaydı ne etsinler? Ve onları, zindandaki özgürlük tutsaklarını katletmesin de affı mı etsinler?

Halkımın, Partimizin, mücadelemizin zindandaki sesi olduğumu, bunlara şahid çıktığını için; sömürgeci mahkemelerin verdikleri katliem kararlarını işte böyle; bir mutluluk ve gurur tablosu ile karşıyorum. Halkımın bağışladığı her gün biraz daha yaklaştığı böylesi bir ortamda PKK'nin yaratmış olduğu bu muazzam mücahedelelerin bir parçası olmamdan ve bu mücahedele için canımla bir katkıda bulunmadığımdan dolayı duyduğum gururu, mutluluğu sözçüğün ekekaiz anlamıyla yaşamaktayım.

Beni sıradan, ıssal, düzenden korkan bir insan olarak yerine; amacı, ideali olan soylu bir devanın safına kazandırın, halkın bağışladığı, özgürlüğü, mutluluğu için sa-

M. EMİN GÖKDEMİR:

"Son nefesimi verirken 'Yaşasın Başkan APO' şairiyle sömürgecilerin yüreğine korku salacağız..."

nin böyle bir değerler birikimi olduğu, halkın öncüsü olduğu, çıkışından hemen sonra halkımızın onu başına barması gerçeğiyle daha iyi görüldü. Tipki, bir ananın yavrusunu her türlü tehlikeyden sakınıncasına başına basıp, bir ana şefkatiyle, sevgisiyle koruması gibi, halkımız Partisine sahip çıktı ve başına bastı.

Halkımız artık sahipsiz değildi. Kendi önderine kavuştuğu. Kurtuluşunun, özgürlüğünün, gelecekteki güvencesinin biricik önderi olan PKK gibi çağdaş ve evrensel ideolojisi olan, Marksizm-Leninizm silahıyla donanmış, bunu Kürdistan gerçekleriyle bütünleştirip, ideolojik, politik, örgütsel önderliği, proletar kitleleri ifadesini bulmuş leninist bir partiye kavuştuğu.

PKK, karanlıkta bilinmezliğe sürüklenen Kürdistan'da ışıltı ışığı yanan, aydınlık saçan bir kutsal ışıltı gibi parıldar. Halkımız ve ülkesi artık özgürdür. Böylesi bir önderin PKK safında, halk için savaşmanın o anlamlı, masum tadına yavaş yavaş varıyoruz. Ve bu, uğruna birkaç kez ölünmesi gereken onurlu da ve için, yaşamını vermekten, daha önemli, daha anlamlı bir şeyim yoktu. Tüm varlığımı mücahedele etmeyi bir görev olarak bildim ve elimden geleni yapmaya çalıştım. Konurum, yeteneklerim, enerjilerim elverişli olduğu bu kutsal davaya hizmet etmeye çalıştım. Görevimi en iyi şekilde yapmak benim en büyük iştiğimdi.

Ancak, yakalanıp cezavane konulamam, beni dışardaki mücahedelede çabuk ayırmıştı. Yakalanıp, dışardaki mücahedelede çabuk ayrılmanın, görevlerimin bittiğini anlamına gelmezdi elbette. Tam terane içerde (cezavende) benim, birçok yeni görevler bekliyordu. Ve bu görevlerimi yerine getirmeye çalışırken, birçok hayat, yanlış ve zaaf içine girdi. Özellikle arkadaşlarımızı yarım ve kendi çabalarımızla bunları gidermeye çalıştım. Bu olumsuzluklar beni mücahedelede alıkoymazdı. Aksine eskiye oranla daha kararlı, daha bilinci, daha tecrübeli ve daha disiplinli olarak mücahedelede devam ettim ve üzerine düşenleri yerine getirmeye çalıştım.

1981-82 yıllarında, teslimiyetin yaşadığı bu yıllar, tahmin edilemeyecek yaralar açtı bende. Özellikle 1982 yılında teslimiyetin yanında bir de iftara zorlanma luyuşanın alabildiğine yoğunlaştığı bu yıllar, benim için kılınmanın tam anlamıyla karanlık yıllar oldu. Gösterdiğim zaafatın dolaylı bu ezikliği son nefesime kadar duyacağım. En büyük istemim, en büyük özlemim; cidi dil ve zaafat içine girmekten devrimci yaşamımı son nefesime kadar sürdürmekti. Ama, ne yazık ki, çeşitli hayat ve zaafat içine girdim. Bundan böyle, yani, son nefesimi verinceye kadar, Partime, ülkeye, mücahedelede yarışır bir yaşamla mücahedelemeye devam edip, halkıma, mücahedelemeye, PKK'ye ve Partili yoldaşlarıma layık olmaya çalışacağım.

Ancak zindanlarda öğrendim devrimin ne kadar daha zor, onurlu ve bir o kadar da acımasız, engelleneli ve kutsal olduğunu... Yine, bağışız ve özgür bir Kürdistan yaratmanın kaçınılmaz gerçeğini

benliğimin ta derinliklerinde hissettim. Zindan karandığında geçen tutsaklık yıllarım, benim için zengin bir tecrübe kaynağı oldu. Dinenğin ve ihanetin yanı sıra yurdudığı, verilmeli olduğu olmanın içine yaşadığı, bu kısa yaşam pratiğinde çok şey öğrendim. Faşist Türk sömürgeçliğinin iç yüzünü daha iyi, daha net gördüm. Sömürgeci vahşetli zulmü ve her türden insanlığı uygulamaları yaşadım ve tüm bunları bilince çıkardım. Evet, zindandaki yaşamım bana muazzam bir deney, tecrübe ve zengin bir birikim sağladı. Kararlılığın, fedakarlığın, bütümlükten çekilme iradesinin ve Stalinist disiplin anlayışının en güzel örneklerini gördüm. Siyasal kişiliğimi yaratan, Partili, halk ve kutsal değerlere bağlı kalmanın en yüce örneklerini gördüm.

Yoldaşlar

Sizi şu kadarını söyleyebilirim ki, ben fiziki olarak aramızdan ayrılmışım. Kuşkusuz ki, darağacında bile bana yarasağın en iyi ve en doğru tavrı PKK'ye layık olabiliyor. PKK'li olma bilinci ile sömürgeçliğin, emperyalizmin ve her türden gericiğin yüzüne haykırarak, PKK'nin bünye vana verdiği ruhla başım dik, alırım açık olarak gideceğimi darağacına. Bununla da vicdanen rahat ve onurlu en güzeli tıtmış olacağım. Fiziki olarak aramızdan ayrılmak, bence işin en basitidir. İnsan, bir anlık acı çeker ve meddî hayata bağlarını keser. Ancak, önemli olan, bir insanın, yaşadığı, daha doğrusu mücahedele safından yerini aldığı süre içerisinde PKK'li olma bilincinden kopmaksızın üzerine düşecek görevleri en iyi şekilde yerine getirmesi olmalıdır. Bu görevleri yerine getirebilmek de halkta, Partide ve ulusal bağımızlık ideolojisiyle yaşamını bütünleştirmekten geçer. Bir devrimcinin, konumuna yarışır bir tavır sergilemesi, yaşamın her türlüünde, Partisine, ideolojisiyle bağlı olarak göğüs girmesi; onun yaşamsal önemdeki görevidir. Ve işte bu görevlerini yerine getirmiş bir devrimci için ölüm, ölüm değil, ölümsüzlüktür. Bir devrimci için en kötü, en zor ölüm, onun düşmana boyun eğmesidir. İşte, Diyarbakır Zindan Devrimimiz, bu yönüyle de tarihsel bir mirastır.

Halkımın

Birincisi yıl tutsaklığın içinde nice hayatları yaşadım, nice ayaklanmalara giriştim ve o kadar çok katliamlardan geçirilme bana buğuldu ki, ardete damarlarında aktılacak kan biriktirdim.

Tarih boyunca, genellikle örgütlü, önderiz ve çağdaş bir halk olarak yaşadım. Bugünlere gelene bile büyük bir mucizedir. Önderliğimin kapalı güç kurtuluşuna sağlayacak mücahedeleyi yürütmeli. Bu yüzden dirli ki, haykırışların yerine ulaşamadı.

Önderliğini yapan güçler çağını doldurmuş, paslanmış, barut tükenmiş tüfek misaliydi. Son örgütümüz ve önderliğimizin acı acı çok çekti. Bu yüzden önüne çıkan her itilici ve despot güç senin kutsal yurdunu gaspetti. Düşman seni, gericiğin, çağdaşlığın batışına sürükledi. Özgür gelmişne kilit vurarak iç dinamikleri saldırdı. Bu yüzden bir türlü çağdaş

güçlerini yaratamadın... Gele gele halk olarak yok olmanın eşiğine sokuldu. Düşman seni halk olarak, katliamları yok edemeyince, başkalaştırmaya, kendine benzetmeye başladı. Başına ihanet ve uşaklık tohumları ekmeye çalışarak beyinsel sömürgeçliğe hız verdi. Ve sen artık, vahşi Türk sömürgeçliğinin zulüm zehiri altında uyutuşturulmuş yok olmaya, bedenin kadavralar olarak kullanılmaya başlandı. İşte, tam bu sırada APO'nun gurur seel yükseldi Kürdistan'da: "Halk olarak teslimiyet içinde yok olmaksızın; savarak yok oluruz" diyordu. Bu ses ülkemizde yankısı buldu. İnsanlarımızda yarattıverdik bilincinin ilk tohumları adeta bu ses oldu. Zira kendi varlığını dahi unuttuğumuz. Kısa sürede Başkan APO önderliğinde başlatılan yoğun bir çalışma ve inşaatı oldu bir azım, kararlık, inanç ve fedakarlık Partimize, PKK doğdu. Artık biz nefes almaya başlayan bir halktık. Partimiz, devrimizin ihtiyacını tespit ederek devrimizi örgütlemeye koyuldu. Kurtuluş kuvvetlerini ARGK'yi ve ulusal direniş örgütünü ERNK'yi yaratarak, bağımızlık, kaçınılmaz kıldı. Sana düştü, görevini yerine getirmen ve öz değerlerini sahip çıkmadın.

Türkiye halkını

Sana da düşman olan, üstünlük sömürü ve zulümün mimarı Türk burjuvazisi ve faşist devleti, ülkesi ve halkını tutarak olarak yokolus sürecine sokmuştur. Halkım bugün Partili PKK önderliğinde giriştiği ulusal kurtuluş ve demokrasi mücadelesinde Türk sömürgeçliğinin kailam ve soykırımlarına uğramaktadır. Kürt halkının mücadelesini ve önderi PKK'yi; içten yüzlü güzyerecek ses, düşman diye tanıttı. Bizi, "cete", "bölücü" ve "aşkıya" olarak size ve dünya kamuoyuna yalan ve iftirlarla tanıtmaya çalışmaktadır. Çilektaş Türk halkı Siz, bizim dost ve müteflihimizsiniz. Düşmanın yalanlarını, bize vereceğiniz destekle yüzüne vurun.

Türkiye devrimci-demokratik güçleri! Bizim bağımızlık bağımızlık sevgisini, PKK önderlikli mücahedelemizi kendi halkınıza anlatın. Mücahedelemize yardımlarınız faşist devlete karşı demokratik devrim sürecini hızlandırın. İki ayrı ülke ve devrim temelinde sömürgeçliğe karşı, faşizme karşı, Kürdistan ve Türkiye halklarımız birliktir; demokratik mücahede cephesini varamız gerekir. Proleter enternasyonalizmi yükümlüğünüzün en iyi şekilde yerine getirmek; ortak örgütleri yaratmaktan geçer.

ARGK ve ERNK'yi

Düşman, 12 Eylül faşizmiyle mücahedelemizi boğmayı amaçladı ve bu konuda kendine oldukça güveniyordu. Fakat düşman, Partimizin inanç ve kararlılığı halkımızın etkin yurtseverliğini bilmiyordu. Bizi, daha tanımyordu. Bilmiyordu ki, artık bizim, PKK gibi bağımızlıkçı, tavizsiz komünist bir örgütümüz var.

Halkımız kurtuluşu götüreceken silahlı kuvvetlerimiz ve ulusal direniş örgütümüz; halkımızın size olan umudu ve güveni sona erdirdi. Siz halkımızın özlem ve umutlarını urdunuz. Özümlerin en büyük ekekaizlikleri sizlerdiniz. Sizler de yaradıldıktan sonra, halkımızın tarihine olan güveni sağladınız. ERNK, yarının Kürdistan'da Ulusal-Demokratik Devletimiz, ARGK, milil ordumuz olacaktır.

Zindanlarda geçirildiğimiz yıllar yaratıcılığınızı görmeye engel oldu. Devamı 23. sayfa

da diğer bir deyişle, sorunun bu derece de boyutlanmasının önüne geçemez miydi?

Bulgaristan açısından değerlendirildiğimizde, sorunu daha önceden de doğru bir şekilde çözümü kavuşturmanın imkanlarının varlığını görmekteyiz. Ancak, Bulgaristan hükümetinin soruna sosyalizmin doğru uygulanması temelinde yaklaşmaması, Türk egemenlerinin cabalarının mayalanma imkanını bulacağı bir zemin yaratmış. Halbuki, sosyalizm doğru bir temelde temsil edilmiş olup, doğru uygulanması gerçekleştirilmiş olsaydı; bu sorun, bugünkü düzeye boyutlanmayacak ve TC'nin kışkırtıcılığı sonuçsuз kalacaktı. Sosyalizmin doğru bir uygulamasının gerçekleştirilmemiş olması nedeniyle, sorunun bu derecede alevlenmesi de mümkün olmuyordu.

Bizzat kışkırtarak ortaya çıkardığı soruna dört elle sarılan faşist Türk devleti, tarihte bir eşine daha ender rastlanabilecek cinsten bir sahtekarlığa başvurarak, sorunu işlemeye başladı. Bütün dünya çağrıda bulunan faşist Türk cuntası, Bulgaristan'a baskı yapmasını ve "azınlık Türkler" meselesinde kendisine yardımcı olmasını istedi. Bu çağrı ile bütün dünyayı da kendi iktidarsızlığına alet ederek, suçlarını ortak yapmak istiyor.

Kürdistan'da çağrımın en alçakça uygulamalarına başvuran faşist Türk sömürgecileri, vahşetin en koyusunu halkımız üzerinde gerçekleştirmektedir. Asimilasyon politikası sonucunda, halkımızı tamamen Türkleştirmeye çalışan sömürgeciler, varlığını inkar ederek, Türk geleceğine göre yaşamını, isim koymasını işe engellemektedir. Halkımız: "Dağı Türkler" olarak adlandırılan Türk egemen sınıf, bu politikasının aşılması sonucu halkımızın varlığını zımnen kabul etmek zorunda kalmakla birlikte, inkarcılığı da elden bırakmayarak sürdürmektedir. Başbakan Özal bir yandan, "Bende de Kürt kanı olabilir" diyerek, yeni bir manevra yaparken, diğer yandan işe, "Kürtler de Türktür." "Tıpkı Amerika gibi bir uluslaşmaya yaratacağı" diyerek sahtekarlığı başlatmaktadır.

Son aylar içerisinde faşist Türk devletinin Kürdistan üzerinde yürüttüğü kuyduğu uygulamaları baktığımızda bile, ne büyük bir sahtekarlığın işlerine girdiğini görmek mümkündür. Siirt Belediye Çöplüğüne atılan topu cesetler, işe Sırnak'ta ortaya çıkan ilk toplu mezar, Yeşilyurt köylerini insan dışısu yedirmesi vd. vahşet örnekleri, faşist Türk devletinin ne denli bir iktidarsızlığı içinde bulunduğunu göstermektedir. Yine, cezaevlerinde uygulanan vahşetin boyutlarına büyük bir artış vardır. Bayrampaşa ve Nazilli cezaevlerinde tutuksalara saldırdığı ve çoğu yaralandı.

Kürdistan'da özel savajın her

türü yöntemini sınırsız bir şekilde uygulayan faşist rejim, Kürdistan'ı boydan boya bir vahşet alanına çevirdi. İnsanlarımız üzerinde uygulanan insanlık dışı uygulamalarla çoğunluğu göç etmek zorunda bırakılıyor ve sürgün ediliyor.

Bütün bu vahşetin sahibi değilim gibi, dünya kamuoyunun karşısına çıkan faşist rejim, aynı zamanda bu iktidarsızlığı kendi ülkesinde karşı çakanları da susturuyor. "2000'e Doğru" dergisi bu konuda bir yazı yayınlıyor; Türk hükümeti'nin Cizre'de insan dışısu yedirme olayını gözardı ederek Bulgaristan meselesini işlemlerinin iktidarsızlığı olduğunu yazdı. Derginin bu sayısı, hemen toplatıldı.

Bu örnekten de açık olarak görüldüğü gibi, faşist rejim suçlarını açığa çıkarılmasına, iktidarsızlığının gözler önüne serilmesine tahammül etmiyor. Büyük bir sahtekarlık yürütmek istiyor, ama buna karşı suçlarının büyüklüğü hatırlatıldığına adeta küpüre bilerek "mili duyguları zayıflatma" teranelerine sarılıyor.

Muhalefetiyle iktidarıyla, bütün Türk egemen kesimlerinin Bulgaristan meselesi karşısında aynı tutumu takmasını, bu sorunla Türk egemenlerinin sovenizmi, körküleme amaçlarını da açığa vurmaktadır. "Mili Birlik" politikası, arındırma tek bir doğruyu da hareket eden partiler, kendi suçlarını da bu şekilde gizlemeye çalışıyorlar. Bulgaristan'dan göç edenlerin sayısı 300 bine yaklaşacak tahmin ediliyor. Bu sayının önemli bir kesimi GAP alanına, yani Kürdistan'a en verimli alanlarına yerleştirilmek isteniyor. Bu seçim de bilinci olarak yapılmaktadır. Faşist Türk devletinin daha önce GAP alanına 10 bin kişiye Karadeniz'den getirip, yerleştirmesi planladığı gibi basın yazdı. Böylece GAP alanının etnografik yapısını değiştirerek, halkımız için en verimli alanları kendilerine imdadına ulaştırıyor. Bu şekilde de ulusal kuruluş mücadelemizi içinden harçlarıyor.

Bu kez, Bulgaristan'dan gelen göçmenlerin önemli bir kesimi bu alana yerleştirilmek isteniyor. Bu yerleştirme de aynı amaçları taşıyor. Etnografik yapıyı değiştirerek, Türklerin sayısını çoğaltmaya çalışıyor. Bu şekilde de ulusal kuruluş mücadelemizi içinden harçlarıyor.

Faşist Türk devletinin büyük bir iktidarsızlık sarıldığı bu "azınlık" meselesinde, dünya kamuoyu gerçekleri bilmekte ve faşist rejimin kendi suçlarını gizlemesine olanak tanımamaktadır. Faşist Türk devleti ağızına ne kadar insan hakları terimini alsada, gerçekte bu rejim insanlığın büyük bir düşmanı olduğunu tüm dünya kamuoyu bilmektedir. TC, işlediği suçları gizlemeyeceği gibi, cezasını ödemekten de kaçınmayacaktır.

ÇHC'NDEKİ GELİŞMELER VE SOSYALİZMİN SORUNLARI



Mayıs ayı başlarından itibaren Çin'de öğrenciler büyük gösteriler düzenlemeye başladılar. 1 aya yakın bir süre devam eden gösteriler öğrenciler, "daha fazla demokrasi" ve "Deng Shio Ping ile Başbakan Li Peng'in istifa etmesi"ni istedikler. Çin'in Mayıs ayı içerisinde yayın gösterileri kaçaklarınam, ÇHC'nin kuruluşunun 40. yılını kutlamaya hazırlanmış bir dönemde dikatleri yeniden Çin üzerinde yoğunlaştı.

Gösteriler, Komünist Parti'nin eski liderlerinden Huo Ya Bang'in düzensizliği birlikte alevlendi. Bang'in cunaze törenini bir gösteriye dönüştüren öğrenciler, sonraki günleri eylemleri artırarak sürdürdüler. Ve en büyük gösterileri başkent Pekin'de düzenlediler.

Pekin'in tarihi ve aynı zamanda büyük meydan olan Tiananmen'de toplanan öğrenciler, isteklerini kabul ettirmek için gösterilerini açık grevlerle destekleyerek sürdürmeye başladılar. 2000'e yakın öğrenci açık grevine gideken, alanda toplanan yüzbinlerce öğrenci de destekle bulundular. Mayıs ay ortalarında Gorbaçov'un Çin'i ziyaret etmesi, gösterilerin yitimi "Perestroika ve Glasnost" politikasına yöneltti. Gorbaçov'a çokun destekle toplanan öğrenciler, Çin'de de "Perestroika ve Glasnost" un uygulanmasını istedikler.

Öğrenci gösterilerinin işpi, aydın ve kadın kesimleri tarafından destek görmesi ve Shanghai başta olmak üzere, Çin'in diğer büyük kentlerinde de yansımaları üzerine, hükümet gösterileri bastırmak için yeni önlemler almaya başladı. Pekin'de sıkıyönetim ilan eden Çin hükümeti, öğrencilere gösterilerine son vermesi çağrısında bulundu. Göstericiler, hükümetin bu çağrısını kabul etmeyerek, Tiananmen Alanı'ndaki eylemlerini sürdürdüler. İlk günlerde, sıkıyönetim ilan edilmesine rağmen, uygulanmadı. Askeri birliklerin şehir merkezine yönelik hareketleri, öğrencilerin ve diğer kitlelerin yolları barikat kurması ve yolları işgal etmeleri sonucunda engellendi.

Bu gelişmeler olurken, öğrenciler de yeni gösteriler düzenlemeye başladılar. Ancak, öğrencilerin gösterilerini ilk günlerdeki gibi, kalabalık kitleler katılmadı. Sonraki günlerde de katılmadıkları sayı azalmaya devam etti. Bu arada, ordu Tiananmen Alanı'nı boşaltmaya ve şehri denetim altına almaya yöne-

lik hazırlıklarına da devam ediyordu.

Ordu birliklerinin Tiananmen Alanı'nı kesin boşaltmaya karar vermesi ve harekete geçmesiyle birlikte, öğrenciler ordu birlikleri arasında geli. Meydana gelen bu olaylar neticesinde askerlerden ve sivillerden ölenler ve yaralananlar oldu. Bu gelişmenin dışında Çin hükümeti, çok sayıda öğrenciyi tutukladı. Halkın tutuklularının devam ettiği Çin'de gösteriler de sona ermiş durumda.

Çin'de meydana gelen bu gelişmeler üzerine, emperyalist ülkeler Çin Halk Cumhuriyeti Hükümeti'ne karşı, sert tepki gösterdiler. Başta ABD olmak üzere emperyalist devletler gösterilerin ordu birlikleri tarafından bastırılmasına karşı tepkilerini açıkladılar. SSCB'de faşist ülkelerle bu konuda yayınları açıklamaları sorunun Çin'i ilgilendirdiği açıkladılar.

Çin'deki gelişmelerle değerlendirirken, bazı cerevelerin yapıldığı, sorunun bugün açığa çıkan bazı sonuçları etrafında dönmek istemiyoruz. Gerçek öğrencilerin niyeti ve gerekse de ordu birliklerinin şiddet kulanarak yaptıkları müdahale üzerine durarak, bu kadarı doğru, su kadarı yanlış gibi, sorunun temelinin yalnaklamak uzak bir yaklaşımla tercih etmiyoruz. Bu yöntem, sosyalizme bir yararı olmayacağı gibi, meselelerin asıl nedenlerinin derinliğini inmeyi de getirmeyecektir.

Birçok sosyalist ülkede Çin'deki benzer veya değişik biçimlerde gelişmelerin ortaya çıkması emperyalizmin ve yeni-sol maskeli cerevelerin iddia ettiği gibi, sosyalizmin iflâsı anlamına gelmemektedir. Bugün herkesin bildiği gerçektir: SSCB başta olmak üzere diğer sosyalist ülkelerde yaşanan sorunlar vardır. SSCB'de görüldüğü gibi, halkların birbirini katletmesine varacak kadar da ciddi boyutlara ulaşan bu sorunlar, sosyalizmin geçerliliğini yitirdiğini kanıtlamak isteyen cerevelerin iddialarını hiç de doğrulamıyor. Kaldı ki sosyalist ülkelerde yaşanan bu sorunlar, bugün doğmuş sorunlar değil. Bunlar, daha önce de var olan, fakat çözümlenmiş bulunan, bugün kendilerini en üst boyutta açığa vuran sorunlardır.

Çin'deki gelişmelerle ele alırken, bugünkü gelişmelerin nedenlerini biraz genişletildik, orada aramak gerekir. Çözümlemeye olan sorunlar bugün patlak veriyor-

sa, bu birçok gelişmelerin biraraya gelmesi nedeniyle oluyor.

Çin Halk Cumhuriyeti'nde Mao Zedung'un dülmü ardından, parti ve devlet yönetimine Deng Shio Ping'in temsil ettiği oportünist çizgi egemen oldu. Deng Shio Ping, giderek sosyalist uygulamadan uzaklaşarak, başta ABD olmak üzere, diğer emperyalist ülkelere daha fazla yaklaşmaya başladı. Hatta ABD ile ekonomik ve siyasi ilişkilerini ileri boyutlara vardırdı. Ülke içerisinde özel mülkiyeti serbest bırakarak, özellikle de tarım alanında küçük ve orta mülkiyetin gelişmesini hızlandırdı. Bu gelişmelerin yanı sıra, devlet yönetiminde de yozlaşma ve rüşvetçilik, sosyalizme aykırı olumsuzlukların doğmasına sebebiyet verdi.

Çin'deki bu gelişmeler ve sosyalizmin doğru uygulamasından sapış, toplumsal çelişkileri de körükleyen bir gelişme oldu. Bugün patlama derecesinde, sorunlar bu şekilde ortaya çıkıyor, temelinde sosyalizmin doğru uygulamasından sapış yatmaktadır. ÇKP'nin oportünist ve reformist çizginin egemenliğine girmesi ve bunun sonucunda her alanda sosyalist uygulamalara yansımaları, Çin'in sorunlarının çözümlüğüne getirmişti.

Bugün Çin'de olsun ya da diğer bir sosyalist ülkede olsun sorunların varlığında bahsediliyorsa, bu sosyalizmin tümüyle uygulanmaması, yanlış uygulamalar içine girilmesinin bir sonucudur. Bu yanlış uygulamaların halen devam etmesi, diğer bazı gelişmelerle de birleşince, görüldüğü olayların patlak vermesine yol açıyor. Çin'de, bugün var olan sorunların eskiden beri çözümlenmesi ve çözümünü bir şekilde günümüze kadar getirdiği açık olan bir durumdur. Sorunlar karşısında çözüm-süzülük, sosyalizmin çözüm-süzülüğü değildir. Bu sosyalizmin kayan ve emperyalizmin yanlışlaşması çizginin çözümsüzlüğüdür. Bu çizginin sorumlu olduğu da Deng Shio Ping'e aittir. Yıllardır, partiyegemen olan bu çizgi çizginin yürüttüğü olan Deng'in Mao'nun sağlığına da izlediği revizyonist çizgi nedeniyle bir süre partiden dışlandı bilinemektedir. Bugün de Deng, bu çizgisi sürdürmekte ve Çin'i sağa yatrarak, sosyalizmi doğru yoldan sapırmaktadır.

Bu temelde, meydana gelen sorunlara baktığımızda sorunun günün boyutlanmasında derine inildiğimizde, çözüm-süzülüğü sosyalizmin uygulanmasında değil, uygulanmamasında olduğunu görmekteyiz. Halbuki sosyalizmin yaratıcı uygulaması, çözüm-süzülüğü yerine, çözümünü getirir. Bugün dünyamızda sosyalizmin çözüm getirmeyeceği hiçbir problem yoktur. En çözüm-süzüğü günün sorunları bile, sosyalizmin yaratıcı gücü çözüme götürmektedir. Eğer, bugün sosyalist ülkelerde, sorunların çözümü geçikmişse, bu sosyalizmin yaratıcı düzensiz uygulamada tamamiyle temsil edilememesinden kaynaklanıyor. Bu, Çin'in durumunda daha belirgin bir şekilde görülmektedir. Çin'deki sorunların çözümsüz bırakılması, sosyalizmin meydana gelen sapış sonuçlarını en açık bir şekilde tank oldurmuşuz bu son gelişmelerde olduğu.

Çin'in bundan sonraki durumu ne olacak? Bu konuda çok açık nitelemelerde bulunmak için zaman henüz erken. Çin, SSCB ile yeniden kurduğu ilişkiler temelinde sosyalizmin doğru bir uygulanmasına yönelik, bugün çözüm-süzü kalan sorunların üstesinden gelebilir mi? Yaratıcı sosyalizm temeli bu mümkün. Çin'in de seçmesi gereken yol budur.

SERXWEBÛN

Abone Fişi

Adı, Soyadı :
Adres:

6 Ayık
Almanya içi: DM 18
Almanya dışı: DM 20

1 Yılık
Almanya içi: DM 36
Almanya dışı: DM 40

Abone Hesap Numarası:
Stadtsparkasse-Köln
Konto Nr.: 17 21 21 96
BLZ: 370 501 96

Yazma Adresi:
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazma adrese gönderiniz.

Serxwebûn okuyucularına ve dağıtıcılarına

Gazetemiz Serxwebûn'a abone olalım; abone bulalım

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin aasini en ücra köşelere kadar ulaştıralım!

Cezaevlerinde direnişimizi doğuran...

Başlatır 19. sayfa

diye kadar yapılan saldırıları en büyüğü. Böylesine büyük bir saldırının amacı neydi? Emir kimden alınmıştı?

Hemen olayın bir gün etrafında Cezaevi Müdürü **Hayati Tuncel**, Cezaevi Savcısı **Burhanettin Yarkin** 15 gün izine ayrılar. Ardından ailelere Sağmalcılar Cezaevine yeni bir müdür atanıyor. Müdür ve savcı ise başka yerlere atılıyor. Olayın içinde, kim bunlara izin veriyor ve atamaları yapıyor? Hükümet bunlardan habersiz mi? Yoksa kamuoyuna "sürgün" mi ediliyor denilecek! Adalat, hukuk yok mu? Tüm tutukluların suç duyuruları dikkate alınmıyacak mı? Suçlular kamuoyu önüne çıkarılmayacak mı? Bütün bunlar yapılmadan nasıl bu işkenceci gürürlar başka yerlere atılıyor? Yoksa ödül mi aldılar? Kimdir bunları besleyenler? Bu sorulara yanıt gerekmez mi? Bugün Bugarıstan'daki, bir "Türk" için kıyamet koparıyorlar, bütün bunları neden sessiz kalıyoruz? Neden hükümet en ufak

bir اقدام yapmak? Bu kadar insanı yarılmaları, radyo ve televizyon bir tek haber dağıtırmıyor. Bütün bunlar olayın nereden planlandığını ortaya koyuyor sanırım.

Bugün rejimin en yetkili aktörleri "Türkiye demokratik bir ülkedir; işkence yoktur, cezaevlerinde normal insanca bir yaşam mevcuttur" iddialarına talun oluyor. Oysa bizzat Bakanlığın emriyle bizler ölümlü hücrelerine kilitleniyoruz, tüm insanı değerlerden mahrum bırakılıyor; her şeyimiz talan ediliyor ve elimizden alınmak isteniyor! Bu işkence, insanlık suçu değil de nedir? Bizler her gün insanca bir yaşamı elde etme taleplerimizi karış; psikolojik, fizikî ypratma, maddi ve manevi işkencilerle yaşamımızı geçiriyoruz. Dışarıda ailelerimiz her gün yaşamımızı endişeleterek yaşıyorlar, binbir zorlukla karşı karşıya geliyorlar, yokluk ve sefaletten çektikleri yetimiyormuş gibi, bir de bizler için binbir acı, endişe ve çileyle yaşamlarını geçiriyorlar. Bütün bunları yetimiyormuş gibi bir de katliam niteliğindeki

saldırıları maruz kalıyoruz. Nerede bunun, adeliyet, nerede demokratik ve insan haklarına saygılı Türkiye! Her şey sahte değil mi?

Bugün Türkiye'de ve sömürgecilik egemenliği altındaki Kürdistan'da her şey ayaklar altına alınmıştır. 12 Eylül rejimi hükmünü ölümlü gibi icra etmektedir.

Türk egemen güçlerinin tarihini, anti-demokratik, insan hak ve özgürlüklerini yok ediliği, tüm insanı değerlere ve diğer haklarına karşı katliam, hile, entrika, provokasyon, komplo ve yok etme tarihi olduğunu bilmeyen yoktur sanırım. Bugün de yürürlükte olan budur; işte, budur bugünkü Türkiye gerçeği.

Nerede demokratik hak ve özgürlüğün savunucuları? Bugün hakimimiz bağımsızlık, özgürlük, demokrasi, hak, hukuk bu kavramlara yabancı bırakıldığı gibi, bir savaş tutuskları da bunlardan mahrum bırakılıyor. Karla elde ettiğimiz haklarımızı koruma, insanca bir yaşam istediğimiz ve devamına sahip çıktığımız için işkencecilerden katliamlardan geçiriliyor. Artık bir savaş tutuskları üzerinde işkencecinin nasıl kurumsallaştığı açık ve kesinlik kazanmıştır.

Düşman cephesinde son siyasal...

Başlatır 9. sayfa

stratejik önderlikler diyoruz. Kendimizi geliştirmeye çalışıyoruz. Böyle olmasaydı herhalde PKK gelişemezdi. Biz de diğer grupçular gibi kalmış olsaydık, şu veya bu gücün ilk hamlesinde etkisiz duruma düşerdik. O kadar güç ABD'nin desteklemesine rağmen, işte AKP'nin, CIA'nın değerlendirmesiyle, aciz ve değinilemez durumdadır diyoruz. Halbuki çok sayıda güç arkasındaydı. Niye öyle oldu? Önemli bir husustur. Bizim içine, "en tehlikeli örgüt" diyebiliyor. Demek ki stratejik önderliklerin belli bir gelişiminden bahsetmek gerekiyor. O da, dünya çapında düşünilebilir, politika belirlenebilir ve uygulanabilir—yönetme—güç durumunda kalmaması bilmektir. Bu PKK'de sağlanmıştır. PKK geniş bir mücadele sahnesini açmıştır. Onun ne kadar zor yaratıldığını bilen, günlük gelişmeye militanca yaklaşımlar gösterir. Bu, yaşamı devrimleştirme tutum, çevremizi adim adım örgütlemek, köyü-kent, dağ-ovayı örgütleyerek savanmaktır. Bunun için de cephe saldırısı, gerilla silihanı çok iyi kullanımlar bilmektir. Günlük olarak kurulanması gereken durumun azamisi ulaşmaktır. İşte bunun için de politik önder olmak gerekir. Sosyalist ülkelerde yarmı iyi bir ilişki vardır. TKP kır yıldır ilişki halinde. Bizimle de daha ayrıntılı geliştirecektir; bundan hareketle, "Sosyalist dostlar, ardına kadar kendinizi dayatmayın, kırk yıldır yorgunluğu çıkarayım" yaklaşımı görülemez. Hayır, kırk yıldır yorgunluğu değil, kırk yıllık yorgunluğu bile hiç kimse çıkarmaz. Yine burada yapımın çok dikkatli, duyarlı olması şarttır. Belki bu ilişkilere bir şey eyleyebilir, bir şey söyler olur insan; ama sosyalist ülkeler kanıyanı aşcan gidenlerin kaç tanesi devrimci olarak geri döner, belli değildir. Çok sayıda öğrenci geliyor; kaç tanesi devrimci olarak geri dönüyor? Bunun çok az sayıda örneği vardır. Demek ki reel sosyalizme karşı da görüşmeler veya ilişkiler çok iyi yürütmek

gerekir. Bütün bunlar devrimlerin sonunu da getirebilir. Bütün bunları biraz daha açmamızın nedeni, önemli bir politik gelişme dönemine girdiğimizden dolayıdır. PKK'nin kendisi zaten önemli bir politik güç olarak gelişim göstermiştir. Bu dönemde daha fazla politik mücadeleyi yaşayacaktır. Bu, her düzeyde sağlam politik kadrolarının olmasını gerektirir. Ve yine yaşama süçü, darca yaşayamam, Partinin hak ettiği gelişmeleri engelleyen yaklaşımların aşılması görevini önümüze koyuyor. İşte bu temellerde hazır olan Parti, önümüzdeki dönemde devrim sürecini daha güçlü bir biçimde somutlaştırabilecektir.

"Yaşasın Başkan APO" şairiyle...

Başlatır 20. sayfa

sa da; içinde, yaratılışını duymak beni de diğer tutuskları gibi sevinçlere boğdu. Ülkemin dağılması sizlere kavuşmadığınız için özünütlüyüm. İdam sehpasından görevime olan bağlılığımı kutsal birlecek yerine getirirken, isminizi sevince anacağım.

Zindan tutuskları

Zindanlar ülkemizde yeni bir süreç olan zindan direnişleri sürecini açtı. Artık bu alanda büyük bir miras ve yeniler, teslime birkir. Zindan yıllarında, tecrübeyle de en büyük miraslarımızdan biridir. Utlanası miraslarımızı yaşıtan o korkunç vahşetleri yaşamasaydı; kuşkusuz, teslimiyetle de yaşamazdık ve direnişimiz de bu kadar mirasa dönüşmezdi.

Zindan şehitlerimiz, bedenleri üstünde yükselttikleri zindan direnişlerinin kızılca alevini hep canlı tutmak, biz zindan esirlerinin yaşayabilmeye ve etelenemeye göre-

—Yaşasın APO!

—Yaşasın PKK-ERNK-ARQK!

—Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm!

—Yaşasın bağımsız Kürdistan ve proletarya enternasyonalizmi!

APO'yl

Halkımız, senin gibi yaratıcı ve çağdaş bir öndere tarih boyunca rastlamadı. Bunun bedeli de inanılmaz şehitlerimiz anısına bağlı kalarak koruyoruz. Sizlerden ayrılmak üzüntülü, bir başka görevi giderken mutuyum. Hepinizi aşan ateşinin sıcaklığı kucağımız. Şehitlerimizin anısı önderimizdir.

Devrimci demokratik kamuoyu, dünya ilerici insanlığı, yurtsever halkımız!

Bugün bu olup bitenlere sessiz mi kalacaksınız? İnsanlığın yaratıcı değerleri kim sahip çıkacak? Yoksa yapıları bize reva mi görecektir? Cezaevlerinde savas esirlerinin hiçbir gücünü verilmemiş olduğu bir kez daha hatırlamak istiyoruz.

Bizler özgürlük, demokrasi ve insanlığın yaratıcı değerleri sahip çıktığımız için tutuklu. Bizlerin şahsında bu değerler edilmek isteniyor. Bunun için baskının, zulmün ve işkencecin en katmerlileri bizler tank oluyoruz. Bir de Artık öldüğümüz için çifte baskı altına oluyoruz ve farklı muamelelere tabi tutuluyoruz.

Siyasi tutuklu ve hükümlülerin sesine kulak veren, bizlere sahip çıkan, sesinizi yükseltin! Bizler insanlığın yaratıcı tüm

F. Alman devletinin saldırıları...

Başlatır 11. sayfa

emperyalist sistemin, NATO'nun, AT'nin, Avrupa Parlamentosu'nun rolünü ortaya çıkaracağız. Kürtük adına geliştirilen senaryoların gerçekleştirildiğini, bunların KHK hakkının varlığını ortadan kaldırması karşısında aslında timsahın sahte gözyaşları olduğunu ortaya koyacağız. Tabii bütün bunlar yapıldığında, nasıl ki Diyarbakır zindan direnişçileri, bu mahkemeyi Kürdistan halkının bir varlık alanına dönüştürdülerse, Alman mahkemelerinde de güçlü getirilecektir bir savunmaya Kürdistan devriminin savunulması, Kürdistan halkının savunulması, PKK'nin savunulması, insanlığın güçlü bir savunulması dönüştürülecektir.

Avrupa'nın çok da ortasında ve Avrupa'nın tam ortasında "bizim öz malımız" diyip, ama neredeseyse tarihin çöplüğünde atıkları bu sosyal demokrasi ve sosyalizm kavramlarına da güçlü bir savunmaya sahip kılmamız söz konusu olabilir ki; bu da PKK'nin enternasyonalizme en sağlam katkılardan birisi olacaktır. Görüldüğü ki, PKK çizgisi nerede olursa olsun haklı bir uygulamaya tabi tutulmak istenildiğinde onun doğru bir savunulmasını getireceği, karşısında güçlü ne kadar büyük olursa olsun, kendini ne kadar efendi görse görünse PKK tarafından yarılınmak tutulmaya açılır. Bu açık, Partimizin, onun çizgisinin büyük haklılık, insanlık, bağımsızlık temellerinden kaynaklanır. Yine bu açık, karşı tarafta büyükölük adına tarihin kirlene, geriliğine, illelerine kadar batmış olmasından kaynaklanır. Bu tip yarılmalarda İngilizlerin mahkemelerinde tutulmuş Hitler mahkemelerinde karşı tarafta her dönemde olur ama, karşılarındakiler ne kadar azınlıkta olursalar olsunlar, kendilerini savunmaktan ne kadar yoksun kılınmış istisnalar istensinler, tarih her zaman bu tarzda yarılma yapmaya kalkıştığında yarılacağı ve tarihin hükmünün de bu resmi yarılmacıların değil, yarılınanların lehine tecelli ettiğini göstermiştir.

Tarih bize de bu temelde bir şans tanımaktadır. Belki ki, biz bu şanslıyı değerlendireceğiz. Tarihin tanıdığı en capulcu, en despot ve günümüzde de en faşist rejimine karşı Kürdistan devriminin savunulmasını yapmaka, bize dayatılan mahkemelerini nasıl ki, Kürdistan gerçeğinin titrafı olduğu bir kürsü haline getirilsen, bu anlamda açtıkları verilmemiş ve kazanılan zatierlerden daha yaman bir

değerlere sahip çıkıyoruz. Bizlerin mücadelesi sizin de mücadelesidir. Bunun için ödemesi gereken bedeller vardır. Bu bedel canımız da olsa, veremeyiz. Bircok değeri arkaya daşırmıyız bu uğurda şehit verdik. Şehitlerimizin yarattığı değerlere sahip çıkacağız, anlarını yaşatacağımız mücadelemizdir. Yine de gerekirse can vermekten çekinmeyeceğiz.

Açık ki, bizlerden sürekli açık çekmemiz ve ölü vermemiz isteniyor. Bu durumda kamuoyu, kaçacak gelişmelerden, —hükümet başta olmak üzere—, Adalat Bakanlığı, Cumhuriyet Savcılığı ve cezaevi idaresinin sorumlu olduğunu bilmedi.

Sağmalcılar Cezaevinde bulunan PKK'li savaş tutuskları adına Saygıtlar Rüzgar Mehmet Ekem 1 Haziran 1989

savaşının burda verilmesinde ve kazanılmasında gösterdiğimiz bir direnişçiliği, Alman mahkemelerinde de göstereceğiz. Bunun sonucunda belki cezalar çok olur, belki şehit vermeler de olur. Ama yine de bu sefer güçlü bir emperyalist devlete ve onun arkasındaki sisteme karşı, büyük bir yarılma gücü ve bu anlamda ulusal kurultuşumuz enternasyonalist anlamının parlık bir örneğini oluşturacağız. Bunu böyle yapmaktaki özü çok güçlü olan devrimci bir örgütün, bir Partinin şairindir, şanlı görerlerindenidir. Buna sahip çıkıyoruz. Bu şansa sahip olmayı bir gurur vesilesi de yapıyoruz. Şüphesiz gerekleri yerine tam getirildiğinde, yine kazanacak olan Kürdistan halkıdır; onun önderi Kürdistan işçi Partisi'dir; ve yüce enternasyonalizmdir."

PKK, bu yarılma hakkını kullanarak, yarılmalık istenileri bir daha aklamamaya çalışarak, bir şekilde mahkum edecekler. PKK, halkımız ve ulusal bağımsızlık mücadelesini hiçbir gücün yarılma gücüne, hele onu engellemeye ve mahkum etme gücünde olmadığını, kendini çok güçlü sanan emperyalist bir metropolün kürsülerinde bütün dünya hayırlıdır. Kürdistan ulusal kurultuşu gerçeği karşısında en alçakça yöntemleri de saldırdı üstüne saldırdı getirilip, her türlü hukuksuzluğu sergileyenlerin gereklerinin nele olduğunu tüm dünya halklarına gösterecektir. En başta Alman halkı olmak üzere, tüm dünya halkları ortaya çıkan bu gerçekler ve mahkumiyet karşısında tarihe bu güçü nefretle anarak geçirecektir.

PKK ve temsiliyi yaptığı Kürdistan ulusal kurultuşu mücadelesi tarihe, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve insanlığın gerçeği değerlerinin savunulması olarak geçecek, FAC rejimi, tarihe Hitler'den sonra ikinci dünya savaşını ayıbmı halkının yüzüne kara bir leke gibi yapıpıştır bir rejim olarak Kürdistan halkına karşı işlediği suçların ağırlığı ve halkların büyük nefretleriyle tarihin çöplüğünde karışacaktır. Halepçe'de 5 bin canımızın kıymasına destek veriler, bugüne de faşist Türk devletinin halkımızı kıymasına alıcı tutuyorlar. İşte, PKK bu kadar talihsiz suçun içinde batmış olan bir emperyalist devletin karşısında yarılma hakkını iyi kullanacak, tüm haklılığını, insanlığını dayanarak, halkımızın bağışladığını silinmez harflerle bir kez daha ilerici insanlığın bayrağına yazacaktır.

HAZİRAN AYI ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR! DİRENİŞLERİ ZAFERE GÖTÜREN YOLUMUZDUR!



Hanım YAVERKAYA

**“Şehitlerimiz yaşıyorlar; Partimiz PKK
biçiminde yaşıyorlar ve gerçektirler”**

(PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN)



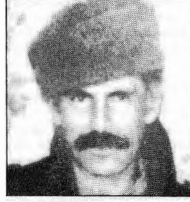
Yaşar ORGAN



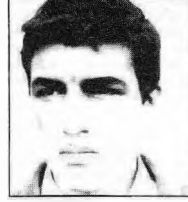
Nafiye ÖZ



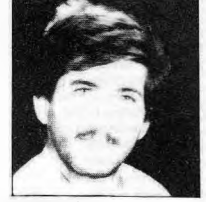
M. Ata ASLAN



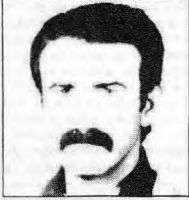
M. Latif YILDIRIM



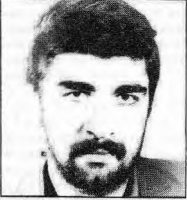
Haydar KURU



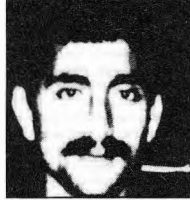
Sabır SAKİN



Mehmet ATMACA



Emin YAŞAR



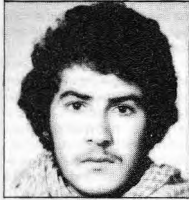
Veli ÇAKMAK



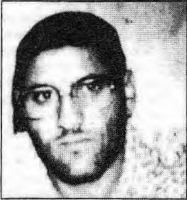
Mehmet AGASLAN



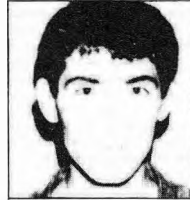
Tacettin ARAT



İsmet ÖZKAN



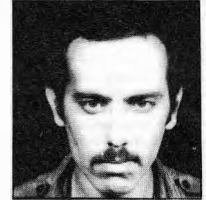
Mustafa MARANGOZ



İrfan AY



Mahmut BENEK



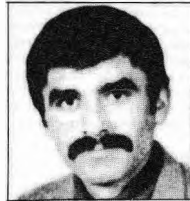
Seyfettin ÖZEN



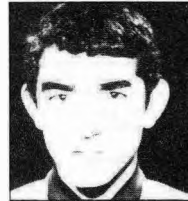
Abdullah KUMRAL



Kemal ÇELİK



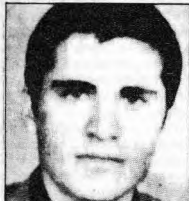
Şerif ARAS



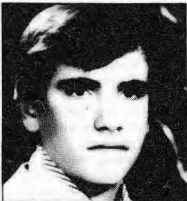
Asker DEMİR



Ahmet ÇALIŞKAN



Şehabettin KURT

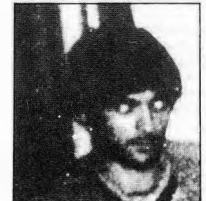


Ahmet DEMİR

Zülfü TÜRK
Ferhan BABAT
Necip ALPTEKİN
Mehmet İŞİK
Sadık ...
Nazır ABAK
Hüseyin KANPAK
Celal KORELİ
Ahmet YETKİN
Selahattin ÖZDEMİR
Hasan OSMAN
Fadil TUNÇ
Hasan BULUT



Cemal ÇOBANYILDIZ



Hasan YILMAZ